

ΕΣΠΑ 2007-13\Ε.Π. Ε&ΔΒΜ\Α.Π. 1-2-3
«ΝΕΟ ΣΧΟΛΕΙΟ (Σχολείο 21^{ου} αιώνα) – Νέο Πρόγραμμα Σπουδών, Οριζόντια Πράξη» MIS: 295450
Με την συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε. Κ. Τ.)

Το παρόν έργο έχει παραχθεί στο πλαίσιο υλοποίησης της Πράξης «*ΝΕΟ ΣΧΟΛΕΙΟ (Σχολείο 21ου αιώνα) – Νέο πρόγραμμα σπουδών, στους Άξονες Προτεραιότητας 1,2,3, -Οριζόντια Πράξη*», με κωδικό MIS 295450 και ειδικότερα στο πλαίσιο του Υποέργου 1: «*Εκπόνηση Προγραμμάτων Σπουδών Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και οδηγιών για τον εκπαιδευτικό «Εργαλεία Διδακτικών Προσεγγίσεων*» με ευθύνη του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου

Επιστημονικό Πεδίο: ΓΛΩΣΣΑ - ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

**ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΠΟΥΔΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
ΤΗΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ & ΤΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ
ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ**

Αθήνα 2011

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Πίνακας περιεχομένων	2
Α΄ ΜΕΡΟΣ	
1. ΓΕΝΙΚΑ.....	3
2. Η ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ.....	7
2.1 Εισαγωγή.....	7
2.2 Σκοποί και στόχοι.....	7
2.3 Περιεχόμενο.....	11
2.4 Μεθοδολογία.....	15
2.5 Αξιολόγηση	19
3. ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ	
3.1 Σκοποί και δεξιότητες του Προγράμματος Σπουδών για τη Διδασκαλία της Λογοτεχνίας	21
3.1.1 Σκοποί	21
3.1.2 Δεξιότητες που αναμένεται να αποκτήσουν οι μαθητές και οι μαθήτριες.....	22
3.2 Εκπαιδευτικό υλικό για το μάθημα της Λογοτεχνίας: το ζήτημα των ανθολογιών.....	23
3.3 Διδασκαλία της Λογοτεχνίας και ΤΠΕ.....	25
3.4 Μεθόδευση της διδασκαλίας: Διδάσκοντας τον μαθητή και τη μαθήτρια, όχι το κείμενο.....	27
3.5 Αξιολόγηση στο μάθημα της Λογοτεχνίας	30
Β΄ ΜΕΡΟΣ	
1. ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ.....	32
1.1 Προσχολική ηλικία	32
1.2 Α΄ και Β΄ Δημοτικού	47
1.3 Γ΄ Δημοτικού	64
1.4 Δ΄ Δημοτικού.....	72
1.5 Ε΄ Δημοτικού	86
1.6 Στ΄ Δημοτικού.....	94
2. ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ	
2.1 Η Λογοτεχνία στο Δημοτικό Σχολείο: θεμελίωση της σχέσης του παιδιού με την ανάγνωση και το βιβλίο	102
2.1.1 Α΄ Δημοτικού.....	106
2.1.2 Β΄ Δημοτικού.....	107
2.1.3 Γ΄ Δημοτικού	112
2.1.4 Δ΄ Δημοτικού.....	117
2.1.5 Ε΄ Δημοτικού	121
2.1.6 Στ΄ Δημοτικού.....	126

Α΄ ΜΕΡΟΣ

1. ΓΕΝΙΚΑ

Η ιστορία όλων σχεδόν των εκπαιδευτικών συστημάτων χαρακτηρίζεται από συνεχείς μεταρρυθμίσεις. Ιδιαίτερα η ιστορία του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος, ιδίως μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, χαρακτηρίζεται από συνεχείς προσπάθειες για ανανέωση και προσαρμογή στις μεταβαλλόμενες κοινωνικές συνθήκες. Στον τομέα μάλιστα των γλωσσικών μαθημάτων (νέα και αρχαία ελληνική) και της λογοτεχνίας, που στη συνείδηση των Ελλήνων και στην πρακτική της ελληνικής εκπαίδευσης συνδέονταν άρρηκτα, οι αναθεωρήσεις ήταν στην πλειονότητα των περιπτώσεων ριζικές λόγω κυρίως του γλωσσικού ζητήματος, που έφερε σε σύγκρουση δύο γλωσσικές μορφές της νέας ελληνικής (Καθαρεύουσα-Δημοτική), αλλά και δύο διαφορετικές αντιλήψεις για την ελληνική ταυτότητα.

Την τελευταία τριακονταετία, που εξέλιπε το ζήτημα της σύγκρουσης των δύο γλωσσικών μορφών με την επικράτηση της καθομιλουμένης ως πρότυπης γλώσσας, ανέκυψαν νέες ανάγκες κοινωνικές, παιδαγωγικές και πολιτισμικές, οι οποίες οδήγησαν σε νέες μεταρρυθμίσεις, η τελευταία από τις οποίες πραγματοποιήθηκε με την έκδοση νέων Προγραμμάτων Σπουδών (στο εξής Π.Σ.) το 1999 και το 2003 και διδακτικών βιβλίων το 2006-2007. Χαρακτηριστικό των μεταρρυθμίσεων αυτών ήταν η στροφή προς μορφές της κειμενοκεντρικής και της επικοινωνιακής προσέγγισης, οι οποίες έρχονταν σε αντίθεση με παλαιότερες, γραμματικοκεντρικές μορφές διδασκαλίας.

Στη δεκαετία του '90 σημειώθηκαν σημαντικές αλλαγές στην παγκόσμια σκηνή με τις διεκδικήσεις εθνοτικών και θρησκευτικών ομάδων να έρχονται στο προσκήνιο, με την αμφισβήτηση των συνόρων και την ανάδυση νέων κρατών-εθνών, με την κλιματική αλλαγή, με την παγκοσμιοποίηση και τις αναδυόμενες οικονομίες της Ασίας να συμπιέζουν και να μεταβάλλουν τις εδραιωμένες εργασιακές σχέσεις του δυτικού κόσμου, με τις αναγκαστικές μετακινήσεις πληθυσμών λόγω πολιτικών και θρησκευτικών συγκρούσεων, αλλά και λόγω ανέχειας, με τη διεύρυνση της οικονομικής ανισότητας μεταξύ χωρών και ατόμων και τη συνακόλουθη αβεβαιότητα για το μέλλον, την οποία βιώνουμε με ένταση στις μέρες μας.

Παράλληλα η ανάπτυξη της τεχνολογίας δημιούργησε τις συνθήκες για μια χωρίς προηγούμενο επικοινωνία και ανταλλαγή πληροφοριών, προϊόντων και υπηρεσιών σ' ένα τεράστιο εύρος πληθυσμού. Το νέο αυτό περιβάλλον που δημιουργήθηκε είχε ως αποτέλεσμα τις αλλαγές σε διάφορους τομείς της κοινωνικής ζωής, τις αλλαγές σε αξίες, συμπεριφορές των ανθρώπων, σε τρόπους προσέγγισης κάποιων πολιτισμικών αγαθών και στη θέαση του παρελθόντος αλλά και του μέλλοντος.

Στο επίπεδο της γλώσσας ο σύγχρονος άνθρωπος είναι αποδέκτης μιας τεράστιας ποσότητας κειμένων προφορικών, γραπτών και υβριδικών που μεταδίδονται τόσο με τα παραδοσιακά μέσα (ραδιόφωνο, τηλεόραση, έντυπα) όσο και με τα μέσα της σύγχρονης τεχνολογίας (διαδίκτυο, κινητή τηλεφωνία κτλ.).

Παράλληλα ο ήχος, η εικόνα, το σκίτσο και κάθε άλλη μορφή εικονιστικής αναπαράστασης –με ή χωρίς συνδυασμό λόγου– είναι παρόντα καθημερινά και σε μεγάλο βαθμό και έκταση. Η παρουσία αυτή των μορφών εικονιστικής αναπαράστασης σε συνδυασμό με τον ήχο έχει διαμορφώσει ή τείνει να διαμορφώσει νέες κοινωνικές πρακτικές έκφρασης και επικοινωνίας και μια νέα σύλληψη της έννοιας του κειμένου και της γλώσσας, η οποία είναι σαφώς διαφορετική από εκείνες που είχαν οι άνθρωποι πριν από είκοσι ή τριάντα χρόνια. Η νέα διαμορφωμένη αντίληψη συμπαρασύρει αναγκαστικά και τους τρόπους πρόσληψης με τους οποίους προσεγγίζει το νέο άτομο όχι μόνο το λόγο αλλά και όλες τις μορφές πολιτισμικής και πολιτιστικής έκφρασης.

Στον τομέα της λογοτεχνίας είναι εμφανείς οι διαφορές σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια, τόσο ως προς την παραγωγή, την έκδοση, τη διάδοση όσο και ως προς την πρόσληψη των λογοτεχνικών έργων, πρωτότυπων ή μεταφρασμένων. Η αγορά του λογοτεχνικού βιβλίου έχει διευρυνθεί (άρα και η επικράτηση των κανόνων της), ενώ η κριτική αξιολόγηση των έργων περνά σήμερα όχι μόνο μέσα από τους παραδοσιακούς θεσμούς των κριτικών στηλών των εφημερίδων και των λογοτεχνικών περιοδικών, αλλά και μέσα από τη διαδικτυακή επικοινωνία (ιστολόγια, κοινωνικά μέσα δικτύωσης). Το αποτέλεσμα για τον σύγχρονο αναγνώστη και τη σύγχρονη αναγνώστρια είναι διττό: από τη μια έχει αυξημένες δυνατότητες επιλογής αλλά και έκφρασης προσωπικών κρίσεων, αλλά από την άλλη κατακλύζεται από έναν όγκο προτάσεων για ανάγνωση, απόψεων, αξιολογικών κριτηρίων, τα οποία, καθώς είναι αντιφατικά μεταξύ τους και προέρχονται από διαφορετικές πολιτισμικές παραδόσεις, μπορούν να δημιουργήσουν σύγχυση και να οδηγήσουν στον αναγνωστικό κορεσμό και την αδράνεια.

Οι κλασικές σπουδές, τόσο στην αρχαία ελληνική, όσο και τη λατινική γλώσσα και γραμματεία, οι οποίες ήκμαζαν σε πανεπιστημιακό και προπανεπιστημιακό επίπεδο μέχρι τη δεκαετία του 1980 στην Ευρώπη και γενικότερα στο διεθνή χώρο, άρχισαν να φθίνουν σταδιακά. Ειδικά στην Ελλάδα η ενασχόληση των μαθητών και μαθητριών στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση με την αρχαία ελληνική γλώσσα (στο εξής ΑΕ) περιορίστηκε λόγω εγγενών αδυναμιών – γνώσεως του αντικείμενου, στοχοθεσίας, διδακτικής προσέγγισης και παιδαγωγικής πρακτικής– σε επίπεδο επιφανειακής (καθαρά γλωσσικής) διδασκαλίας, αφαιρώντας από τους μαθητές μια ακόμα ευκαιρία επαφής με το πνεύμα, τις αντιλήψεις και τις ιδέες των στοχαστών και των δημιουργών της αρχαιότητας για τον άνθρωπο, την κοινωνία και τη ζωή.

Η νέα και η αρχαία ελληνική γλώσσα, καθώς και η λογοτεχνία αποτελούσαν σε όλη τη νεότερη ελληνική ιστορία αντικείμενο διδασκαλίας στους έλληνες μαθητές και τις ελληνίδες μαθήτριες. Ο τρόπος όμως διδακτικής προσέγγισης παρέμεινε, με μικρές και σποραδικές παραλλαγές, εγκλωβισμένος στη διδασκαλία μιας τυποποιημένης γραμματικής, η οποία με τα χρόνια παγιώθηκε σαν αντικείμενο στείρας αποστήθισης και έχασε την πρωταρχική της διάσταση ως μορφής στοχασμού πάνω στη γλώσσα. Έτσι, η διδασκαλία έμεινε καθηλωμένη σε παλαιότερα πρότυπα που δεν κινούσαν το ενδιαφέρον, δεν κινητοποιούσαν τη δημιουργικότητα και τη φαντασία, δεν δημιουργούσαν γέφυρες ανάμεσα στο παρελθόν και στο παρόν και δεν διαμόρφωναν ουσιαστικούς τρόπους κατανόησης και αλληλεπίδρασης με το παρόν.

Οι κοινωνικές αλλαγές που έχουν επέλθει τα τελευταία χρόνια, όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, οδηγούν σε νέους στόχους και νέα περιεχόμενα, συμβατά με τις διαμορφωθείσες κοινωνικές και πολιτισμικές συνθήκες. Το σχολείο καλείται να αναπτύξει στους μαθητές και στις μαθήτριες ένα εύρος δεξιοτήτων που θα τους επιτρέψει να κινηθούν με ευελιξία και δημιουργικότητα σε ένα εργασιακό και κοινωνικό περιβάλλον που έχει αυξημένες και μεταβαλλόμενες απαιτήσεις. Αυτές οι συνθήκες οδηγούν αναγκαστικά επίσης σε νέες διδακτικές προσεγγίσεις και σε νέα παιδαγωγική «φιλοσοφία», που έχει ως επίκεντρο τον μαθητή, που δίνει έμφαση στην καινοτομία και στη χρήση των νέων μέσων, στη δημιουργικότητα, στη φαντασία, στην αισθητική καλλιέργεια, που εδραιώνει στη συνείδηση των μαθητών και των μαθητριών τις δημοκρατικές αξίες, τις αρχές της ισονομίας μεταξύ των πολιτών και της αποδοχής της διαφορετικότητας, το σεβασμό στο περιβάλλον και τη λογική της αειφόρου ανάπτυξης, την ανθρώπινη αλληλεγγύη και την αποδοχή της διαφορετικότητας, ενώ παράλληλα ενισχύει το διερευνητικό και κριτικό πνεύμα απέναντι στη γλώσσα και στον τριπλό ρόλο που αυτή επωμίζεται: ως το βασικό μέσο επικοινωνίας ανάμεσα στους ανθρώπους, ως το μέσο που αντικατοπτρίζει με τη μεγαλύτερη πιστότητα τον ανθρώπινο νου και ως μηχανισμός κατασκευής ή/και αναδόμησης στάσεων, αξιών, κοινωνικών τάσεων και ιδεολογίας.

Τις τελευταίες δεκαετίες, λόγω των αναγκαστικών μετακινήσεων των οικονομικών μεταναστών και των πολιτικών προσφύγων, παρατηρείται μια σημαντική αύξηση των μαθητών και μαθητριών που προέρχονται από διαφορετικές φυλές, εθνότητες και διαφορετικά πολιτισμικά περιβάλλοντα. Το σχολικό σύστημα, παραμένοντας ασφαλώς ελληνοκεντρικό ή ευρωκεντρικό ως προς τον προσανατολισμό του, καλείται να αναπτύξει μηχανισμούς που θα συμβάλουν στην ένταξη των μαθητών και μαθητριών που προέρχονται από αλλόγλωσσα περιβάλλοντα ή όσους προέρχονται από ξένες χώρες. Καλείται να ενθαρρύνει τη συνάντηση, την επικοινωνία αλλά και τη γνώση της ιδιαίτερης ταυτότητας των πολιτισμών. Από μια τέτοια στάση θα ωφεληθούν τόσο οι μαθητές και οι μαθήτριες της πλειονότητας όσο και εκείνοι των μειονοτήτων: οι μεν πρώτοι θα έρθουν σε επαφή και θα γνωρίσουν άλλες πολιτισμικές παραδόσεις και γλώσσες, διευρύνοντας έτσι τον ορίζοντά τους· οι δε δεύτεροι θα αναπτύξουν τις δυνατότητές τους και θα βελτιώσουν τις επιδόσεις τους, στο βαθμό που αισθανθούν ότι στο περιβάλλον του σχολείου δεν υψώνεται ένα φράγμα το οποίο, αποκλείοντας τα διαφορετικά βιώματα, αξίες και νοοτροπίες, δημιουργεί συνθήκες ανισότητας και επιτείνει τη σχολική διαρροή.

Ο εκπαιδευτικός, ως προς τη δεύτερη ομάδα μαθητών και μαθητριών, οφείλει να έχει επίγνωση ότι ο σεβασμός και η έμπρακτη αναγνώριση της μητρικής τους γλώσσας και κουλτούρας, που είναι βασικό στοιχείο τόσο της ταυτότητάς τους όσο και της γνωσιακής τους ανάπτυξης, είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την αποτελεσματική διδασκαλία της ελληνικής. Επίσης βασικές προϋποθέσεις είναι η επέκταση των γνώσεών του και της εμπειρίας του γύρω από τις εκφάνσεις του φαινομένου της διγλωσσίας/πολυγλωσσίας και η εμπλοκή των γονέων στη μαθησιακή διαδικασία. Η διδασκαλία της γλώσσας της πλειονότητας μέσα σε συνθήκες κοινωνικής ανισότητας δεν είναι ένα τεχνικό ζήτημα, αλλά άπτεται μιας γενικότερης εκπαιδευτικής στάσης που βλέπει την εκπαιδευτική διαδικασία ως μια διαπραγμάτευση ταυτοτήτων τόσο ανάμεσα στον εκπαιδευτικό και τους μαθητές όσο και ανάμεσα στους ίδιους τους μαθητές. Έτσι αποφεύγεται ο αποκλεισμός των

μειονοτήτων, ενώ παράλληλα η πλειονότητα έχει πολλά να κερδίσει από το άνοιγμα στη διαφορετικότητα.

Με παρόμοιο τρόπο τοποθετείται και το ζήτημα της παρουσίας στην τάξη παιδιών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες και μαθησιακές δυσκολίες, που προκύπτουν από δυσλεξία, δυσγραφία, σύνδρομο ελλειμματικής προσοχής κ.ά. αλλά και αναπηρίες, όπως η ελλειμματική όραση ή η κώφωση. Στην τελευταία περίπτωση τα παιδιά μαθαίνουν συχνά τα ελληνικά ως δεύτερη γλώσσα, στο βαθμό που η πρώτη τους γλώσσα είναι η Ελληνική Νοηματική Γλώσσα (ΕΝΓ). Οι μαθητές αυτοί με διαφορετικές ανάγκες και ταυτότητες χρειάζονται μια διαφοροποιημένη διδασκαλία για να αναπτύξουν τις δεξιότητές τους και να ενταχθούν στην τάξη. Ειδικά σχέδια διδασκαλίας, έχουν εκπονηθεί, για παράδειγμα για τη Γλώσσα και τα Μαθηματικά και χρησιμοποιούνται στα τμήματα ένταξης, τα οποία πρέπει κάθε σχολείο απαραίτητως να οργανώνει σε συγκεκριμένες ώρες.

Ταυτόχρονα και μέσα στις τάξεις και για όλες τις ώρες μπορεί να βοηθήσει τον εκπαιδευτικό στο έργο του η ανάπτυξη της τεχνολογίας, και ειδικότερα της γλωσσικής τεχνολογίας με τα εργαλεία που προσφέρει, καθώς επιτρέπει στον εκπαιδευτικό να οργανώσει μια διαφοροποιημένη διδασκαλία που να καλύπτει ένα ευρύ φάσμα αναγκών. Πέρα από τους ευρέως πλέον διαδεδομένους επεξεργαστές κειμένων και συστήματα ορθογραφικής διόρθωσης, μπορούν να χρησιμοποιηθούν επίσης εργαλεία ταυτοποίησης των γραμματικών τύπων, επινοητές λέξεων, συστήματα αναγνώρισης και σύνθεσης προφορικού λόγου καθώς και ένα πλήθος γλωσσικών πόρων (μέθοδοι εκμάθησης της γλώσσας, λεξικά και σώματα κειμένων) που βρίσκονται σε ηλεκτρονική μορφή και παρέχουν πολλές δυνατότητες αναζήτησης, ανάκτησης της πληροφορίας και διαδραστικής αλληλεπίδρασης. Βέβαια απαιτείται ειδικός διδακτικός σχεδιασμός για την αξιοποίησή τους.

Για όλους τους παραπάνω λόγους το Π.Σ. που ακολουθεί είναι ένα πρόγραμμα που στηρίζεται στις αρχές του *κριτικού γραμματισμού*, σύμφωνα με τον οποίο κάθε πολιτισμικό προϊόν (και στην περίπτωσή μας η γλώσσα και η λογοτεχνία), προσεγγίζεται μαθησιακά ως ένα πολυεπίπεδο αποτέλεσμα ιδεολογικών, κοινωνικών και τεχνολογικών διεργασιών, οι οποίες στο πλαίσιο της παιδαγωγικής του κριτικού γραμματισμού είναι –και πρέπει να είναι– διερευνήσιμες και ερμηνεύσιμες.

Επιπλέον, το Π.Σ. βρίσκεται σε πλήρη αρμονία και σύγκλιση στόχων με το Ψηφιακό Σχολείο [ΨΣ] (<http://digitalschool.minedu.gov.gr/>), το οποίο είναι βασικό συστατικό του οράματος του Νέου Σχολείου. Η ανάπτυξη ψηφιακής πλατφόρμας παροχής εκπαιδευτικού υλικού και βοήθειας σε μαθητή και εκπαιδευτικό αποτελεί έναν από τους πέντε πυλώνες δράσης του ΨΣ, ο οποίος βρίσκεται σε διαρκή ανάπτυξη και εξέλιξη. Το Π.Σ. ενσωματώνει πλήρως τους στόχους του πυλώνα αυτού για «πλούσιο, διαδραστικό και αντιστοιχισμένο με τα προγράμματα σπουδών ψηφιακό εκπαιδευτικό περιεχόμενο (e-books) για όλες τις τάξεις και τα μαθήματα» (<http://digitalschool.minedu.gov.gr/manuals/sxoleio.php>) και τους ενισχύει με στοχευμένες δράσεις, εξειδικευμένες για κάθε γλωσσικό μάθημα.

Το Π.Σ. που ακολουθεί φιλοδοξεί με τους στόχους, το περιεχόμενο καθώς και τις μεθοδολογικές αρχές που προτείνει, να δώσει όλα τα εφόδια ώστε οι μαθητές και οι μαθήτριες να αποκτήσουν τις ιδιότητες ενός κριτικού και σε εγρήγορση ατόμου, που είναι σε θέση να αναγνωρίζει την ιστορικότητα των διαφόρων πολιτισμικών παραδόσεων, καθώς και τη σημασία της γλώσσας και της

λογοτεχνίας στη συγκρότησή τους. Ενός κοινωνικού υποκειμένου το οποίο, χωρίς να του λείπουν οι ειδικές γνώσεις για την ίδια τη γλώσσα και τη λογοτεχνία, θα είναι πρωτίστως σε θέση να κατανοεί πώς λειτουργούν οι γλώσσες στα οικονομικά, πολιτικά, κοινωνικοπολιτισμικά και ιδεολογικά τους συμφραζόμενα και αντίστοιχα να αναγνωρίζει την πολυπλοκότητα των διαδικασιών νοηματοδότησης των λογοτεχνικών κειμένων. Παράλληλα, το νέο Π.Σ. θα βοηθήσει τους μαθητές και τις μαθήτριες να αποκτήσουν τα χαρακτηριστικά ενός πολίτη που αγωνίζεται για τη δημοκρατία και την ισονομία μεταξύ των πολιτών, για το σεβασμό των δικαιωμάτων των αδύναμων κοινωνικά ατόμων, για την ειρήνη και την κατανόηση και την αλληλεγγύη μεταξύ των λαών και των ανθρώπων. Όλα αυτά τα επιμέρους στοιχεία συγκροτούν τον σύγχρονο πολίτη μέσα σε ένα ανθρωποκεντρικό περιβάλλον.

2. Η ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

2.1. Εισαγωγή

Για πάρα πολλά χρόνια η διδακτική της γλώσσας έδινε έμφαση στη διδασκαλία του συστήματος της γλώσσας και στους κανόνες που τη διέπουν και καθόλου σχεδόν στην κοινωνική και επικοινωνιακή διάσταση. Τα τελευταία πενήντα χρόνια η επικοινωνιακή διάσταση κυριάρχησε στη διδασκαλία της γλώσσας. Η βασική αρχή της επικοινωνιακής προσέγγισης ήταν η επεξεργασία και παραγωγή λόγου/κειμένων με βασικό κριτήριο την καταλληλότητά τους ανάλογα με την περίπτωση επικοινωνίας. Από το κριτήριο αυτό, αν και απόλυτα θεμιτό, απουσίαζε συνήθως η διάσταση της κριτικής διερεύνησης των διαφόρων γλωσσικών μορφωμάτων ως φορέων στάσεων, αξιών και ιδεολογίας, δηλαδή ως μηχανισμών διαμόρφωσης κοινωνικών, πολιτικών και πολιτισμικών συνθηκών.

Σήμερα η ύπαρξη μιας τεράστιας ποικιλίας μορφών κειμένου και γλωσσών φέρνει τα άτομα σχολικής ηλικίας αντιμέτωπα με μια κατάσταση η οποία απαιτεί για την προσέγγιση και την κατανόσή της γλωσσικές, επικοινωνιακές και κοινωνικές δεξιότητες που θα τα βοηθήσουν να γίνουν ισότιμοι και δημιουργικοί πολίτες, να ελέγξουν και να διαχειριστούν τη ζωή τους διά του λόγου και να είναι σε θέση να συνδιαμορφώνουν κριτικά το πολιτικό, κοινωνικό και πολιτισμικό γίγνεσθαι. Άρα, αυτό που χρειάζεται να δοθεί στα άτομα αυτά δεν είναι η επαφή απλώς με ορισμένα κείμενα και τις περιστάσεις μέσα στις οποίες παράγονται, με σκοπό απλώς και μόνον την οικονομική και κοινωνική τους ενδυνάμωση μέσω της αποτελεσματικής χρήσης της γλώσσας, αλλά οι κριτικές εκείνες δεξιότητες που θα τους επιτρέψουν να αξιολογούν την πολιτική, κοινωνική και ιδεολογική διάσταση της γλώσσας και το ρόλο της στη διαμόρφωση της κοινωνικοπολιτικής πραγματικότητας.

Μέσα στο πλαίσιο της συνεχούς αλλαγής των κοινωνιών και του κόσμου εντάσσεται και η ανάγκη αλλαγής των πλαισίων διδασκαλίας πολλών γνωστικών αντικειμένων, ανάμεσα σε αυτά και της γλώσσας. Το πρόγραμμα της διδασκαλίας της νέας ελληνικής (στο εξής ΝΕ) που παρουσιάζεται εδώ εκπληρώνει αυτήν την ανάγκη, εφόσον μάλιστα θεωρεί ότι η διδασκαλία της γλώσσας δεν περιορίζεται αυστηρά στο πλαίσιο του γλωσσικού μαθήματος, αλλά διαχέεται σε όλα τα γνωστικά αντικείμενα του ΠΣ, τα οποία αξιοποιούνται για την ανάπτυξη γλωσσικών δεξιοτήτων και την κατάκτηση ακαδημαϊκού λεξιλογίου και σύνθετων μορφοσυντακτικών δομών.

2.2. Σκοποί και στόχοι

Το Π.Σ. της ΝΕ, χωρίς να αρνείται τις κλασικές αρχές ενός προγράμματος γλωσσικής διδασκαλίας για καλλιέργεια του γλωσσικού γραμματισμού των μαθητών και των μαθητριών, στηρίζεται στις αρχές της διαφοροποίησης στη διδασκαλία, μάθηση και αξιολόγηση, της ενίσχυσης της καινοτομίας και της δημιουργικότητας, της διαπολιτισμικής συνεργασίας, της δημοκρατίας και της

ισονομίας των πολιτών, της διάχυσης των ιδεών της αειφορίας και της προστασίας του περιβάλλοντος και της προώθησης της ψηφιακής επικοινωνίας.

Στη βάση των παραπάνω αρχών επιδιώκεται με τη διδασκαλία του μαθήματος της ΝΕ οι μαθητές και οι μαθήτριες να αποκτήσουν γνώσεις, δεξιότητες και στάσεις οι οποίες έχουν να κάνουν όχι μόνο με την ίδια τη γλώσσα και την αποτελεσματική γλωσσική επικοινωνία αλλά και με την προσωπική και κοινωνική τους ζωή και τη συνδιαμόρφωση του κοινωνικού γίνεσθαι.

Πιο συγκεκριμένα, όσον αφορά τη γλώσσα και τη γλωσσική επικοινωνία επιδιώκεται οι μαθητές και οι μαθήτριες:

- ✓ Να κατακτήσουν το μηχανισμό προφοράς και γραφής της πρότυπης ΝΕ, ώστε να είναι σε θέση να προφέρουν σύμφωνα με τους παραδεκτούς φωνολογικούς κανόνες της ελληνικής, να κωδικοποιούν προφορικά μηνύματα χρησιμοποιώντας τα γράμματα της ΝΕ και να αποκωδικοποιούν γραπτά μηνύματα.
- ✓ Να είναι σε θέση να αποτιμούν τα σημεία σύγκλισης μεταξύ προφορικού και γραπτού λόγου αλλά και τις αποκλίσεις μεταξύ τους· να κατανοούν ότι οι αποκλίσεις οφείλονται είτε σε ιστορικούς λόγους είτε στην ύπαρξη γλωσσικής ποικιλότητας, τόσο γεωγραφικής όσο και κοινωνικής.
- ✓ Να αποτιμούν κριτικά τους διάφορους τρόπους γραφής, με βάση τα κοινωνικά συμφραζόμενα μέσα στα οποία εμφανίζονται.
- ✓ Να αποκτήσουν στέρεη μεταγλωσσική ενημερότητα της μορφολογίας και της σύνταξης της ΝΕ, που έχουν ήδη κατακτήσει με φυσικό τρόπο· να κατακτήσουν πτυχές της σύνταξης της πρότυπης γλώσσας που ενδεχομένως δε γνωρίζουν (π.χ. αρχαιοπρεπείς συντακτικές δομές, δομές της πρότυπης γλώσσας που αποκλίνουν από αυτές των τοπικών ποικιλιών)· να αποτιμούν κριτικά τη συντακτική και μορφολογική ποικιλότητα.
- ✓ Να αποκτήσουν τις απαραίτητες μεταγλωσσικές γνώσεις πάνω στους μορφολογικούς και ορθογραφικούς κανόνες της πρότυπης ΝΕ, ώστε να είναι σε θέση να παράγουν κείμενα σύμφωνα με τους κανόνες αυτούς.
- ✓ Να αποκτήσουν το απαραίτητο λεξιλόγιο για τις επικοινωνιακές τους ανάγκες, ώστε να είναι σε θέση να εκφράζουν τα νοήματα που επιθυμούν· να είναι σε θέση να αποτιμούν κριτικά τη διαφοροποίηση στο λεξιλόγιο, όχι μόνο ως απόρροια διαφορετικών σημασιολογικών πεδίων αλλά και ως ενδείκτη κοινωνικών και πολιτισμικών σχέσεων.
- ✓ Να αποκτήσουν ακαδημαϊκές δεξιότητες που θα τους επιτρέψουν να αντεπεξέρχονται στις απαιτήσεις όχι μόνο του γλωσσικού μαθήματος αλλά και όλων των γνωστικών αντικειμένων του ΠΣ.
- ✓ Να αποκτήσουν τις απαραίτητες δεξιότητες που δίνουν τη δυνατότητα κατανόησης και παραγωγής προφορικού και γραπτού λόγου, ώστε να είναι σε θέση να κατανοούν και να μεταδίδουν γλωσσικά μηνύματα με τρόπο διαφοροποιημένο ανάλογα με την περίπτωση επικοινωνίας και το κειμενικό είδος.
- ✓ Να κατακτήσουν τους απαραίτητους επικοινωνιακούς κανόνες της ΝΕ, ώστε να είναι σε θέση να διαφοροποιούν τον λόγο τους ανάλογα με την περίπτωση επικοινωνίας.
- ✓ Να κατανοήσουν ότι οι γλωσσικές μορφές (τρόποι γραφής και προφοράς, μορφολογικές, συντακτικές και λεξιλογικές επιλογές, κειμενικά είδη) λειτουργούν ως ενδείκτες κοινωνικών παραμέτρων και ως μηχανισμοί δόμησης ταυτοτήτων, ιδεολογιών, στάσεων και συμπεριφορών, ώστε να είναι σε θέση να αναδεικνύουν

τη σχέση της γλώσσας των κειμένων με ποικίλες κοινωνικές συνθήκες και ιδεολογίες και να προσεγγίζουν κριτικά αυτές τις σχέσεις.

✓ Να κατανοήσουν ότι η νέα ελληνική, όπως και κάθε ζωντανή γλώσσα, χαρακτηρίζεται από γεωγραφική και κοινωνική ποικιλότητα, η οποία χρησιμοποιείται από τους/τις χρήστες της για την κωδικοποίηση κοινωνικών και πολιτισμικών νοημάτων, ώστε να είναι σε θέση να χρησιμοποιούν δημιουργικά την ποικιλότητα και να αποτιμούν τον κοινωνικοπολιτισμικό της ρόλο.

✓ Να αξιοποιούν ως μέρος του γλωσσικού τους κεφαλαίου την προϋπάρχουσα ή αναδυόμενη γνώση διαλέκτων, κοινωνικών ποικιλιών ή και άλλων γλωσσών από τις τοπικές τους κοινότητες και να τις αντιπαραβάλλουν συστηματικά και κριτικά με την πρότυπη ποικιλία, τόσο ως προς τη γλωσσική όσο και ως προς την υφολογική, επικοινωνιακή και κοινωνική τους διάσταση (ως μέσα δόμησης εναλλακτικών νοημάτων, κειμενικών ειδών, ταυτοτήτων κτλ.).

✓ Να κατανοήσουν ότι τα κειμενικά είδη και η γλωσσική τους μορφή αποτελούν προϊόντα κοινωνικών παραγόντων και σχέσεων εξουσίας μεταξύ των επικοινωνούντων, δηλαδή ότι δεν είναι τυπολογικά σταθερές και αναλλοίωτες κατηγορίες, αλλά ότι μετασχηματίζονται ιστορικά αλλά και συγχρονικά ανάλογα με τις επικοινωνιακές ανάγκες της εκάστοτε κοινότητας αλλά και στη βάση οικονομικών, πολιτικών και πολιτισμικών αλλαγών.

✓ Να κατανοήσουν ότι ο προφορικός και ο γραπτός λόγος δεν είναι απόλυτα οριοθετημένες και ομοιόμορφες γλωσσικές μορφές, αλλά χαρακτηρίζονται από γλωσσική και κειμενική ποικιλότητα, ώστε να χειρίζονται τις δύο αυτές μορφές ανάλογα με τις αναδυόμενες απαιτήσεις της περίπτωσης επικοινωνίας.

✓ Να κατανοήσουν ότι ο λόγος των κειμένων που αναδύονται μέσα από τις τεχνολογίες της πληροφορίας και των πολυμέσων είναι λόγος που διαφέρει ως προς τα χαρακτηριστικά του από τον καθημερινό προφορικό και γραπτό λόγο, ώστε να είναι σε θέση να τον αναγνωρίζουν, να τον αξιολογούν και να τον χρησιμοποιούν.

✓ Να κατανοήσουν ότι εκτός από τα προφορικά και γραπτά κείμενα υφίστανται και υβριδικά κειμενικά είδη, τα οποία χρησιμοποιούνται σε ορισμένες περιπτώσεις καθημερινής επικοινωνίας κυρίως μέσω των ΤΠΕ, ώστε να είναι σε θέση να τα αναγνωρίζουν ως τέτοια και να τα χρησιμοποιούν σε αναγνωρίσιμες επικοινωνιακές περιστάσεις και σε επικοινωνιακές περιστάσεις που αναδύονται.

✓ Να κατανοήσουν ότι ο υψηλός βαθμός συνθετότητας είναι χαρακτηριστικό πλέον σε κάθε τομέα της κοινωνίας, άρα και στην εκπαίδευση.

✓ Να κατανοήσουν ότι οι ΤΠΕ μέσω των αλληλεπιδραστικών περιβαλλόντων που προσφέρουν, τους δίνουν τη δυνατότητα να γίνουν κοινωνοί και μέτοχοι στο σύγχρονο κόσμο.

✓ Να κατανοήσουν ότι η γλώσσα κατέχει μεν κεντρική θέση στην πρόσληψη της πραγματικότητας και στην επικοινωνία, αλλά ότι και άλλα σημειωτικά συστήματα όπως οι εικόνες, τα γραφήματα, τα σύμβολα, τα διαγράμματα κι άλλα οπτικά σύμβολα παίζουν κι αυτά σημαντικό ρόλο.

✓ Να κατανοήσουν και να αποδεχτούν τα εργαλεία του ιστού δεύτερης γενιάς (web.2.0) ως μια πρακτική του ψηφιακού γραμματισμού, η οποία συνδυάζει τη λεκτική με την οπτική παράμετρο.

✓ Να κατανοήσουν πως τόσο η κατανόηση όσο και η παραγωγή προφορικού και γραπτού λόγου μπορούν να υποστηριχτούν από εργαλεία web2.0 παρεμβαίνοντας υποβοηθητικά στην καλλιέργεια της ΝΕ.

- ✓ Οι νέοι μαθητές και μαθήτριες που ανήκουν στη γενιά του διαδικτύου και έχουν εξοικειωθεί με αλληλεπιδραστικά μέσα, να μεταφέρουν τις δεξιότητες αυτές στη μάθηση.
- ✓ Να δίνεται η δυνατότητα στους μαθητές να επιλέγουν το εργαλείο web2.0 που αυτοί επιθυμούν για να επικοινωνήσουν κι έτσι η γλωσσική διδασκαλία να αποτελέσει μια επικοινωνιακή πράξη. (Οι ηλεκτρονικές βιβλιοθήκες (wikis), οι ιστοσελίδες/τα ιστολόγια (weblogs/blogs), τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης (social networking), οι ψηφιακές πλατφόρμες που φιλοξενούν λογισμικά και δραστηριότητες αποτελούν μια ψηφιακή εφαρμογή χρήσης και διδασκαλίας της γλώσσας.)
- ✓ Να κατανοήσουν ότι κάθε επικοινωνιακό συμβάν διαμορφώνεται από διάφορους επικοινωνιακούς παράγοντες (σκοπός, πομπός, δέκτης, κοινωνικό πλαίσιο, θεσμοθετημένες κοινωνικές πρακτικές, σχέσεις ισότητας, ανισότητας, αυθεντίας, αλληλεγγύης μεταξύ των συμμετεχόντων, παγιωμένες ή μη γλωσσικές και κειμενικές πρακτικές κτλ.), ώστε να είναι σε θέση να τους ανακαλύπτουν, να τους κατονομάζουν και να εξηγούν το ρόλο τους.
- ✓ Να κατανοήσουν ότι κατανόηση σημαίνει ικανότητα εντοπισμού όχι μόνο των δηλούμενων αλλά και των υπο-δηλούμενων νοημάτων ενός κειμένου μέσω επανορθωτικών διαδικασιών, για να γεφυρώνουν τα χάσματα συνοχής του κειμένου· κατ' επέκταση να συνειδητοποιήσουν ότι κατανόηση σημαίνει στάση «κριτικού αναγνώστη» απέναντι στις ιδέες του κειμένου και την οργάνωσή τους.
- ✓ Να κατανοήσουν ότι η κατανόηση ενός κειμένου απαιτεί εκ μέρους του αναγνώστη γνώσεις για τον κόσμο (καταστάσεις, κοινωνικο-πολιτισμικές συνθήκες, συμβάσεις και αξίες, συμπεριφορές οργανωμένες σε γνωστικά σχήματα), γνώσεις για τη γλώσσα και συγκεκριμένα τους κειμενογλωσσολογικούς μηχανισμούς που καθιστούν το κείμενο μια ενότητα λόγου με επικοινωνιακό, λειτουργικό χαρακτήρα και γνωστικές δεξιότητες για την παρακολούθηση της σκέψης.
- ✓ Να κατανοήσουν ότι η παραγωγή προφορικού και γραπτού λόγου αποτελεί μια διαδικασία συνεργατική και δημιουργική, ώστε να είναι σε θέση να επανασχεδιάζουν, να σχολιάζουν και να αξιολογούν τον παραγόμενο λόγο τους.
- ✓ Να κατανοήσουν ότι η ανάγνωση και η γραφή είναι κοινωνικοπολιτισμικές και κοινωνιογνωσιακές δραστηριότητες κατασκευής νοήματος και επίλυσης προβλήματος.
- ✓ Να κατανοήσουν ότι η κατανόηση και η παραγωγή κειμένου ως κοινωνιογνωσιακές δραστηριότητες μοιράζονται κοινές γνωστικές διαδικασίες και υπόκεινται στους ίδιους κειμενικούς και περικειμενικούς περιορισμούς.
- ✓ Να κατανοήσουν ότι η αναγνωστική δραστηριότητα είναι διαδικασία ανάλυσης και η παραγωγή διαδικασία σύνθεσης, όμως και οι δύο είναι πλευρές μιας ενιαίας δραστηριότητας, της επικοινωνίας.
- ✓ Να χρησιμοποιούν το γραπτό λόγο ως ένα μέσο στοχασμού και αναστοχασμού καθώς και ανάπτυξης των μεταγνωσιακών δεξιοτήτων τους.
- ✓ Να αποκτήσουν επίγνωση της δηλωτικής, της διαδικασιακής και της πλαίσιοθετημένης γνώσης που είναι αναγκαία κατά τη σύνθεση ενός εκτεταμένου επικοινωνιακού κειμένου.
- ✓ Να κατανοήσουν στην κατεύθυνση ενός πολυτροπικού γραμματισμού τη σχέση οπτικού και λεκτικού γραμματισμού.

✓ Να κατακτήσουν τις αναγκαίες στρατηγικές για την κατανόηση και παραγωγή κειμένων, όπως: κατανόηση άγνωστων λέξεων από τα συμφραζόμενα, περίληψη βασικών σημείων του κειμένου, χρήση γραφικών οργανωτών κτλ.

Όσον αφορά την προσωπική και κοινωνική τους ζωή επιδιώκεται:

✓ Να κατανοήσουν ότι η κατανόηση και παραγωγή κειμένων αποτελούν κοινωνικές πράξεις με την αντίστοιχη βαρύτητα και το ρόλο που έχουν όλες οι κοινωνικές πράξεις, ώστε να είναι σε θέση να τις αντιμετωπίζουν ως τέτοιες.

✓ Να κατανοήσουν ότι η επικοινωνία αποτελεί μια διαδικασία κατά την οποία ανταλλάσσονται διαφορετικές γνώσεις, στάσεις και ιδεολογίες, ώστε να είναι σε θέση να τις διαπραγματεύονται με σεβασμό στην προσωπικότητα των συνομιλητών και συνομιλητριών τους.

✓ Να κατανοήσουν ότι η παραγωγή λόγου αποτελεί προϊόν συνεργασίας, ώστε να είναι σε θέση να συνεργάζονται ισότιμα και δημοκρατικά για να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις των επικοινωνιακών καταστάσεων.

✓ Να κατανοήσουν ότι τα μέσα της σύγχρονης τεχνολογίας διαδραματίζουν το ρόλο μεταφοράς και μετάδοσης μηνυμάτων, ώστε να είναι σε θέση να προσλαμβάνουν τα νοήματα ως προϊόντα διαμεσολάβησης.

✓ Να κατανοήσουν ότι οι διαφορετικές γλώσσες και διάλεκτοι αποτελούν γλωσσικές μορφές που μεταφέρουν διαφορετικές κουλτούρες και συμπεριφορές από τη δική τους, ώστε να είναι σε θέση να τις βλέπουν ως ισότιμες με τη γλώσσα τους, αλλά διαφορετικές, και να αποδέχονται τα νοήματα και την προσωπικότητα των ατόμων που παράγουν αυτά τα νοήματα.

✓ Να κατανοήσουν ότι στο σύγχρονο κόσμο κυρίαρχος τρόπος μάθησης είναι ο διερευνητικός, ώστε να είναι σε θέση να λειτουργούν ως ερευνητές και ερευνήτριες και να αποκτούν πρόσβαση σε πρακτικές γραμματισμού εκτός σχολείου.

✓ Να κατανοήσουν ότι οι ΤΠΕ αποτελούν φορείς γνώσης και πληροφόρησης, ώστε να προσπαθήσουν να πλοηγούνται σε έντυπες και ηλεκτρονικές πηγές και να αποκτήσουν δεξιότητες παραγωγής λόγου με τη βοήθεια εφαρμογών της σύγχρονης τεχνολογίας (εργαλεία επικοινωνίας, συνεργασίας, κοινωνικής δικτύωσης, μάθηση μέσω διαδικτύου κτλ.).

Η βελτίωση της επίδοσης των ελλήνων μαθητών και ελληνίδων μαθητριών σε διεθνείς διαγωνισμούς (π.χ. PISA) δεν αποτελεί ουσιώδη άξονα της οργάνωσης του Π.Σ. ούτε βασικό στόχο του. Ωστόσο, η χαμηλή συγκριτικά με άλλες χώρες, ταξινόμηση των ελληνίδων μαθητριών και ιδιαίτερα των ελλήνων μαθητών σε δραστηριότητες κατανόησης κειμένων δημιουργεί σοβαρούς προβληματισμούς. Όπως διαπιστώνεται από σχετικές έρευνες, η αποτυχία οφείλεται σε τρεις κυρίως παράγοντες: στο είδος των κειμένων, στους τύπους της ανάγνωσης και στην αναγνώριση του σκοπού για τον οποίο συντάχθηκε ένα κείμενο. Η γλωσσική εκπαίδευση στην Ελλάδα στηρίχτηκε για χρόνια στη διδασκαλία κυρίως λογοτεχνικών κειμένων η οποία γινόταν με τρόπο ολιστικό και με αδιευκρίνιστο συχνά σκοπό. Επίσης, η ενασχόληση κυρίως με μετασχηματιστικού τύπου ασκήσεις δεν επέτρεπε την κατανόηση της λειτουργικής διάστασης της γραμματικής όπως και την κατανόηση και παραγωγή αυθεντικών κειμένων.

Η επιλογή του Π.Σ. να χρησιμοποιούνται ποικίλα πολυτροπικά κείμενα, συνεχούς και ασυνεχούς λόγου, ώστε να εξοικειώνονται οι μαθητές και οι

μαθήτριες με τις στρατηγικές και τις δεξιότητες που απαιτούνται για την κατανόηση των πληροφοριών που μεταφέρει η γλώσσα αλλά και οι άλλοι σημειωτικοί τρόποι που συνυπάρχουν στα σύγχρονα κείμενα θα επιτρέψει τη δημιουργία πιο αποτελεσματικών κριτικών αναγνωστών. Στην ίδια κατεύθυνση εκτιμάται ότι θα συνεισφέρει η εκπαίδευση των μαθητών και μαθητριών στην ανάπτυξη στρατηγικών κατανόησης προφορικών και γραπτών κειμένων όπως και η ποικιλία των τρόπων ανάγνωσης, η οποία προβλέπεται στο νέο Π.Σ. ανάλογα με τους σκοπούς του αναγνώστη, το περιεχόμενο των κειμένων και άλλες παραμέτρους της περίπτωσης επικοινωνίας.

2.3. Το περιεχόμενο

Το περιεχόμενο στο μάθημα της διδασκαλίας της ΝΕ είναι από τη φύση του ευρύτατο, γιατί εκ των πραγμάτων περιλαμβάνει δυνάμει όλα τα προφορικά, γραπτά, υβριδικά, ψηφιακά και πολυτροπικά κείμενα που έχουν παραχθεί ή πρόκειται να παραχθούν όχι μόνο εκτός σχολικού χώρου αλλά και εντός σχολικού χώρου και όχι μόνο από πολίτες που συμμετέχουν σε ποικίλες τοπικές, ψηφιακές και άλλες εξωσχολικές κειμενικές κοινότητες αλλά και από άτομα που συμμετέχουν στη σχολική κειμενική κοινότητα και στην περιορισμένη κοινότητα της τάξης των μαθητών και μαθητριών όπου διεξάγεται η διδασκαλία (από τη μια διδάσκοντες και διδάσκουσες και από την άλλη μαθητές και μαθήτριες). Τα κείμενα αυτά λειτουργούν ως αφορμήσεις για τη διδασκαλία και ως πόροι από τους οποίους είναι δυνατό μέσω της διδασκαλίας να αντληθούν από τους διδασκόμενους και τις διδασκόμενες δεξιότητες σχετικές με την καλλιέργεια της γλώσσας και του γραμματισμού τους, καθώς και της στάσης τους απέναντι στη γλώσσα, τη γνώση και τον κόσμο, που είναι απαραίτητες για τη διαμόρφωσή τους ως εγγράμματων, δημοκρατικών και κριτικά σκεπτόμενων πολιτών. Στο περιεχόμενο του μαθήματος της διδασκαλίας της γλώσσας συμπεριλαμβάνονται οπωσδήποτε και κείμενα που παραπέμπουν στη διερεύνηση του συστήματος της γλώσσας, δηλαδή τα κείμενα της Γραμματικής και των Λεξικών, τα οποία αποτελούν προϋποθέσεις για την κατανόηση στοιχείων που αφορούν τα υπόλοιπα κείμενα. Εκείνο που έχει σημασία για το περιεχόμενο του μαθήματος δεν είναι απλώς η ποικιλία των κειμένων αλλά και η κουλτούρα στο πλαίσιο της οποίας παρήχθη ένα κείμενο, καθώς και οι κοινωνικές σχέσεις που αναδύονται μέσα από τα κείμενα, στοιχεία που έχουν φαινομενικά άυλο χαρακτήρα, αλλά που συμβάλλουν στην καλλιέργεια των δεξιοτήτων και του κριτικού γραμματισμού. Όλα τα παραπάνω οδηγούν στο συμπέρασμα ότι η έμφαση στο περιεχόμενο του μαθήματος δίνεται σε δύο τομείς: α) γενικά στον τομέα των κειμένων (προφορικών, γραπτών, ψηφιακών, υβριδικών, πολυτροπικών) και β) στον τομέα των κειμένων που αναφέρονται στο σύστημα της γλώσσας (Γραμματική σε όλα τα επίπεδα: Φωνολογία, Μορφολογία, Σύνταξη, Σημασιολογία, Λεξιλόγιο, Πραγματολογία καθώς και Λεξικά).

Στον τομέα των κειμένων περιλαμβάνεται γενικά σωρεία κειμένων, χρηστικών και λογοτεχνικών, τα οποία ανήκουν σε διάφορα κειμενικά είδη και περιλαμβάνουν διάφορους κειμενικούς τύπους και γλωσσικές λειτουργίες. Ορισμένα από αυτά τα κείμενα είναι τα εξής: *αιτήσεις, αινίγματα, ανακοινώσεις, αναφορές, ανέκδοτα, απομνημονεύματα, αρχικές σελίδες ιστοτόπων, αυτοβιογραφίες, αφηγήσεις*

προσωπικές, αφηγήματα, βιογραφικά, κείμενα γνώμης, γελοιογραφίες, γραφήματα, δελτία καιρού, διαγράμματα, διακηρύξεις, διαλέξεις, διάλογοι, διαφημίσεις, διηγήματα, δοκίμια, ειδήσεις, επιστολές, επιφυλλίδες, έρευνες, ευθυμογραφήματα, ηλεκτρονικά μηνύματα, ημερολόγια, θεατρικά έργα, κατάλογοι, κόμικς, κριτικές, λεζάντες, μελέτες, μικρές αγγελίες, μυθιστορήματα, νομοθετικά κείμενα, οδηγίες χρήσης, παραμύθια, παρουσιάσεις, πεζοτράγουδα, πινακίδες, ποιήματα, πρακτικά συνεδριάσεων, προσκλήσεις, πίνακες, ρεπορτάζ, σημειώματα, συζητήσεις, συμβόλαια, συνεντεύξεις, συνταγές, συστατικές επιστολές, σχόλια, τουριστικοί οδηγοί, τιμολόγια κοινωφελών οργανισμών (ΟΤΕ, ΔΕΗ κτλ.), φόρμες αιτήσεων, χάρτες, πιστοποιητικά, τραγούδια, υπομνήματα, χρονογραφήματα, χρονικά και άλλα.

Στον τομέα των κειμένων που αναφέρονται στο σύστημα της γλώσσας περιλαμβάνονται κείμενα που αφορούν όλα τα τεχνικά και λιγότερο τεχνικά θέματα που περιέχει ένα βιβλίο Γραμματικής και ένα Λεξικό, όπως ορολογία (φθόγγος, στίξη, επιτονισμός, επίθετο, ρήμα, πρόθεση, υποκείμενο, ρηματικό σύνολο, λαϊκό/λόγιο λεξιλόγιο, ύφος, κείμενο, πρόταση, κειμενικό είδος, επίπεδο ύφους κτλ.), κλιτικά παραδείγματα, μορφοσυντακτικοί κανόνες, κανόνες ορθογραφίας, διαφορές προφορικού-γραπτού- υβριδικού λόγου. Τα βιβλία γραμματικής όπως και τα λεξικά αποτελούν και αυτά με τη σειρά τους κειμενικά είδη, τα οποία οφείλουμε να αντιμετωπίζουμε με κριτική σκέψη. Στην εκπαιδευτική πρακτική έχει υπερτονιστεί ο ρυθμιστικός τους ρόλος –κανόνες της ορθής χρήσης της γλώσσας– και έχει υποβαθμιστεί η ερμηνευτική και περιγραφική τους διάσταση. Αποτελούν ωστόσο προϊόντα μιας μακρόχρονης ιστορικής παράδοσης, η οποία δεν είναι ενιαία, καθώς κατά τη διάρκεια των αλληπάλληλων διαμορφώσεων /αναμορφώσεων της εμπλέκεται με διαφορετικές θεωρήσεις για τη δομή της γλώσσας και με ποικίλες φιλοσοφικές παραδόσεις. Είναι επομένως απαραίτητο να αναδειχθεί ο ρόλος τους ως αντιλήψεων για την οργάνωση της γλώσσας.

Η γραμματική επομένως αντιμετωπίζεται *κριτικά και λειτουργικά*: οι κανόνες και οι ταξινομήσεις αξιολογούνται ως προς την ακρίβεια και επάρκειά τους σε σχέση με την πραγματική χρήση της γλώσσας, οι μορφές συνδυάζονται με λειτουργίες και οι γραμματικές επιλογές αξιολογούνται ως μηχανισμοί κατασκευής ύφους, και το ύφος με τη σειρά του ως μια κατηγορία που δεν είναι κοινωνικά και πολιτισμικά «αθώα», αλλά ενδείκτης κοινωνικών σχέσεων και φορέας κοινωνικών, πολιτικών και ιδεολογικών μηνυμάτων. Στο πλαίσιο αυτό η ενημερότητα σχετικά με τη δομή της πρότυπης γλώσσας εμπλουτίζεται με ενημερότητα σχετικά με τη δομή τοπικών γεωγραφικών ποικιλιών, κοινωνικών ποικιλιών κτλ., καθώς και με τη δομή άλλων γλωσσών.

Τα κείμενα τόσο του πρώτου τομέα όσο και του δεύτερου διαπλέκονται μέσα σε θεματικές ενότητες, που αποτελούν το σημείο εκκίνησης και το θεματικό-εννοιολογικό πλαίσιο μέσα στο οποίο κινείται η διδασκαλία, έτσι ώστε να είναι εφικτή η σύγκριση μεταξύ κειμενικών ειδών που αναδύονται μέσα από την ίδια θεματική-εννοιολογική περιοχή και προφανώς από την ίδια κειμενική κοινότητα.

Τέτοιου είδους θεματικές ενότητες, οι οποίες μπορούν να γίνουν αντικείμενο διδασκαλίας και διαπραγμάτευσης –με τα αντίστοιχα κειμενικά είδη και κείμενα που αφορούν το σύστημα της γλώσσας– ενδεικτικά είναι οι εξής:

ΘΕΜΑΤΙΚΗ	ΤΥΠΟΙ ΚΕΙΜΕΝΩΝ	ΚΕΙΜΕΝΙΚΑ ΕΙΔΗ	ΣΥΝΑΦΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ
Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ Η ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΟΥ	Περιγραφή	-αυτοπαρουσίαση -συνέντευξη -βιογραφικό σημείωμα -αυτοβιογραφικό κείμενο (π.χ. στη λογοτεχνία)	-προσωπικές αντωνυμίες -λειτουργία ενεστώτα (χωρίς χρονική δήλωση) -λειτουργία επιθέτων -ευθύς-πλάγιος λόγος -ονοματική-ρηματική φράση
	Αφήγηση	αφήγηση προσωπικής εμπειρίας (π.χ. στη λογοτεχνία)	-χρόνοι των ρημάτων -χρονικές προτάσεις -χρονικά επιρρήματα -ρηματική όψη
	Επιχειρηματολογία	-συστατικές επιστολές	-αιτιολογικές προτάσεις
Η ΦΥΣΗ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	Περιγραφή γεγονότος	-ειδήσεις -ρεπορτάζ	-χρόνοι των ρημάτων -χρονικές προτάσεις -χρονικά επιρρήματα
	Περιγραφή τόπου	-εγκυκλοπαιδικά άρθρα	-λειτουργία επιθέτων -ονοματική- ρηματική φράση
	Αφήγηση	-αφήγηση προσωπικής εμπειρίας (π.χ. στη λογοτεχνία)	-χρόνοι των ρημάτων -χρονικές προτάσεις -χρονικά επιρρήματα
	Επιχειρηματολογία	-φυλλάδια και προκηρύξεις οικολογικών οργανώσεων	-αιτιολογικές προτάσεις -απρόσωπα ρήματα (π.χ. <i>δεν πρέπει</i>) -παθητική σύνταξη
ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΟΦΗ	Περιγραφή	-ετικέτες τροφίμων, κρασιών, φαρμάκων κτλ.	-λειτουργία επιθέτων -ονοματική-ρηματική φράση
	Αφήγηση	-αφήγηση προσωπικής εμπειρίας (π.χ. στη λογοτεχνία)	-χρόνοι των ρημάτων -χρονικές προτάσεις -χρονικά επιρρήματα
	Οδηγίες	-συνταγές μαγειρικής	-εγκλίσεις
	Επιχειρηματολογία	-δημοσιογραφικά άρθρα -επιστημονικά, εγκυκλοπαιδικά κτλ. άρθρα	-αιτιολογικές προτάσεις -τελικές προτάσεις -αποτελεσματικές/συμπερασματικές προτάσεις -ενεργητική-παθητική σύνταξη
ΤΑΞΙΔΙΑ	Περιγραφή	-ταξιδιωτικοί οδηγοί	-λειτουργία επιθέτων -ονοματική- ρηματική φράση
	Αφήγηση	αφήγηση προσωπικής εμπειρίας (π.χ. στη λογοτεχνία)	-χρόνοι των ρημάτων -χρονικές προτάσεις -χρονικά επιρρήματα
	Οδηγίες	-τουριστικοί οδηγοί -προγράμματα ταξιδιών -πινακίδες	-εγκλίσεις
	Επιχειρηματολογία	-διαφημίσεις	-αιτιολογικές προτάσεις -τελικές προτάσεις -αποτελεσματικές/

			συμπερασματικές προτάσεις -ενεργητική- παθητική σύνταξη
ΤΕΧΝΗ	Περιγραφή	-βιβλιοπαρουσιάσεις -παρουσιάσεις έργων τέχνης	-λειτουργία επιθέτων -ονοματική- ρηματική φράση
	Αφήγηση	-διηγήματα -θεατρικά κείμενα	-χρόνοι των ρημάτων -χρονικές προτάσεις -χρονικά επιρρήματα
	Επιχειρηματολογία	-κριτικές -διάλογοι στο ραδιόφωνο και στην τηλεόραση -διαφημίσεις -διαδικτυακές συζητήσεις	αιτιολογικές προτάσεις -τελικές προτάσεις -αποτελεσματικές/ συμπερασματικές προτάσεις -ευθύς-πλάγιος λόγος

2.4. Μεθοδολογία

Το μεθοδολογικό πλαίσιο μέσα στο οποίο κινείται το Π.Σ. αποτελεί έναν συνδυασμό των σύγχρονων γλωσσοπαιδαγωγικών απόψεων, οι οποίες βάζουν στο κέντρο της εκπαιδευτικής διαδικασίας τον μαθητή και τη μαθήτριά, στηρίζουν τη μάθηση σε εκπαιδευτικό υλικό που έχει νόημα για τη ζωή των μαθητών και των μαθητριών και στοχεύουν συνολικά στην κατάκτηση δεξιοτήτων γραμματισμού και κριτικής θεώρησης των πραγμάτων.

Ειδικά οι δεξιότητες που καλείται ο/η εκπαιδευτικός να καλλιεργήσει μέσω της διδασκαλίας είναι οι εξής τέσσερις:

- α) κατανόηση προφορικού λόγου,
- β) παραγωγή προφορικού λόγου,
- γ) κατανόηση γραπτού λόγου,
- δ) παραγωγή γραπτού λόγου.

Στο πλαίσιο αυτών των γενικών δεξιοτήτων καλούνται να καλλιεργήσουν ειδικότερες δεξιότητες, όπως δεξιότητες αναγνώρισης του κάθε κειμενικού είδους, των κοινωνικών χαρακτηριστικών των συμμετεχόντων σε μια επικοινωνιακή περίσταση, του περιεχομένου (τόσο του άμεσου, π.χ. πομπός, δέκτης, σκοπός, όσο και του ευρύτερου κοινωνικοπολιτισμικού, π.χ. θεσμοθετημένες κοινωνικές συνθήκες και πρακτικές που καθορίζουν την παραγωγή και την πρόσληψη των συγκεκριμένων κειμενικών ειδών), ερμηνείας της λειτουργίας επιμέρους γλωσσικών στοιχείων, αξιολόγησης της αποτελεσματικότητας ενός κειμένου, επιλογής χαρακτηριστικών για το σχεδιασμό ενός κειμένου.

Για να είναι δυνατό να καλλιεργηθούν αυτές και ανάλογες δεξιότητες, θα πρέπει στη διδασκαλία τα κείμενα να αντιμετωπίζονται ως προϊόντα επικοινωνίας, ως γλωσσικές και νοηματικές δομές, ως φορείς ιδεολογικών και κοινωνικοπολιτισμικών νοημάτων, ως μέσα ανάπτυξης των μεταγνωσιακών δεξιοτήτων και της κριτικής σκέψης και ως αντικείμενα αξιολόγησης.

Πιο συγκεκριμένα, η μεθοδολογία στηρίζεται στις εξής αρχές:

- α) Αξιοποιούνται στη διδασκαλία στοιχεία από την εμπειρία των μαθητών και των μαθητριών.

β) Τα θέματα με τα οποία ασχολείται η τάξη προέρχονται από διάφορες πηγές έντυπου, ηλεκτρονικού και προφορικού λόγου που παράγεται σε ποικίλες επικοινωνιακές συνθήκες. Το υλικό αυτό, εφόσον είναι κατάλληλο για διδασκαλία, προσκομίζεται στην τάξη είτε από τον/την εκπαιδευτικό είτε από τους μαθητές και τις μαθήτριες.

γ) Δίνεται η δυνατότητα παραγωγής από όλους τους μαθητές και όλες τις μαθήτριες διαφόρων ειδών προφορικού και γραπτού λόγου που απευθύνεται σε κάποιον πραγματικό αποδέκτη.

δ) Ο διδάσκων και η διδάσκουσα έχουν ρόλο συντονιστή και συντονίστριας και ισότιμου συνομιλητή και ισότιμης συνομιλήτριας κατά τη διδασκαλία και τη διεξαγωγή των διάφορων γλωσσικών δραστηριοτήτων.

ε) Οι ενότητες που σχεδιάζονται για την καλλιέργεια του γραμματισμού έχουν τη μορφή σχεδίων δράσης (project) που αξιοποιούν και εμπλουτίζουν τις γνώσεις γραμματισμού των μαθητών και των μαθητριών.

στ) Η διδασκαλία της δομής της ΝΕ γίνεται με σκοπό την εμπέδωση και την κατανόηση της κειμενικής και υφολογικής λειτουργίας των γραμματικών φαινομένων. Για το λόγο αυτό δίνεται έμφαση όχι μόνο στη διδασκαλία της μικροδομής (γραμματική της λέξης ή της πρότασης) αλλά και της μακροδομής (γραμματική της λεκτικής πράξης, της γλωσσικής λειτουργίας, του κειμενικού είδους/τύπου).

ζ) Η πολυγλωσσία που παρουσιάζεται ενδεχομένως στην τάξη γίνεται αντικείμενο αξιοποίησης, στο βαθμό που υπάρχει αφενός η δυνατότητα χειρισμού των βασικών δομικών διαφορών μεταξύ των γλωσσών που χρησιμοποιούνται από τους μαθητές και τις μαθήτριες της τάξης και αφετέρου η δυνατότητα αξιοποίησης των πολλαπλών πρακτικών γραμματισμού που είναι δυνατό να φέρουν στην τάξη μαθητές και μαθήτριες φυσικοί ομιλητές και ομιλήτριες άλλων γλωσσών.

η) Ο χρόνος διεκπεραίωσης των γλωσσικών δραστηριοτήτων και η ολοκλήρωση μιας θεματικής ενότητας εξαρτώνται από το ενδιαφέρον και τη συμμετοχή των μαθητών και των μαθητριών.

θ) Κατά τη διδασκαλία δίνεται ιδιαίτερη σημασία στην καλλιέργεια επικοινωνιακών στρατηγικών και στρατηγικών εκμάθησης της γλώσσας.

ι) Η προσέγγιση και η επεξεργασία των προφορικών και των γραπτών κειμένων γίνεται με τέτοιο τρόπο, ώστε να φωτίζονται τα κείμενα από όλες τις δυνατές πλευρές που αναφέρθηκαν στην αρχή αυτής της ενότητας και ιδίως ως φορείς ιδεολογικών και κοινωνικοπολιτισμικών νοημάτων.

Πρακτικά, όλες αυτές οι αρχές υλοποιούνται με τους εξής τρόπους:

α) Με δραστηριότητες που επικεντρώνονται στην κατανόηση, παραγωγή και κριτική επεξεργασία αυθεντικών κειμένων, προφορικών και γραπτών.

Πρόκειται για δραστηριότητες που αποσκοπούν στην καλλιέργεια ποικίλων γλωσσικών δεξιοτήτων των μαθητών και των μαθητριών, με απώτερο σκοπό οι μαθητές και οι μαθήτριες να αποκτήσουν όσο το δυνατό μεγαλύτερο βαθμό επικοινωνιακής ικανότητας και γλωσσικού-κριτικού γραμματισμού. Τα μαθήματα αυτά είναι έτσι σχεδιασμένα, ώστε να λαμβάνονται υπόψη το γλωσσικό επίπεδο των μαθητών και των μαθητριών, οι γλωσσικές ανάγκες τους και τα ενδιαφέροντά τους. Επίσης είναι συγκροτημένα με τέτοιο τρόπο, ώστε να εναλλάσσονται διάφορες μορφές λόγου (προφορικού και γραπτού) και να δίνεται η ευκαιρία να

έρχονται οι μαθητές και οι μαθήτριες σε επαφή με διάφορα είδη αυθεντικών κειμένων, ώστε να χρησιμοποιούν τη γλώσσα σε διάφορες περιστάσεις και για ποικίλους επικοινωνιακούς στόχους. Τα μαθήματα αυτά δεν περιορίζονται σε μία ή δύο διδακτικές ώρες, αλλά μπορούν να επεκτείνονται χρονικά όσο οι μαθητές και οι μαθήτριες δείχνουν ενδιαφέρον και φαίνεται ότι η γλωσσική καλλιέργεια είναι αποτελεσματική. Πιο συγκεκριμένα, με τις δραστηριότητες αυτές οι μαθητές και οι μαθήτριες έρχονται σε επαφή με διάφορα είδη προφορικών και γραπτών κειμένων της καθημερινής ζωής τα οποία έχουν νόημα σε δεδομένες περιστάσεις επικοινωνίας, επιχειρούν με τη βοήθεια του διδάσκοντα και της διδάσκουσας να κατανοήσουν τις πρακτικές γραμματισμού που υποδηλώνουν, αλλά και να παραγάγουν κείμενα εντάσσοντάς τα μέσα σε πραγματικές συνθήκες, ώστε να έχουν νόημα και να περιέχουν τον απαιτούμενο γλωσσικό γραμματισμό. Οι δραστηριότητες αυτές έχουν κοινωνιοκεντρικό χαρακτήρα, αφού ασχολούνται οι μαθητές και οι μαθήτριες με θέματα σύγχρονα και επίκαιρα, που έχουν σχέση με την κοινωνία στην οποία ζουν, οδηγούνται στη διενέργεια ερευνών για θέματα που απασχολούν το άμεσο περιβάλλον τους και την κοινωνία, παίρνουν συνεντεύξεις από συνομηλίκους τους και μεγαλύτερους, αναγκάζονται να παρακολουθούν την επικαιρότητα και συμμετέχουν σε συζητήσεις μέσα στην τάξη. Σε τελευταία ανάλυση το μάθημα της διδασκαλίας της ΝΕ συνδέεται άμεσα με την κοινωνία και τα κοινωνικά τεκταινόμενα.

Εννοείται ότι, στο πλαίσιο αυτών των αρχών και αυτών των μεθοδολογικών οδηγιών και με γνώμονα πάντα τις επιδιώξεις του μαθήματος, οι διδάσκοντες και οι διδάσκουσες χρησιμοποιούν κάθε πρόσφορο μέσο, όπως συνεργασία με άλλα σχολεία, με άλλους εκπαιδευτικούς οργανισμούς και τοπικούς φορείς, με άλλους εκπαιδευτές και άλλες εκπαιδευτριες, επισκέψεις σε διάφορους χώρους κτλ.

β) Με δραστηριότητες παραγωγής και επεξεργασίας κειμένων με σκοπό την κατανόηση της λειτουργίας του μηχανισμού της γλώσσας σε επίπεδο μικροδομής και μακροδομής.

Πρόκειται για δραστηριότητες με τις οποίες επιδιώκεται να γίνουν κατανοητοί οι μηχανισμοί και οι δομές της ΝΕ. Δεν αντιμετωπίζονται όμως οι δομές ως αφηρημένες κατασκευές, αλλά ως λειτουργικά εργαλεία, η γνώση και η συνειδητοποίηση των οποίων επιτρέπει την παραγωγή προτάσεων που είναι φωνολογικά και μορφοσυντακτικά κατάλληλες για τους σκοπούς της επικοινωνίας. Δεν περιορίζεται δηλαδή η διδασκαλία στην απομνημόνευση του κλιτικού συστήματος ή της μορφολογίας ή των κανόνων γενικότερα που διέπουν το σύστημα, αλλά επιχειρείται να γίνει κατανοητή η σχέση μορφής και λειτουργίας και η λειτουργία του κάθε γλωσσικού στοιχείου σε σχέση με τα άλλα γλωσσικά στοιχεία που έχουν διαφορετική λειτουργία. Για την επίτευξη του στόχου αυτού χρησιμοποιούνται τεχνικές δανεισμένες από την επιστήμη της Γλωσσολογίας, όπως παραφράσεις, εντοπισμός των λειτουργικών λέξεων σε σώματα κειμένων και ερμηνεία των ποικίλων λειτουργιών τους, υποκαταστάσεις, απαλοιφές, μετασχηματισμοί, αλλαγές θέσεων των γλωσσικών στοιχείων που έχουν την ίδια λειτουργία κτλ., όπως και δραστηριότητες αντιπαραβολής και μετασχηματισμού ενός κειμενικού είδους σε ένα άλλο, ώστε να γίνουν αντιληπτές συνολικά οι λειτουργίες των στοιχείων τόσο της μικροδομής όσο και της μακροδομής,

δραστηριότητες πύκνωσης (περίληψης) ενός κειμένου και σύγκρισης των διαφορετικών ειδών πύκνωσης.

γ) Με δραστηριότητες οι οποίες επικεντρώνονται στην επαναδιατύπωση των κειμένων των μαθητών και των μαθητριών, που μπορεί να γίνουν είτε στην ολομέλεια της τάξης είτε στο πλαίσιο μικρότερων ομάδων με σκοπό τη βελτίωση της επικοινωνιακής τους επάρκειας. Πρόκειται για μια διαδικασία με την οποία επιδιώκεται να επιλέξουν οι μαθητές και οι μαθήτριες τις στρατηγικές εκείνες που θα τους επιτρέπουν να παράγουν λόγο γραπτό και προφορικό, προσαρμοσμένο στο κατάλληλο κειμενικό είδος και στο κατάλληλο επίπεδο ύφους. Η διαδικασία αυτή μπορεί, λόγου χάρη, να διενεργείται με πρωτοβουλία του διδάσκοντα και της διδάσκουσας και με συμμετοχή όλων των μαθητών και μαθητριών σε διάφορους κύκλους αλληλεπίδρασής τους με τα παραγόμενα κείμενα. Πιο συγκεκριμένα, όσον αφορά το γραπτό λόγο, επιλέγονται ένα ή περισσότερα κείμενα από αυτά που έχουν γράψει οι μαθητές και οι μαθήτριες με διαφορετικά επίπεδα κειμενικής ικανότητας, ο/η εκπαιδευτικός διαβάζει ολόκληρο το κείμενο στην τάξη και στη συνέχεια το αντιγράφει στον πίνακα ή, αν υπάρχει η δυνατότητα, το δίνει σε φωτοτυπία ή το προβάλλει στο διαδραστικό πίνακα. Μετά την παρουσίαση του κειμένου, καλεί τους μαθητές και τις μαθήτριες να επισημάνουν τυχόν ορθογραφικά, εκφραστικά λάθη ή ανεπιτυχείς επιλογές και να προτείνουν τροποποιήσεις και αλλαγές του κειμένου, ώστε να γίνει πιο κατάλληλο και πιο αποτελεσματικό για την περίσταση επικοινωνίας. Με τη διαδικασία αυτή δίνεται η ευκαιρία να αναφερθούν ορθογραφικοί κανόνες και να γίνουν παρατηρήσεις και επισημάνσεις υφολογικής υφής και άλλες που σχετίζονται με τη γλωσσική ικανότητα και την επικοινωνιακή ικανότητα. Μετά τη διαδικασία αυτή γίνεται σύγκριση των δύο κειμένων (αρχικού και τελικού) και αξιολογείται το αποτέλεσμα.

Η μέθοδος αυτή δίνει έμφαση όχι στο τελικό προϊόν αλλά στην ίδια τη διαδικασία ως τρόπο καλλιέργειας γλωσσικών δεξιοτήτων και διαδικαστικών γνώσεων, και διαρκεί όσο είναι απαραίτητο, προκειμένου οι μαθητές και οι μαθήτριες να είναι ικανοποιημένοι και ικανοποιημένες με τη δουλειά τους. Ο/η εκπαιδευτικός παίζει το ρόλο του συντονιστή και της συντονίστριας.

δ) Όσον αφορά τη διαδικασία επαναδιατύπωσης συνεχούς προφορικού λόγου, αυτή μπορεί να γίνει σε κάποιες περιπτώσεις με τη βοήθεια της σύγχρονης τεχνολογίας, που μπορεί να συμβάλει στο να εντοπιστούν τα σημεία εκείνα όπου ο λόγος παρουσιάζει κάποιες επικοινωνιακές δυσχέρειες (εκφράσεις που μπορούν να παραπέμπουν σε διαφορετικά νοήματα, ασάφειες κτλ.) και γίνεται με συμμετοχή όλων των μαθητών και μαθητριών προσπάθεια βελτίωσης της επικοινωνιακής του αποτελεσματικότητας. Το στοιχείο που πρέπει να καλλιεργηθεί δεν είναι η αντιμετώπιση του προφορικού λόγου με αυστηρά γραμματικοσυντακτικά κριτήρια αλλά με κριτήριο την καλλιέργεια της ικανότητας των ατόμων να προβαίνουν σε διαπραγμάτευση του περιεχομένου ενός κειμένου, καθώς αυτό εκφωνείται, όπως συμβαίνει σε όλες τις περιπτώσεις προφορικών διεπιδράσεων.

ε) Με την αξιοποίηση κατά τη συγγραφή του πολυ-νοητικού δυναμικού των μαθητών και του ιδιοσυγκρασιακού τρόπου με τον οποίο καθένας από αυτούς επεξεργάζεται και εσωτερικεύει τις πληροφορίες του περιβάλλοντος, δηλαδή με την

ενεργοποίηση των ισχυρών τύπων νοημοσύνης που μπορούν να χρησιμοποιηθούν στο εκάστοτε συγγραφικό έργο (λογικο-μαθηματική, γλωσσική, οπτικο-χωρική, ενδοπροσωπική-διαπροσωπική, κιναισθητική, μουσική, φυσιοκρατική). Με αυτόν τον τρόπο ο/η εκπαιδευτικός, αν και απευθύνεται σε ανομοιογενή τάξη, προσαρμόζει τη διδασκαλία του/της στις ατομικές διαφορές, οι μαθητές και οι μαθήτριες αποκτούν επίγνωση των δυνάμεών τους (παρά εστιάζουν, όπως γίνεται συνήθως, στις αδυναμίες τους), βελτιώνεται η αυτοεκτίμησή τους και επιτυγχάνεται η μεγαλύτερη γνωστική δέσμευση με τους στόχους της συγγραφής.

Εννοείται πως στον Οδηγό για τον εκπαιδευτικό θα δίνονται όλες οι αναγκαίες οδηγίες αλλά και προτάσεις για την επιλογή και τη διδασκαλία των κειμένων.

2.5. Αξιολόγηση

Η αξιολόγηση είναι μια ιδιαίτερα ουσιαστική εκπαιδευτική διαδικασία και μέσο άντλησης πληροφοριών για την αναδιαμόρφωση της διδασκαλίας, των διδακτικών και παιδαγωγικών επιλογών και του προγράμματος της τάξης. Παρότι συχνά ταυτίζεται με τον έλεγχο του βαθμού κατοχής των γνώσεων από το μαθητικό κοινό, αντικείμενο αξιολόγησης μπορεί να αποτελέσει οποιαδήποτε παράμετρος της εκπαιδευτικής διαδικασίας.

Η αξιολόγηση μπορεί να γίνεται σε διάφορες φάσεις της εκπαιδευτικής διαδικασίας και να έχει διαφορετικούς σκοπούς. Μέσω της *αρχικής* ή *διαγνωστικής* αξιολόγησης ο/η εκπαιδευτικός προσδιορίζει το επίπεδο γνώσεων των μαθητών και των μαθητριών, τις γλωσσικές και επικοινωνιακές τους ανάγκες, τα ενδιαφέροντα και τα κίνητρά τους για μάθηση, τις εμπειρίες, τις συνήθειες και τα χαρακτηριστικά τους, ώστε να διαμορφωθεί ανάλογα το πρόγραμμα διδασκαλίας και μάθησης της γλώσσας, να οριστούν οι στόχοι, τα μέσα και τα υλικά υλοποίησής τους, οι στρατηγικές που θα χρησιμοποιηθούν, οι δεξιότητες στις οποίες θα στοχεύει το γλωσσικό πρόγραμμα. Στη διάρκεια του προγράμματος, η *διαμορφωτική αξιολόγηση* επιτρέπει τον έλεγχο της εξελικτικής πορείας των μαθητών και των μαθητριών σε σχέση με τους εκπαιδευτικούς στόχους και παρέχει στον/στην εκπαιδευτικό πληροφορίες, ώστε να βελτιώσει γενικότερα τη μαθησιακή διαδικασία. Τέλος, η *τελική* ή *αθροιστική αξιολόγηση* επιτρέπει την εκφορά μιας συνολικής κρίσης για το βαθμό επίτευξης των διδακτικών και παιδαγωγικών στόχων και για την αποτελεσματικότητα του προγράμματος.

Ειδικότερα, όσον αφορά το μαθητικό κοινό, η αξιολόγηση θα πρέπει να εναρμονίζεται με το ευρύτερο πλαίσιο προσέγγισης του γλωσσικού μαθήματος όπως αυτό προσδιορίζεται παραπάνω. Με αυτήν την έννοια, η αξιολογική διαδικασία δεν θα πρέπει να περιορίζεται στα στενά πλαίσια ελέγχου της ατομικής ικανότητας των μαθητών και των μαθητριών για ανάκληση προγενέστερων γνώσεων, αλλά να διερευνά το βαθμό αποτελεσματικής χρήσης των γνώσεων αυτών σε νέες καταστάσεις.

Σε αυτή την κατεύθυνση εναλλακτικές μορφές αξιολόγησης όπως: ο *φάκελος των γλωσσών* (portfolio), η *συστηματική παρατήρηση*, η *αξιολόγηση μέσω των σχεδίων εργασίας* και η *αυτοαξιολόγηση* και *αλληλοαξιολόγηση* φαίνεται να εξυπηρετούν αποτελεσματικότερα το νέο πλαίσιο για τη διδασκαλία/μάθηση της γλώσσας.

Ο *φάκελος αξιολόγησης για τη γλώσσα* ή portfolio αφορά κυρίως την αυτοαξιολόγηση των μαθητών και μαθητριών ως προς τις δεξιότητες, γνώσεις και στρατηγικές που αναπτύσσουν σε σχέση με τη γλώσσα, αλλά και διαμέσου της γλώσσας. Προκύπτει από μια συστηματική καταγραφή τους από τους ίδιους τους μαθητές και τις ίδιες τις μαθήτριες ή/και συμπληρωματικά από τους/τις εκπαιδευτικούς. Το portfolio των γλωσσών στοχεύει στη συνειδητοποίηση εκ μέρους του μαθητικού κοινού των δεξιοτήτων και ικανοτήτων που αναπτύσσει σταδιακά, καθώς έρχεται σε επαφή με προφορικά και γραπτά κείμενα στο πλαίσιο ποικίλων περιστάσεων επικοινωνίας. Στην περίπτωση δίγλωσσων μαθητών και μαθητριών ο *φάκελος των γλωσσών* μπορεί να διευρύνεται, ώστε να συμπεριλαμβάνει τις επικοινωνιακές και γλωσσικές γνώσεις και δεξιότητες των παιδιών στις δύο γλώσσες, καθώς και τη δυνατότητα μεταφοράς γνώσεων και εμπειριών από τη μια γλώσσα στην άλλη.

Η μέθοδος της *συστηματικής παρατήρησης* των γλωσσικών και επικοινωνιακών δεξιοτήτων των μαθητών και των μαθητριών παρέχει στους/στις εκπαιδευτικούς τη δυνατότητα να συλλέξουν στοιχεία που αφορούν δεξιότητες και γνώσεις των μαθητών και των μαθητριών αλλά ταυτόχρονα και των ιδιαίτερων στάσεων και των προβλημάτων που ενδεχομένως αναστέλλουν τη μάθηση της γλώσσας. Η συστηματική παρατήρηση εκτείνεται επιπλέον στις δυνατότητες συνεργασίας μεταξύ των μαθητών και των μαθητριών.

Η αξιολόγηση μέσω *σχεδίων εργασίας* παρέχει ευκαιρίες στον/στην εκπαιδευτικό να παρακολουθήσει την πορεία μάθησης που ακολουθούν οι μαθητές και οι μαθήτριες και ταυτόχρονα να αξιολογήσει τις γνώσεις και δεξιότητες που αναπτύσσουν μέσα σε καθημερινές αυθεντικές καταστάσεις επίλυσης προβλημάτων.

Η *αυτοαξιολόγηση* είναι η διαδικασία κατά την οποία το μαθητικό κοινό αξιολογεί την πρόοδο και την επίδοσή του βασισμένο σε συγκεκριμένα κριτήρια. Με τον τρόπο αυτό έχει τη δυνατότητα να εντοπίσει τα δυνατά και αδύνατα σημεία του με σκοπό τη βελτίωση της επίδοσής του. Τέλος, η *αλληλοαξιολόγηση* ή *ετεροαξιολόγηση* αφορά διαδικασίες αξιολόγησης του μαθητή και της μαθήτριας από τους συμμαθητές και συμμαθήτριές του με βάση κριτήρια.

3. ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

3.1 ΣΚΟΠΟΙ ΚΑΙ ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

3.1.1 Σκοποί

Βασικός σκοπός της διδασκαλίας της λογοτεχνίας είναι «η κριτική αγωγή στο σύγχρονο πολιτισμό». Με τη φράση αυτή επιδιώκουμε να τονίσουμε πως αφετηρία μας είναι το παρόν, τα προβλήματα και τα χαρακτηριστικά του σύγχρονου, περίπλοκου και δυσνόητου κόσμου. Να αναδείξουμε τη λογοτεχνία ως ένα σύνθετο πολιτισμικό φαινόμενο το οποίο χαρακτηρίζεται από την ιστορικότητα του συγγραφέα, του κειμένου αλλά και των αναγνωστών του, εκπαιδευτικών και μαθητικού κοινού. Ένα φαινόμενο το οποίο έχει σημαντική θέση στη ζωή μας, γιατί μας δίνει εργαλεία να κατανοήσουμε τον κόσμο και να συγκροτήσουμε την υποκειμενικότητά μας. Να θέσουμε ως πρωταρχική αξία του μαθήματος την κριτική στάση απέναντι στις πολιτισμικές παραδόσεις, τις αξίες και τα μηνύματα από όπου κι αν προέρχονται.

Στον παραπάνω σκοπό περιλαμβάνονται τα εξής:

- ✓ Η συνειδητοποίηση, η διερεύνηση και η κριτική κατανόηση του τρόπου με τον οποίο αντιλαμβανόμαστε την κοινωνική, ιστορική και πολιτισμική μας εμπειρία και συγκροτούμε την ταυτότητά μας.
- ✓ Η ανασύσταση της σχολικής τάξης ως μιας κοινότητας αναγνωστών, η οποία θα διέπεται από τις αξίες της δημοκρατίας, της ισότητας, του σεβασμού της διαφοράς, του πλουραλισμού, του διαλόγου, της κριτικής εγρήγορσης και αυτογνωσίας, της διαπολιτισμικής συνείδησης.
- ✓ Η δημιουργία ενός «έθνους αναγνωστών». Στην Ελλάδα η κρίσιμη μάζα των αναγνωστών είναι πολύ μικρή και το μάθημα της λογοτεχνίας μπορεί να βοηθήσει στην προώθηση της φιλαναγνωσίας, τη δημιουργία, δηλαδή, συστηματικών και ανεξάρτητων αναγνωστών, οι οποίοι αισθάνονται την ανάγνωση ως βασική τους ανάγκη και είναι ικανοί να επιλέγουν και να αξιοποιούν τα αναγνώσματά τους.
- ✓ Η συνειδητοποίηση της σχέσης της λογοτεχνίας με την ανθρώπινη εμπειρία και, επομένως, της σημασίας της για την κατανόηση του κόσμου στον οποίο ζούμε και του εαυτού μας.
- ✓ Η καλλιέργεια μιας ποικιλίας αναγνωστικών και επικοινωνιακών δεξιοτήτων, μέσα από την αξιοποίηση κειμένων από όλο το φάσμα της πολιτισμικής παραγωγής, από όλα δηλαδή τα διαφορετικά είδη της εικονικής, θεατρικής και μαζικής επικοινωνίας. Μέσα από αυτή τη διευρυμένη ποικιλία κειμένων ο ρόλος της λογοτεχνίας αναδεικνύεται στρατηγικός, καθώς αυτή έχει αναπτύξει ένα ρεπερτόριο συμβολικών μορφών, τρόπων και συμβάσεων που διευκολύνουν την αναλυτική προσέγγιση και των άλλων ειδών επικοινωνίας –λ.χ. τα διαφορετικά είδη οπτικής αφήγησης και αναπαράστασης της υποκειμενικής εμπειρίας.
- ✓ Η ανάπτυξη της κριτικής και ταυτόχρονα δημιουργικής σχέσης των μαθητών με το σύγχρονο κοινωνικό και πολιτισμικό περιβάλλον, καθώς και η συμβολική

ενδυνάμωση της υποκειμενικότητας όλων των μαθητών και μαθητριών έτσι ώστε να γίνουν ενεργητικοί πολίτες και παραγωγοί πολιτισμού.

- ✓ Η αναγνώριση ότι η λογοτεχνία είναι ένας κατεξοχήν διαπολιτισμικός τόπος όπου ο διάλογος ανάμεσα στους πολιτισμούς γίνεται πράξη μέσα από τη μετάφραση, τη διασκευή και την αέναη επανερμηνεία και όπου η ετερότητα όχι μόνον αναγνωρίζεται αλλά ενσωματώνεται ως αναγκαίος όρος της ζωτικότητας και της δυναμικής της.
- ✓ Η ενίσχυση της αίσθησης ότι η δύναμη και οι δυνατότητες της γλώσσας μπορούν να είναι μία από τις μεγαλύτερες χαρές της ανάγνωσης της λογοτεχνίας. Η απόκτηση, μέσα από τη λογοτεχνία, πολλαπλών γλωσσικών εμπειριών και η εξοικείωση με τη μεταφορική λειτουργία της γλώσσας, απαραίτητη για τη φιλοσοφία, την έρευνα και το στοχασμό.

Ειδικότερα, οι σκοποί της διδασκαλίας της λογοτεχνίας ως προς την *πρόσληψη των λογοτεχνικών κειμένων* είναι:

- ✓ Να κατανοήσουν και να αποδεχτούν οι μαθητές τη σχετικότητα και την πολλαπλότητα των ερμηνευτικών προσεγγίσεων καθώς και να αντιμετωπίζουν κριτικά και τις δικές τους ερμηνευτικές προτάσεις.
- ✓ Να είναι σε θέση να διερευνούν όλους τους συντελεστές και τους αναγκαίους παράγοντες που συμβάλλουν στην παραγωγή και στην πρόσληψη των λογοτεχνικών κειμένων.
- ✓ Να είναι σε θέση να εντοπίζουν και να αναγνωρίζουν τις αξίες και τις ιδέες που ενυπάρχουν στα λογοτεχνικά κείμενα. Να κατανοήσουν ότι οι πολιτισμικές αξίες σχετίζονται με το χώρο, το χρόνο και την κοινωνική ομάδα που τις παράγει, είναι επομένως προσδιορισμένες ιστορικά, γεγονός που δικαιολογεί τη σχετικότητα αλλά και την ποικιλία τους. Να είναι σε θέση να διερευνούν την ιστορικότητά τους και να τοποθετούνται κριτικά απέναντι σε αυτές.
- ✓ Να εξοικειωθούν οι μαθητές με διαφορετικά λογοτεχνικά είδη και να κατανοήσουν ότι αυτά ανταποκρίνονται σε διαφορετικούς σκοπούς και ιστορικές ανάγκες. Να συνειδητοποιήσουν ότι τα λογοτεχνικά είδη διακρίνονται στη βάση συγκεκριμένων χαρακτηριστικών και κειμενικών συμβάσεων.

3.1.2 Δεξιότητες που αναμένεται να αποκτήσουν οι μαθητές και οι μαθήτριες

- ✓ Ανάπτυξη αιτιολογημένης και τεκμηριωμένης προσωπικής άποψης, αρέσκειας ή απαρέσκειας, για τα κείμενα που διαβάζουν. Αξιολόγηση της δικής τους ερμηνευτικής προσέγγισης καθώς και εκείνης των συμμαθητών και συμμαθητριών τους.
- ✓ Αναγνώριση των διαφορετικών τρόπων με τους οποίους οι συγγραφείς μιλούν για τα διάφορα θέματα.
- ✓ Εξοικείωση με όλα τα είδη ανάγνωσης: ιδιωτική, συν-ανάγνωση, δημόσια ανάγνωση σε συγκεκριμένες περιστάσεις, ανάγνωση ύστερα από προτροπή, σύσταση, ανάθεση, δραματοποιημένη ανάγνωση, ανάγνωση μέσω της χρήσης κοινωνικών δικτύων κτλ.
- ✓ Αναγνώριση των πολιτισμικών στοιχείων που υπάρχουν σε κάθε κείμενο και προσδιορισμός της ιστορικότητάς τους. Αναγνώριση και περιγραφή ιστορικού

πλαίσιου: χρόνος, χώρος, ιστορικά γεγονότα που ορίζουν την εξέλιξη της πλοκής, τους χαρακτήρες, καθώς και την οπτική γωνία του συγγραφέα.

- ✓ Αναγνώριση και περιγραφή των συμβάσεων και τεχνικών των λογοτεχνικών κειμένων. Συσχέτιση με τις χαρακτηριστικές μορφές και συμβάσεις των διαφορετικών ειδών της λογοτεχνίας.
- ✓ Ανίχνευση της μυθοπλαστικής επέμβασης της λογοτεχνίας, μετά από σύγκριση των γνώσεων και των πληροφοριών που μας παρέχουν τα λογοτεχνικά κείμενα (λ.χ. το ιστορικό μυθιστόρημα) με ανάλογες από ιστορικά βιβλία ή δημοσιογραφικές πηγές. Διάκριση φανταστικών από πραγματικά γεγονότα.
- ✓ Επισήμανση των συγκρουόμενων κωδίκων συμπεριφοράς ανάμεσα π.χ. σε ήρωες διαφορετικής ηλικίας ή φύλου.
- ✓ Αφήγηση με τη συνδυασμένη χρήση λόγου και εικόνας.
- ✓ Μετουσίωση και μεταφορά των συναισθημάτων που τους προκαλεί μια λογοτεχνική ανάγνωση σε νέο κείμενο κάθε είδους: πεζό, ποιητικό, δοκιμιακό, ζωγραφικό, μουσικό, δραματικό.

Για ειδικότερους σκοπούς θα γίνει λόγος παρακάτω σε σχέση με ειδικά θέματα όπως η αξιοποίηση των ΤΠΕ ή η διδασκαλία της ιστορίας της λογοτεχνίας.

3.2. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ: ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΑΝΘΟΛΟΓΙΩΝ

Η ανάγνωση της λογοτεχνίας στο ελληνικό σχολείο όλων των βαθμίδων γινόταν ανέκαθεν από τα σχολικά ανθολόγια λογοτεχνικών κειμένων, τα οποία συντάσσονταν από επιτροπές, με διαγωνισμό ή χωρίς, εγκρίνονταν από την κεντρική αρχή και ίσχυαν για όλα τα σχολεία της επικράτειας για μεγάλα χρονικά διαστήματα, ακόμη και δεκαετιών. Η πρακτική αυτή αντίκειται στις σύγχρονες αντιλήψεις για τη διδασκαλία της λογοτεχνίας, ενώ εκπαιδευτικά συστήματα άλλων χωρών έχουν από δεκαετίες ενσωματώσει την ανάγνωση ολόκληρων λογοτεχνικών βιβλίων στο σχολείο. Στη χώρα μας, η έλλειψη σχολικών βιβλιοθηκών ευθύνεται σε μεγάλο βαθμό, αλλά όχι αποκλειστικά, για την εμμονή του εκπαιδευτικού μας συστήματος στην αποκλειστική οργάνωση του μαθήματος της λογοτεχνίας βάσει ανθολογίων. Σε κάποιον άλλο βαθμό, η προσκόλληση στα ανθολόγια σχετίζεται με την επιδίωξη ιδεολογικής ομοιομορφίας καθώς και με την έλλειψη εμπιστοσύνης στους εκπαιδευτικούς να επιλέξουν λογοτεχνικά κείμενα τα οποία θα εξυπηρετούν τη σκοποθεσία του Π.Σ. αλλά θα μπορούν ταυτόχρονα να διαφοροποιούνται, ανάλογα με τις ανάγκες, το επίπεδο, τις προτιμήσεις των μαθητών.

Ας δούμε όμως σύντομα τους λόγους για τους οποίους το σχολικό ανθολόγιο λογοτεχνικών κειμένων δε μπορεί να αποτελεί πια το αποκλειστικό εκπαιδευτικό υλικό για το μάθημα της λογοτεχνίας. Η ύπαρξη και χρήση του ανθολογίου βασίζεται στις εξής φιλολογικές και παιδαγωγικές προϋποθέσεις: α) Υπάρχει ένας μέσος έλληνας μαθητής για κάθε τάξη, ανεξάρτητα από γεωγραφική περιοχή (μεγάλη πόλη, επαρχία, νησί, δυσπρόσιτες περιοχές) και ανεξάρτητα από το οικονομικό, κοινωνικό και πολιτισμικό περιβάλλον του, ο οποίος υποτίθεται ότι έχει τις ίδιες αναγνωστικές ανάγκες και προτιμήσεις. β) Ο εκπαιδευτικός δεν είναι αρκετά ειδικός για να διαλέγει κείμενα για τους μαθητές του και επομένως η επιλογή πρέπει να γίνεται συγκεντρωτικά και από την κορυφή της ιεραρχίας. γ) Η

λογοτεχνία είναι, όπως τα άλλα γνωστικά αντικείμενα, ένα σώμα ταξινομημένων γνώσεων και επομένως, μέσα σε μια σχολική χρονιά, πρέπει να διδαχθεί ένας ικανός αριθμός κειμένων, ανεξάρτητα από την ανταπόκριση των μαθητών. δ) Η αξία των λογοτεχνικών κειμένων είναι αδιαμφισβήτητη και αλώβητη από το χρόνο, ο οποίος, κατά τη γενική αντίληψη είναι ο καλύτερος κριτής της αξίας τους. Επομένως, προκειμένου να υπάρχει βεβαιότητα για τη λογοτεχνική αξία των κειμένων, ανθολογούνται παλαιότερα κείμενα, περίπου κατά είκοσι χρόνια από τη στιγμή της ανθολόγησης.

Όλες οι παραπάνω προϋποθέσεις έχουν στις μέρες μας κλονιστεί. Η ελληνική κοινωνία παρουσιάζει αυξημένες κοινωνικές και πολιτισμικές διαφοροποιήσεις που αποτυπώνονται στο μαθητικό πληθυσμό. Σχεδόν όλα τα σχολεία έχουν μαθητές με διαφορετική μητρική γλώσσα, διαφορετική θρησκεία και κουλτούρα. Είναι αδύνατον, επομένως, ένα αρραγές σώμα κειμένων, όπως είναι αυτό που περιέχεται σε ένα ανθολόγιο, να ταιριάζει για όλους αυτούς τους μαθητές. Από τη στιγμή που ο εκπαιδευτικός και οι μαθητές δεν χρειάζεται να επιλέγουν τα αναγνώσματά τους αλλά τους δίνονται έτοιμα, δεν έχουν την ευκαιρία να αναπτύξουν τις ικανότητες αναζήτησης βιβλίων και ενημέρωσης γύρω από τη σύγχρονη βιβλιοπαραγωγή, με αποτέλεσμα να μην αναπτύσσεται ούτε το ερευνητικό πνεύμα αλλά ούτε και η φιλαναγνωσία. Το σχολικό ανθολόγιο, παρουσιάζοντας μια λογοτεχνία ταυτισμένη με το παρελθόν, δεν ενθαρρύνει την επικοινωνία με τη λογοτεχνία που γράφεται σήμερα και η οποία, προφανώς, διαλέγεται με τα προβλήματα της σύγχρονης πραγματικότητας. Τέλος, πολύ σημαντικό είναι πως το σχολικό ανθολόγιο, από τη φύση του, αποκλείει την επαφή των μαθητών με το κυριότερο λογοτεχνικό είδος της εποχής μας, το μυθιστόρημα, το οποίο, μέσα από την περιπλοκότητα της σύνθεσής του, είναι ικανό να ασκήσει τους αναγνώστες του σε προωθημένες αναγνωστικές πρακτικές. Η διδασκαλία της λογοτεχνίας με αποσπάσματα λογοτεχνικών έργων δημιουργεί περιττά ερμηνευτικά προβλήματα που προκύπτουν από την άγνοια του υπόλοιπου έργου και καταναλώνουν πολύτιμο χρόνο. Επιπλέον, τα ανθολόγια φέρουν ισχυρή τη σφραγίδα του «διδακτικού» εγχειριδίου, λόγω των ερωτήσεων τις οποίες παραθέτουν κάτω από κάθε κείμενο και οι οποίες δημιουργούν μια αναγνωστική ρουτίνα, περιορίζουν την ανάληψη πρωτοβουλιών από τον εκπαιδευτικό και οδηγούν μοιραία στη χρήση των διαφόρων «λυσαρίων» ή «βοηθημάτων» του εμπορίου, με καταστροφικές συνέπειες για τη σχέση εκπαιδευτικών και μαθητών με τη λογοτεχνία.

Η ανάγνωση λογοτεχνικών βιβλίων μέσα στο σχολείο είναι ένα βήμα προς την κατεύθυνση της αλλαγής της σχέσης με το βιβλίο, της σχέσης τελικά με την ίδια τη γνώση και την προώθηση της διά βίου εκπαίδευσης. Η ανάγνωση λογοτεχνικών βιβλίων στο σχολείο δεν θα επηρεάσει μόνο το μάθημα της λογοτεχνίας, αλλά αποτελεί το προοίμιο τόσο για μια συνολικότερη αλλαγή κλίματος στην εκπαίδευση και στη σχέση διδασκόντων-διδασκομένων όσο και για τη σύνδεση του σχολείου με την πραγματική ζωή.

Για όλους τους παραπάνω λόγους, το παρόν Π.Σ., χωρίς να απαξιώνει τα εν χρήσει σχολικά ανθολόγια λογοτεχνικών κειμένων, δεν τα θεωρεί αποκλειστικό εκπαιδευτικό υλικό για τη διδασκαλία της λογοτεχνίας ούτε προτείνει τη συγγραφή νέων. Αντίθετα, συνιστά τη χρήση μιας ποικιλίας κειμένων, κάποια από τα οποία μπορεί να προέρχονται από τα σχολικά ανθολόγια, μαζί με ολόκληρα λογοτεχνικά

βιβλία αλλά και άλλα είδη «κειμένων» τα οποία, ευρισκόμενα στις παρυφές της λογοτεχνίας, κτίζουν ένα γόνιμο διάλογο μαζί της, ενώ ταυτόχρονα μπορούν να ελκύσουν τους νεαρούς αναγνώστες και να τους ασκήσουν σε νέους γραμματισμούς (visual, media, computer literacy) όπως κόμικς, κινηματογραφικές ταινίες, τραγούδια. Η βασική διαφορά του παρόντος Π.Σ. από το προηγούμενο είναι ότι, ενώ και το προηγούμενο συνιστούσε την ανάγνωση ολόκληρων βιβλίων, ο τρόπος που δομούσε το μάθημα βάσει ανθολογίου, δεν άφηνε χώρο, ούτε πρότεινε τρόπους διδασκαλίας των ολόκληρων έργων. Το παρόν Π.Σ. είναι δομημένο έτσι ώστε να συνθέτει μια ποικιλία κειμένων, μικρών και μεγάλων, σε διδακτικές ενότητες με σαφή σκοποθεσία και δραστηριότητες για τους μαθητές, χωρίς όμως να επιβάλλει συγκεκριμένα κείμενα. Εννοείται πως στον Οδηγό για τον εκπαιδευτικό θα δίνονται όλες οι αναγκαίες οδηγίες αλλά και προτάσεις για την επιλογή των κειμένων.

3.3 ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΠΕ

Η διδασκαλία της λογοτεχνίας, σε σχέση με τη διδασκαλία άλλων γνωστικών αντικειμένων, ακόμη και της γλώσσας, χαρακτηρίζεται από σθεναρή αντίσταση στην ενσωμάτωση της καινοτομίας και της χρήσης των ΤΠΕ. Οι λόγοι είναι πολλοί: Για μεγάλο χρονικό διάστημα η διδασκαλία της λογοτεχνίας στην εκπαίδευση κατανοούνταν ως μύηση σε μια υψηλή τέχνη του πνεύματος που καμιά σχέση δεν μπορεί να έχει με τον κόσμο της τεχνολογίας, ο οποίος αντιμετωπιζόταν, στο πλαίσιο μιας άγονης αντιπαράθεσης τέχνης και τεχνολογίας, ως τεχνοκρατικός, χρηστικός, με προσωρινή αξία που δε συγκρίνεται με την αιώνια αξία των κλασικών κειμένων και των έργων τέχνης.

Ο οποιοσδήποτε εκσυγχρονισμός του μαθήματος προς την κατεύθυνση της ενσωμάτωσης και δημιουργικής χρήσης των ΤΠΕ θα πρέπει να ξεκινήσει από έναν αναπροσδιορισμό των σκοπών και των μεθόδων της διδασκαλίας της λογοτεχνίας. Όπως έχει δείξει η έρευνα, όταν δεν γίνεται αυτό, οι διδακτικές προτάσεις που εμφανίζονται (σενάρια) το μόνο που κατορθώνουν είναι να «βάζουν το παλιό κρασί σε καινούρια φλασκιά», να αναπαράγουν δηλαδή το ίδιο διδακτικό μοντέλο με ένα εκσυγχρονισμένο ένδυμα που είναι οι ΤΠΕ.

Αν δεχόμαστε ότι η λογοτεχνία αποτελεί το κατάλληλο όχημα για να ενταχθούν οι μαθητές και οι μαθήτριες στο σύγχρονο πολιτισμό, να ζυμωθούν με τα προβλήματα της εποχής τους, να ασκηθούν στα εν χρήσει μέσα και στους κώδικες επικοινωνίας και, προπαντός, να δουν το σύγχρονο πολιτισμό κριτικά και δημιουργικά, να μετατραπούν από παθητικοί χρήστες σε δραστήριους παραγωγούς πολιτισμού, τότε είναι προφανές ότι οι ΤΠΕ είναι μέρος του σύγχρονου πολιτισμού και ο ρόλος τους σε ένα σύγχρονο μάθημα λογοτεχνίας είναι πολυδιάστατος. Δεν είναι απλό εργαλείο μάθησης, είναι η θύρα προς τον ψηφιακό κόσμο της εποχής μας, προς την ψηφιακή επικοινωνία η οποία δημιουργεί νέους τύπους «κειμένων», νέες πρακτικές παραγωγής, διάδοσης και πρόσληψης της λογοτεχνίας. Σε ένα σύγχρονο, ψηφιακό σχολείο, οι ΤΠΕ θα μπορούσαν να βοηθήσουν, με την παραπάνω προοπτική, στην ανανέωση όλων των σημείων της διδακτικής διαδικασίας: από το πώς φθάνουν τα λογοτεχνικά κείμενα στα χέρια των μαθητών μέχρι την ενδυνάμωση των πολιτισμικών αποσκευών και του ορίζοντα προσδοκιών τους· από την ανάπτυξη των τρόπων επικοινωνίας μεταξύ τους και της ομαδικής διαπραγμάτευσης του νοήματος των κειμένων μέχρι την πολυμεσική παρουσίαση των ερμηνειών τους και την παραγωγή δικών τους πολυτροπικών κειμένων.

Τα τελευταία χρόνια, δύο εξελίξεις σχετικά με τη λογοτεχνία και τις ΤΠΕ μονοπωλούν τη συζήτηση: τα e-books και η κυβερνολογοτεχνία ή υπερλογοτεχνία (cyberliterature ή hyperliterature). Η μεταξύ τους διαφορά είναι κεφαλαιώδης, είναι η διαφορά ανάμεσα σε ψηφιοποιημένη και ψηφιακή λογοτεχνία. Τα ηλεκτρονικά βιβλία είναι η ηλεκτρονική μεταφορά (ψηφιοποιημένη λογοτεχνία) αυτούσιων λογοτεχνικών βιβλίων, παλαιότερων ή σύγχρονων, τα οποία είναι διαθέσιμα για αγορά μέσω του διαδικτύου και τα οποία διαβάζονται στον υπολογιστή ή από τις συσκευές ψηφιακής ανάγνωσης. Στην ελληνική αγορά διατίθενται κάποια ηλεκτρονικά λογοτεχνικά βιβλία, αλλά οι τίτλοι είναι πολύ περιορισμένοι. Αν κάποτε γενικευτεί η χρήση του ηλεκτρονικού βιβλίου, τότε το μάθημα της λογοτεχνίας θα έχει πρόσβαση σε έναν μεγάλο αριθμό τίτλων, γεγονός που θα λειτουργούσε

απελευθερωτικά αλλά θα θεραπεύε, εν μέρει, και το χρόνιο ελληνικό πρόβλημα της ανυπαρξίας σχολικών βιβλιοθηκών.

Στο επιστημονικό πεδίο γίνεται πολύς λόγος για την επίδραση των ηλεκτρονικών μέσων και του νέου ψηφιακού περιβάλλοντος στην ίδια τη συγγραφή και τη διάδοση της λογοτεχνίας, την εμφάνιση δηλαδή ενός νέου είδους, της κυβερνολογοτεχνίας ή υπερλογοτεχνίας. Πρόκειται για τη λογοτεχνία εκείνη που παράγεται από την αρχή σε ηλεκτρονικό περιβάλλον, κατά την ανάγνωσή της υποστηρίζεται από ειδικά λογισμικά και δε μπορεί να παρουσιαστεί σε έντυπη μορφή. Η κυβερνολογοτεχνία είναι ένα ορισμένο είδος λογοτεχνίας το οποίο, προς το παρόν, δεν έχει αναπτυχθεί στην ελληνική γλώσσα και δε χρειάζεται να μας απασχολήσει εδώ. Οι ιδιότητές της ωστόσο εμπνέουν κάποιες νεότερες προτάσεις για την αξιοποίηση των ΤΠΕ στη διδασκαλία της λογοτεχνίας. Συγκεκριμένα έχουν προταθεί στην βιβλιογραφία η αξιοποίηση καταρχήν του επεξεργαστή για την παραγωγή πρωτότυπων κειμένων από τους μαθητές («δημιουργική γραφή»), των πολυμέσων για την κατασκευή από τους μαθητές πολυτροπικών λογοτεχνικών κειμένων, η μεταγραφή ενός λογοτεχνικού κειμένου σε υπερκείμενο καθώς και η αξιοποίηση των δυνατοτήτων της ασύγχρονης επικοινωνίας και των ιστολογίων για την ευκολότερη συνεργασία των μαθητών, τη σύνταξη από κοινού κειμένων και τη διαπραγμάτευση του νοήματος.

Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα παραπάνω, θέτουμε ως σκοπό την αξιοποίηση των ΤΠΕ στο πλαίσιο μιας ολοκληρωμένης παιδαγωγικής πρότασης για τη διδασκαλία της λογοτεχνίας η οποία θα περιλαμβάνει τους εξής στόχους:

- ✓ Να πολλαπλασιάσει τους διαθέσιμους μαθησιακούς πόρους που έχει στη διάθεσή του τώρα ο εκπαιδευτικός και το μαθητικό κοινό.
- ✓ Να ενδυναμώσει την αυτοπεποίθηση του εκπαιδευτικού προσφέροντάς του ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο διδασκαλίας της λογοτεχνίας στο οποίο θα εντάσσεται ομαλά και με συνέπεια η χρήση των ΤΠΕ.
- ✓ Να ενδυναμώσει την αυτοπεποίθηση του μαθητή και της μαθήτριας στην κατεύθυνση της διαμόρφωσης, έκφρασης και επικοινωνίας των προσωπικών του ερμηνειών για τα λογοτεχνικά κείμενα.
- ✓ Να διευρύνει το πολιτισμικό υπόβαθρο του μαθητή και της μαθήτριας προσφέροντας γνώσεις, πληροφορίες, εικόνες, ακούσματα, με άλλα λόγια, εμπειρίες που θα τον βοηθήσουν να διαμορφώσει προσωπικές ερμηνείες για το λογοτεχνικό κείμενο.
- ✓ Να φέρει σε επαφή το μαθητικό κοινό με πολύ περισσότερα λογοτεχνικά κείμενα από αυτά που είναι διαθέσιμα στα σχολικά ανθολόγια.
- ✓ Να δώσει τις δυνατότητες στους μαθητές και στις μαθήτριες να κατανοήσουν την κατασκευή των λογοτεχνικών κειμένων, επεμβαίνοντας σ' αυτά με τροποποιήσεις και πειραματιζόμενοι/ες με τη δημιουργική γραφή.
- ✓ Να προωθήσει νέους τρόπους συνεργασίας των μαθητών και μαθητριών μεταξύ τους στην κατεύθυνση της διαπραγμάτευσης και συνοικοδόμησης του νοήματος (forum, blog, facebook, twitter, wikis).
- ✓ Να αναπτύξει τις συνθετικές και κριτικές ικανότητες των μαθητών και μαθητριών με διαθεματικές εργασίες, πολυμεσικά παρουσιασμένες.

3.4. ΜΕΘΟΔΕΥΣΗ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ: ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΜΑΘΗΤΗ ΚΑΙ ΤΗ ΜΑΘΗΤΡΙΑ, ΟΧΙ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Θεμέλιος λίθος του μαθήματος της λογοτεχνίας είναι η *ανάγνωση*, ένα πολιτισμικό φαινόμενο που σχετίζεται με όλες σχεδόν τις πλευρές της ζωής και του πολιτισμού της ομάδας των ανθρώπων για την οποία μιλούμε. Η επιθυμία για ανάγνωση μεταδίδεται μέσω των *ανθρώπινων σχέσεων*: των σχέσεων του μαθητικού κοινού με τον εκπαιδευτικό, των μαθητών και μαθητριών μεταξύ τους, των μαθητών και μαθητριών με την οικογένειά τους. Η διδασκαλία της λογοτεχνίας στην υποχρεωτική εκπαίδευση είναι κάτι εντελώς διαφορετικό από τη σπουδή της Φιλολογίας και δεν έχει αποκλειστική σχέση με τα κείμενα. Δεν διδάσκουμε απρόσωπα το εκάστοτε λογοτεχνικό κείμενο. Διδάσκουμε τον μαθητή με την υποκειμενικότητά του, δηλαδή την κοινωνική του προέλευση, το μορφωτικό επίπεδο της οικογένειάς του, τη θρησκευτική και εθνική του ταυτότητα, το φύλο και τα ιδιαίτερα προβλήματά του.

Στην ίδια τη σχέση μας με τη λογοτεχνία ανακαλύπτουμε έναν κώδικα συμπεριφοράς, ένα ηθικό κανόνα επικοινωνίας και συνδιαλλαγής με τον πολιτισμικό Άλλο. Η λογοτεχνία, το πιο συχνά μεταφραζόμενο είδος λόγου, αποτελεί έναν τόπο συνάντησης, όχι απλώς ενός συγγραφέα και του αναγνώστη, αλλά, κυρίως, των ιδιαίτερων πολιτισμικών αναφορών τους· γιατί, επίσης, το λογοτεχνικό κείμενο συντελεί στην κατανόηση άλλων τρόπων ζωής εκτός του δικού μας.

Εξάλλου, το μάθημα της λογοτεχνίας έχει προκριθεί ως προνομιακό μέσο για την καλλιέργεια του ήθους και των αξιών της πολυπολιτισμικής κοινωνίας· της κοινωνίας, δηλαδή, στην οποία όλες οι διαφορετικές πολιτισμικές ταυτότητες και παραδόσεις συνυπάρχουν, συνδιαλλέγονται και δημιουργούν χωρίς αποκλεισμούς ή στιγματισμούς.

Η μεθοδολογική μας προσέγγιση βασίζεται σε δύο παιδαγωγικές μεθόδους: τη *διδασκαλία σε ομάδες* και τη *μέθοδο project*. Και οι δύο είναι μαθητοκεντρικές μέθοδοι διδασκαλίας, καλλιεργούν τη συνεργασία, την ομαδικότητα και προσφέρουν δυνατότητα συμμετοχής και κινητοποίησης στους αδύναμους και τους αδιάφορους μαθητές και μαθήτριες, προωθούν την ενεργητική μάθηση, ενθαρρύνουν την ανάδειξη ενδιαφερόντων, συντελούν στην αναβάθμιση της αυτοεικόνας και της αυτοπεποίθησης των μαθητών, δίνουν τη δυνατότητα στους μαθητές και στις μαθήτριες να εκφράζουν ελεύθερα τη γνώμη τους στην ομάδα και δίνουν, επίσης, την ευκαιρία στον εκπαιδευτικό να αυτενεργεί. Η ομαδοσυνεργατική διδασκαλία και η μέθοδος project μπορούν να διευκολύνουν τη διαφοροποιημένη διδασκαλία και την εναρμόνιση πολλών και διαφορετικών αναγκών, επιπέδων και «γλωσσών», κάτι που η μετωπική διδασκαλία αδυνατεί να αντιμετωπίσει. Οι μαθητές, όταν εργάζονται σε ομάδες παρουσιάζουν ανετότερα τις προσωπικές τους απόψεις και τα συμπεράσματά τους, μαθαίνουν ο ένας από τον άλλο, αναπτύσσουν κριτική σκέψη, βελτιώνουν τον προφορικό τους λόγο. Σε συνδυασμό με τη μέθοδο project, η ομαδοσυνεργατική διδασκαλία δίνει στους μαθητές και στις μαθήτριες την αίσθηση της ενεργού συμμετοχής στην εκπαιδευτική διαδικασία, βελτιώνει τις επικοινωνιακές συνθήκες σε μια τάξη, αυξάνει το σεβασμό των μαθητών για όλους τους συμμαθητές τους και συμβάλλει στην αποδοχή της ετερότητας. Η διδασκαλία σε ομάδες και η μέθοδος project

αναδεικνύουν τα ταλέντα και τις ικανότητες όλων των μαθητών: τόσο των 'ικανών', όσο και των 'αδύνατων' μαθητών.

Η μονάδα οργάνωσης του προτεινόμενου Π.Σ. είναι η διδακτική ενότητα. Διδακτική ενότητα ονομάζουμε μια ολοκληρωμένη αναγνωστική και μαθησιακή διαδικασία η οποία στηρίζεται σε μια αρχική ιδέα που μπορεί να είναι ένα θέμα ή ένα λογοτεχνικό είδος, πραγματοποιείται μέσα από ένα σύνολο ομοειδών ή ομόθεμων κειμένων και διαρκεί αρκετό χρονικό διάστημα. Για κάθε τάξη προτείνονται τρεις διδακτικές ενότητες. Κάθε διδακτική ενότητα είναι σχεδιασμένη ως project, προσαρμοσμένο στις ιδιαιτερότητες της λογοτεχνίας. Η διάρκειά του είναι δύο με τρεις μήνες, ανάλογα με τη συχνότητα των ωρών διδασκαλίας και των δραστηριοτήτων που θα γίνουν. Όπως σε όλα τα project, η διδασκαλία των εννοιών μας αναπτύσσεται σε φάσεις, με διακριτή στοχοθεσία στην καθεμία. Οι φάσεις αυτές είναι συνήθως τρεις. Κάθε ενότητα ξεκινά με τη φάση που ονομάζουμε συνήθως: *Πριν από την ανάγνωση*. Η φάση αυτή είναι πολύ σημαντική, καθώς «χτίζει τις γέφυρες» μεταξύ των κειμένων και των μαθητών και μαθητριών μας. Ο κυριότερος σκοπός της είναι να δώσει κίνητρα για την ανάγνωση που θα ακολουθήσει και να πλουτίσει το γνωστικό και πολιτισμικό ορίζοντα των μαθητών και μαθητριών, δημιουργώντας ένα πλαίσιο προβληματισμού που θα διευκολύνει την εξαγωγή νοήματος. Οι μαθητές και οι μαθήτριες δεν έρχονται στο μάθημα έχοντας ήδη την επιθυμία να διαβάσουν και δεν διαπιστώνουν με αυτονόητο και φυσικό τρόπο τη λογοτεχνική αξία των κειμένων. Οι προσπάθειές μας σ' αυτή τη φάση κατατείνουν στο να εισαγάγουμε τους μαθητές και τις μαθήτριες στο θέμα της διδακτικής ενότητας επιστρατεύοντας τα προσωπικά τους βιώματα, τις προηγούμενες γνώσεις τους (σχολικές και εξωσχολικές), τις παραστάσεις και τις εμπειρίες τους. Γίνονται συζητήσεις στην τάξη και διάφορες δραστηριότητες, ατομικές ή ομαδικές, προφορικές ή γραπτές, συνήθως ερευνητικής φύσεως (σε μη λογοτεχνικές πηγές ή στο πεδίο). Τα κείμενα που χρησιμοποιούμε σε αυτή τη φάση είναι συνήθως μη λογοτεχνικά (πληροφοριακά, δημοσιογραφικά, οπτικά, ηλεκτρονικά) αλλά και μικρά λογοτεχνικά κείμενα (σύντομες ιστορίες, παραμύθια, ποιήματα και τραγούδια) που διαβάζονται μέσα στην τάξη και προετοιμάζουν την κυρίως ανάγνωση που θα ακολουθήσει. Η φάση αυτή ολοκληρώνεται όταν θεωρήσουμε ότι οι μαθητές και οι μαθήτριές μας έχουν εξοικειωθεί με κάποιες έννοιες και ζητήματα και τους έχουν δημιουργηθεί κάποια ερωτήματα που θα απευθύνουν στα κείμενα που θα διαβάσουν. Οποσδήποτε χρειάζονται το λιγότερο τέσσερις διδακτικές ώρες για να ολοκληρωθεί.

Τότε περνούμε στη *φάση της κυρίως ανάγνωσης*, που είναι και η σημαντικότερη φάση. Εδώ οι μαθητές και οι μαθήτριες διαβάζουν μεγαλύτερα κείμενα (διηγήματα, κεφάλαια από μυθιστορήματα και στο τέλος ολόκληρα βιβλία) στο σπίτι τους. Στο σημείο αυτό θα πρέπει ιδιαιτέρως να τονιστεί πως έχει μεγάλη σημασία το σχολείο να ζητά από τους μαθητές και τις μαθήτριες να διαβάζουν λογοτεχνικά κείμενα στο σπίτι. Δεν γίνεται κανείς αναγνώστης μόνο με την ανάγνωση λογοτεχνικών κειμένων στο σχολείο, όσο πετυχημένη κι αν είναι αυτή. Η ανάγνωση της λογοτεχνίας είναι κατά βάση μια μοναχική δραστηριότητα η οποία γίνεται σε προσωπικό χρόνο, επειδή αποτελεί ανάγκη του αναγνώστη. Σκοπός μας είναι οι μαθητές και οι μαθήτριες να αποκτήσουν τη συνήθεια να διαβάζουν λογοτεχνία στον προσωπικό τους χρόνο. Μεγάλη βοήθεια και κίνητρα θα

προσφέρει προς την κατεύθυνση αυτή η ύπαρξη βιβλιοθήκης στο σχολείο ή στην τάξη, στην οποία μπορεί να καταφεύγει το μαθητικό κοινό σε ολόημερη βάση.

Η φάση της κυρίως ανάγνωσης έχει μεγάλη διάρκεια, γιατί περιλαμβάνει πολλά υπο-στάδια, διαβαθμισμένης δυσκολίας. Ξεκινούμε δηλαδή από μικρότερα και ευκολότερα κείμενα, περνάμε σε μεγαλύτερα και δυσκολότερα και καταλήγουμε στην ανάγνωση ολόκληρων βιβλίων. Η κάθε τάξη, ανάλογα με τις δυνατότητές της, μπορεί να προχωρήσει σε όσα περισσότερα στάδια μπορεί. Πρέπει όμως να καταβάλλεται προσπάθεια σε μόνιμη βάση, έτσι ώστε η ανάγνωση ολόκληρων λογοτεχνικών βιβλίων να ενταχθεί σταθερά και ομαλά στην εκπαιδευτική διαδικασία, μέσα ακριβώς από τη μεθόδευση της διδασκαλίας σε διδακτικές ενότητες-project.

Στη φάση της κυρίως ανάγνωσης αποκτά ιδιαίτερη σημασία η ομαδική εργασία, η οποία οργανώνεται ως εξής: η τάξη χωρίζεται σε ομάδες και κάθε ομάδα αναλαμβάνει να διαβάσει και να παρουσιάσει ένα διαφορετικό κείμενο. Έτσι, λοιπόν, μπορεί να επιτευχθεί μια διαφοροποιημένη διδασκαλία, καθώς κάθε ομάδα μπορεί να αναλάβει ένα κείμενο που να ταιριάζει στις δυνατότητές της και στις επιθυμίες της. Στο πλαίσιο της ομάδας, οι μαθητές και οι μαθήτριες αλληλοβοηθούνται και διαπραγματεύονται το νόημα του κειμένου: άλλος μπορεί να κατάλαβε καλύτερα ένα σημείο, άλλος κάποιο άλλο, ανταλλάσσουν απόψεις και αξιοποιούν τις όποιες ικανότητες έχει ο καθένας. Όταν εμφανίζονται μπροστά στην τάξη για να παρουσιάσουν το κείμενό τους και τις εργασίες τους, έχουν τιθασεύσει κάπως το «άγχος του νοήματος» που τυραννά όλους τους μαθητές και ιδίως τους αδύνατους, εκείνους που υστερούν στη γλώσσα ή στο πολιτισμικό κεφάλαιο.

Οι εργασίες που συνοδεύουν την παρουσίαση του κειμένου σχετίζονται στενότερα ή ευρύτερα με το κείμενο, λ.χ. επιδιώκουν οι μαθητές και οι μαθήτριες να αναπτύξουν αιτιολογημένη και τεκμηριωμένη προσωπική άποψη γι' αυτά που διαβάζουν, να αναγνωρίζουν τα διάφορα πολιτισμικά στοιχεία που υπάρχουν στα κείμενα και να προσδιορίζουν την ιστορικότητά τους. Να περιγράφουν και να ερμηνεύουν την εποχή, το κοινό και τις συνθήκες παραγωγής ενός έργου, να επισημαίνουν τους συγκρουόμενους κώδικες συμπεριφοράς και τις αξίες που εκφράζονται από τους ήρωες, να διατυπώνουν προτάσεις και πιθανές λύσεις για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι ήρωες, όσο και για τις επιλογές που πρέπει να πραγματοποιήσουν, να συγκρίνουν κείμενα (λογοτεχνικά και οπτικο-ακουστικά, πεζά και ποιητικά) ως προς έναν παράγοντα (π.χ. κοινή θεματική). Άλλες εργασίες αναπτύσσουν δεξιότητες εικονοποίησης και δραματοποίησης λογοτεχνικών κειμένων, και αντίστροφα, λεκτικοποίησης οπτικο-ακουστικών κειμένων. Άλλες εργασίες εστιάζουν στην οπτική γωνία από την οποία μιλά ο αφηγητής, στη συγκεκριμένη στάση ζωής στην οποία παραπέμπει και ζητούν να σχολιάσουν τους διαφορετικούς τρόπους σκέψης, τις διαφορετικές αξίες που καθορίζουν τις συμπεριφορές των ηρώων.

Τέλος, περνάμε στην τρίτη και τελευταία φάση, που συνήθως ονομάζεται: *μετά την ανάγνωση*. Στη φάση αυτή οι μαθητές και οι μαθήτριές μας παράγουν το δικό τους λόγο όχι πια γύρω από τα κείμενα, αλλά γύρω από το *θέμα* της διδακτικής ενότητας με την οποία ασχολήθηκαν. Ο σκοπός της φάσης αυτής είναι να διαπιστώσουν όλοι, διδάσκοντες και διδασκόμενοι, τι καινούριο έμαθαν, ποιες αντιλήψεις σχημάτισαν, ποια συναισθήματα ένιωσαν μέσα από τις αναγνώσεις και τις συζητήσεις τους. Η παραγωγή λόγου νοείται ως έκφραση προσωπικών

αντιλήψεων και στάσεων που μπορεί να επιτευχθεί με γλωσσικές αλλά και μη γλωσσικές δραστηριότητες. Σ' αυτή τη φάση ζητείται από τους μαθητές και τις μαθήτριες να γράψουν, ατομικά ή ομαδικά, ένα κείμενο ανάλογο του είδους που διάβασαν, να κάνουν έρευνα και παρέμβαση στο πεδίο, να οργανώσουν μια έκθεση ή μια εκδήλωση στο σχολείο τους. Στις εργασίες αυτής της φάσης αξιοποιούνται συνήθως μοτίβα, λογοτεχνικοί χαρακτήρες και επεισόδια από τα βιβλία που διαβάστηκαν. Με τις τελικές αυτές δραστηριότητες, άλλοτε πιο κοινωνικές και δημόσιες και άλλοτε πιο εσωστρεφείς, ολοκληρώνεται η διδακτική ενότητα, δηλ. το project.

3.5 ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

Πολύ συχνά δεν γίνεται κατανοητό ότι η αξιολόγηση **και** στο μάθημα της λογοτεχνίας είναι μια παιδαγωγική και όχι μια φιλολογική διαδικασία. Στο μάθημα της λογοτεχνίας αξιολογούμε την πορεία και την εξέλιξη των μαθητών και μαθητριών μας από τη στιγμή που αρχίσαμε τη διδασκαλία μας. Ζητούμε να αξιολογήσουμε τις *δεξιότητες* που απέκτησαν κατά τη διάρκεια της διδασκαλίας των διδακτικών μας ενοτήτων και είχαν τεθεί από την αρχή στη *σκοποθεσία* της συγκεκριμένης διδακτικής ενότητας. Με άλλα λόγια, οι μαθητές και οι μαθήτριες στο μάθημα της λογοτεχνίας δεν αξιολογούνται με βάση τις γενικότερες γνώσεις και την κουλτούρα τους, αλλά με βάση αυτά που διδάχτηκαν και αυτά που έκαναν στην τάξη. Οι μαθητές μας αξιολογούνται τόσο για τις ατομικές εργασίες τους όσο και για τη συμμετοχή τους στις ομαδικές εργασίες. Αξιολογούνται για τον προφορικό και γραπτό τους λόγο, για τη γενικότερη συμμετοχή τους στο μάθημα και για τη συμβολή τους στη δουλειά της ομάδας τους.

Η αξιολόγηση του μαθητή και της μαθήτριας εξαρτάται από το είδος της εργασίας που του/της αναθέτουμε. Οι δραστηριότητες στο μάθημα της λογοτεχνίας είναι σκόπιμα σχεδιασμένες να είναι πολλές και ποικίλες. Η αξιολόγηση γίνεται στη βάση της παραγωγής προσωπικού λόγου για το κείμενο ή για το θέμα για το οποίο μιλά το κείμενο και απομακρύνεται από τη λογική του σωστού/λάθους ή της αναπαραγωγής έτοιμων απαντήσεων που βρίσκονται στα κάθε είδους βοηθήματα που κυκλοφορούν στο εμπόριο. Η άρθρωση προσωπικού λόγου στο σχολείο εκ μέρους των μαθητών και μαθητριών είναι προϊόν των επικοινωνιακών σχέσεων που επικρατούν μέσα στην τάξη, του κλίματος ιστιμίας, διαλόγου και αλληλοσεβασμού των μελών της κοινότητας της τάξης, τα οποία είναι αποκλειστική ευθύνη του εκπαιδευτικού.

Η αξιολόγηση προκύπτει από τις εργασίες των μαθητών και μαθητριών και δεν τους/τις αιφνιδιάζει ζητώντας τους άγνωστα στοιχεία ή δραστηριότητες που δεν έχουν συζητηθεί και δουλευτεί μέσα στην τάξη. Στο Γυμνάσιο που υπάρχουν γραπτές εξετάσεις στο τέλος της σχολικής χρονιάς, προτείνεται οι μαθητές και οι μαθήτριες να εξετάζονται σε άγνωστο λογοτεχνικό κείμενο, ομοειδές ή ομόθεμο με τις διδακτικές ενότητες που διδάχτηκαν και με ασκήσεις παρόμοιες με αυτές που δούλεψαν μέσα στην τάξη. Συνολικά, οι μαθητές και οι μαθήτριές μας αξιολογούνται μέσω μιας πλούσιας ποικιλίας δραστηριοτήτων, ερωτήσεων, εργασιών σε μια, αντιστοίχως, πλούσια ποικιλία δεξιοτήτων, οι κυριότερες από τις οποίες αποσκοπούν στην ανάπτυξη κριτικού γραμματισμού καθώς και στην ανάπτυξη αναγνωστικών και εκφραστικών δεξιοτήτων τόσο σε επίπεδο λόγου όσο και σε επίπεδο εικόνας (ανάπτυξη οπτικο-ακουστικού γραμματισμού). Η άσκηση – και η αξιολόγηση – των μαθητών και μαθητριών μας στις δραστηριότητες αυτές αποτελεί την καλύτερη προετοιμασία, ώστε να καλλιεργηθεί στις ανώτερες βαθμίδες της εκπαίδευσης μια αυθεντική σχέση με τη «γλώσσα» της λογοτεχνίας.

Ακολουθούν οι προτεινόμενες ενότητες κατά τάξη και βαθμίδα εκπαίδευσης:

ΔΗΜΟΤΙΚΟ			
A	Από την προφορική στη γραπτή λογοτεχνία		
B	Το παραμύθι	Ποίηση και Τραγούδι	Οικογένεια
Γ	Λογοτεχνία και φύση	Το ταξίδι	Φιλικές σχέσεις
Δ	Το παιχνίδι στη λογοτεχνία	Κόμικς	Ιστορίες άλλων λαών
E	Χιουμοριστικές ιστορίες	Η ποίηση ως παιχνίδι λέξεων και εικόνων	Λογοτεχνία και κινηματογράφος
Στ	Εικόνες του τόπου μου	Επιστημονική Φαντασία	Ο ξένος
ΓΥΜΝΑΣΙΟ			
A	Σχολική ζωή	Εικόνες της Ελλάδας στην ποίηση	Φυσικό και κοινωνικό περιβάλλον
B	Πορτρέτα εφήβων	Ετερότητα στη Λογοτεχνία	Θέατρο
Γ	Στάσεις ζωής σε ποιητικά κείμενα	Χιούμορ/σάτιρα	Άτομο και κοινωνία

1. ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ
1.2 Α΄ και Β΄ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

A. ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΠΡΟΦΟΡΙΚΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ			
Προσδοκώμενα Μαθησιακά Αποτελέσματα	Βασικά θέματα-Κειμενικά είδη	Δραστηριότητες	Εκπαιδευτικό υλικό
Α΄ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ			
<p>ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ & ΜΑΘΗΤΡΙΕΣ ΩΣ ΑΚΡΟΑΤΕΣ & ΑΚΡΟΑΤΡΙΕΣ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΠΟΥ ΑΞΙΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΣΤΗ ΣΧΟΛΙΚΗ ΤΑΞΗ ΚΑΙ ΩΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ/-ΟΥΣΕΣ ΣΕ ΕΝΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΘΕΣΗ ΝΑ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Αναγνωρίζουν τον πομπό και τον δέκτη μιας προφορικής επικοινωνίας. 2. Συνειδητοποιούν ότι ο προφορικός λόγος αποτελεί κείμενο. 3. Συνειδητοποιούν ότι η ακρόαση γίνεται με διαφορετικούς κάθε φορά σκοπούς . 4. Διευρύνουν τις γνώσεις τους σχετικά με την ποικιλία των σκοπών της ακρόασης (π.χ. ακρόαση για πρόσκτηση πληροφοριών, επίλυση προβλήματος, απόλαυση λόγου κ.ο.κ.). 5. Διευρύνουν τις γνώσεις τους σχετικά με περιστάσεις κατά τις οποίες χρησιμοποιούνται διαφορετικά είδη προφορικών κειμένων (πρόσκληση, παράκληση, διαταγή, κτλ.). 6. Συνειδητοποιούν διαισθητικά τις γραμματικές και λεξιλογικές επιλογές του ομιλητή και της ομιλήτριας ανάλογα με το κειμενικό είδος (περιγραφή, αφήγηση, επεξήγηση, 	<p><i>Βασικά θέματα:</i> Ο Άνθρωπος και η ταυτότητά του, Η κοινωνική ζωή, Η φύση και το περιβάλλον</p> <p><i>Κειμενικά είδη:</i> - παραμύθια - ποιήματα - ιστορίες - βιωματικές αναδιηγήσεις - προφορικές αφηγήσεις προς οικείους - περιγραφές αντικειμένων ή προσώπων της καθημερινότητας της τάξης, του οικογενειακού περιβάλλοντος, του ευρύτερου περιγύρου - καθημερινοί διάλογοι ή/και συζητήσεις μεταξύ οικείων και μη προσώπων, με συγκεκριμένο θέμα και για συγκεκριμένο σκοπό (π.χ. για πρόσκληση, καθοδήγηση, προ-σανατολισμό κ.ο.κ.)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1, 2. Ακρόαση κειμένων παιχνίδια ρόλων και αξιοποίηση υλικού από τη σχολική βιβλιοθήκη ή το διαδίκτυο, και διατύπωση υποθέσεων για τον πομπό και δέκτη των υπό επεξεργασία κειμένων. 3, 4. Επεξεργασία οπτικοακουστικού υλικού στην τάξη. Διατύπωση υποθέσεων και εξαγωγή συμπερασμάτων σχετικά με το θέμα και τους σκοπούς που εξυπηρετεί το κάθε προφορικό κείμενο. Εστίαση (με τη βοήθεια προγραμμάτων όπως το prezi) σε παρουσίαση με slides εμπλουτισμένα με ψηφιακές φωτογραφίες ή/και video τα οποία απεικονίζουν μια τυπική περίπτωση επικοινωνίας και σχολιασμός στην τάξη. 5. Οι μαθητές αναζητούν στο διαδίκτυο και επεξεργάζονται στην τάξη διαφορετικά προφορικά κείμενα τα ταξινομούν με βάση χαρακτηριστικά που προκύπτουν μέσα από συζήτηση και σχολιάζουν τότε χρησιμοποιείται κάθε ομάδα κειμένων. 6α. Οι μαθητές συγκρίνουν στην τάξη κείμενα που ανήκουν σε διαφορετικά είδη και 	<p>Διάφορα προφορικά κείμενα του επιπέδου της ηλικίας των μαθητών και μαθητριών που θα συγκαταλέγονται στους τύπους κειμένου που περιγράφονται στη β΄ στήλη «Βασικά θέματα-Κειμενικά είδη».</p>

<p>επιχειρηματολογία).</p> <p>7. Αντιλαμβάνονται διαισθητικά ότι η μορφή του προφορικού κειμένου εξαρτάται από τις σχέσεις μεταξύ των συνομιλητών, το θέμα, το σκοπό του ομιλητή.</p> <p>8. Αξιοποιούν το επικοινωνιακό πλαίσιο για να κάνουν αρχικές υποθέσεις για το θέμα του προφορικού κειμένου.</p> <p>9. Αξιοποιούν γλωσσικά στοιχεία (π.χ. κωδικοποιημένες φράσεις έναρξης και λήξης παραμυθιών και ιστοριών, ρίμα) ως ενδείξεις για επιβεβαίωση των αρχικών υποθέσεων που έχουν διατυπώσει για το υπό ακρόαση επικοινωνιακό γεγονός ή το κειμενικό είδος.</p> <p>10. Αναγνωρίζουν διαφορετικού τύπου επικοινωνιακές στρατηγικές που χρησιμοποιεί ο συνομιλητής (αναδιατυπώσεις, παραφράσεις για λέξεις που δεν θυμάται, αυτοδιορθώσεις).</p> <p>11. Αναπτύσσουν στρατηγικές κατανόησης των κειμένων.</p> <p>12. Αρχίζουν να συνειδητοποιούν τη λειτουργία των παραγλωσσικών και εξωγλωσσικών μέσων στο λόγο.</p> <p>13. Αρχίζουν να διακρίνουν την οπτική γωνία του ομιλητή.</p> <p>14. Συνειδητοποιούν ότι ο προφορικός λόγος δεν αποτελεί ένα σύνολο από λέξεις ή προτάσεις, αλλά ένα κείμενο με νόημα.</p> <p>15. Κατανοούν το λεξιλόγιο και τις γραμματικές επιλογές του συνομιλητή τους ανάλογα με το χρησιμοποιούμενο κειμενικό είδος.</p> <p>16. Επιλέγουν στρατηγικές για να πάρουν το λόγο, να ζητήσουν διευκρινίσεις, να δηλώσουν</p>	<p>-απλοί διάλογοι μεταξύ αγνώστων με συγκεκριμένο στόχο (π.χ. οδηγίες/προσανατολισμός, προφορική πρόσκληση, κανόνες παιχνιδιού κτλ.)</p> <p>-κειμενικά είδη του τηλεοπτικού και ραδιοφωνικού λόγου (π.χ. διαφημίσεις, παιδικές εκπομπές, συνταγές κτλ.)</p> <p>- προφορικά παραμύθια</p> <p>- ποιήματα, τραγούδια, αινίγματα, γλωσσοδέτες, παροιμίες</p> <p>- πολυτροπικά κείμενα, κείμενα, δηλαδή, που συνδυάζουν προφορικό λόγο, ήχο/μουσική και εικόνα, π.χ. διαφημίσεις, συνταγές (βλ. και παραπάνω)</p>	<p>καταγράφουν σε μορφή πίνακα τις γραμματικές και λεξιλογικές διαφορές των κειμένων. Έπειτα συζητούν για αυτές.</p> <p>6β Επεξεργασία μικρών ιστοριών με λογικές συσχετίσεις, ώστε να αποκαλυφθούν οι γραμματικές επιλογές που οργανώνουν τις σημασιολογικές σχέσεις.</p> <p>7, 8. Παρακολούθηση δραματοποιημένων διαλόγων στο διαδραστικό πίνακα όπου υπάρχει διαφορετική σχέση μεταξύ των συνομιλητών (π.χ. οικεία ή σχέση εξουσίας) ή διαφορετικό θέμα ή διαφορετικό πλαίσιο επικοινωνίας.</p> <p>9. Οι μαθητές ακούν στην τάξη μαγνητοφωνημένα προφορικά κείμενα και μαντεύουν το είδος τους αιτιολογώντας την άποψή τους.</p> <p>10. Τα παιδιά παρακολουθούν βιντεοσκοπημένους διαλόγους και σε ομάδες καταγράφουν σε σχάρα παρατήρησης τις επικοινωνιακές στρατηγικές των συνομιλητών. Έπειτα τις σχολιάζουν.</p> <p>11. Συζήτηση στην τάξη όπου τα παιδιά εξηγούν τον τρόπο με τον οποίο σκέφτηκαν, ώστε να κατανοήσουν τη σημασία λέξεων ή φράσεων που τους ήταν άγνωστες.</p> <p>12. Θεατρικό παιχνίδι με διαλόγους όπου χρησιμοποιούνται ή όχι τα παραγλωσσικά και εξωγλωσσικά στοιχεία, ώστε οι μαθητές βιωματικά να αντιληφθούν το ρόλο τους στη μετάδοση των μηνυμάτων ενός προφορικού κειμένου. Βιντεοσκόπηση του παιχνιδιού ρόλων των μαθητών και σχολιασμός των</p>	
---	---	--	--

<p>τη συμφωνία τους ή την αντίθεσή τους στο συνομιλητή.</p> <p>17. Θέτουν ερωτήσεις στον συνομιλητή ή τη συνομιλήτριά τους, προκειμένου να κατανοήσουν πληροφορίες που δεν έγιναν αντιληπτές.</p>		<p>κινήσεων και των φράσεων που χρησιμοποιήθηκαν. Επιπλέον, ο δάσκαλος μπορεί να προβεί σε οπτικοακουστική επεξεργασία των video με απλά εργαλεία από το web 2.0, για να αναδείξει τα παραγωγιστικά στοιχεία που χρησιμοποιήθηκαν.</p> <p>13α. Αντιπαραβολή κειμένων που ενδιατρίβουν στο ίδιο θέμα, αλλά το παρουσιάζουν μέσα από διαφορετικές οπτικές (παραμύθι και κινούμενα σχέδια, θεατρικό έργο).</p> <p>13β. Στο πλαίσιο της τάξης δημιουργούν παραμύθια ή ιστορίες από την οπτική γωνία ενός άλλου πρωταγωνιστή (π.χ. το παραμύθι της Κοκκινισκουφίτσας από την πλευρά του Κακού Λύκου) και συγκρίνουν τα κείμενα μεταξύ τους ή τα σχολιάζουν.</p> <p>13γ. Προετοιμασία περισσότερων του ενός ηλεκτρονικών κόμικς (λ.χ. με τα εργαλεία Go!Animate, Pixton ή ToonDo) όπου κάθε φορά οι ήρωες έχουν διαφορετικά χαρακτηριστικά και οπτική γωνία. Με τη χρήση διαφορετικών χαρακτήρων του κόμικς ή και την αλλαγή των υπαρχόντων στα εξωτερικά χαρακτηριστικά τους, μπορεί να υλοποιηθεί η αλλαγή στην οπτική γωνία των ηρώων.</p> <p>15. Αξιοποίηση οπτικοακουστικού υλικού στην τάξη και σχολιασμός των λεξιλογικών και γραμματικών επιλογών των ομιλητών.</p> <p>16, 17. Οι μαθητές επιλύουν προβλήματα ή διαφωνίες που προκύπτουν στη σχολική ζωή. Παίρνουν ευγενικά το λόγο, διατυπώνουν ή</p>	
---	--	--	--

		αιτιολογούν τις προσωπικές θέσεις τους και θέτουν συναφή ερωτήματα με ευγενικό τρόπο στους συνομιλητές τους.	
--	--	--	--

Β' ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

<p>1. Αναγνωρίζουν εκτός από τον πομπό και τον δέκτη, το σκοπό μιας προφορικής επικοινωνίας (πρόσκτηση πληροφορίας, επίλυση προβλήματος).</p> <p>2. Αναγνωρίζουν πώς οι σχέσεις μεταξύ των συνομιλητών, το θέμα και ο σκοπός επηρεάζουν το παραγόμενο κείμενο.</p> <p>3. Αναπτύσσουν στρατηγικές (π.χ. αξιοποίηση του πλαισίου επικοινωνίας, των γλωσσικών στοιχείων, κτλ.) για τη διατύπωση αρχικών υποθέσεων για το θέμα και το σκοπό του υπό ακρόαση κειμένου.</p> <p>4. Αναγνωρίζουν διαφορετικού τύπου επικοινωνιακές στρατηγικές που χρησιμοποιεί ο συνομιλητής π.χ. αναδιατύπωση, αυτοδιόρθωση, παράφραση κτλ.</p> <p>5. Κατανοούν και εξηγούν απλά παραγλωσσικά στοιχεία (επιτόνιση, κινήσεις σώματος, γκριμάτσες προσώπου κτλ.) στην οργάνωση και εκφορά του προφορικού λόγου.</p> <p>6. Συνειδητοποιούν ότι ο προφορικός λόγος δεν αποτελεί ένα σύνολο από λέξεις ή προτάσεις, αλλά ένα κείμενο με νόημα.</p> <p>7. Θέτουν ερωτήσεις στον συνομιλητή και στη συνομιλητριά τους, προκειμένου να κατανοήσουν πληροφορίες που δεν έγιναν αντιληπτές</p> <p>8. Καλλιεργούν διαφορετικές στρατηγικές κατανόησης του προφορικού κειμένου (συνολική κατανόηση, επικέντρωση σε συγκεκριμένη</p>	<p><i>Βασικά θέματα:</i> Ο Άνθρωπος και η ταυτότητά του, Η κοινωνική ζωή, Η φύση και το περιβάλλον</p> <p><i>Κειμενικά είδη:</i> -παραμύθια -ποιήματα -ιστορίες -βιωματικές αναδιηγήσεις - προφορικές αφηγήσεις προς οικείους - περιγραφές αντικειμένων ή προσώπων της καθημερινότητας της τάξης, του οικογενειακού περιβάλλοντος, του ευρύτερου περιγύρου - καθημερινοί διάλογοι ή/και συζητήσεις μεταξύ οικείων και μη προσώπων, με συγκεκριμένο θέμα και για συγκεκριμένο σκοπό (π.χ. για πρόσκληση, καθοδήγηση, προσανατολισμό κ.ο.κ.) -απλοί διάλογοι μεταξύ αγνώστων με συγκεκριμένο στόχο (π.χ. οδηγίες/προσανατολισμός, προφορική πρόσκληση, κανόνες παιχνιδιού κτλ.) -κειμενικά είδη του τηλεοπτικού και ραδιοφωνικού λόγου (π.χ.</p>	<p>1. Δημιουργούνται στην τάξη συνθήκες «προβληματικής κατάστασης» (π.χ. θέλουμε να μάθουμε πού βρίσκεται το μουσείο της πόλης, για να το επισκεφτούμε, και ζητούμε οδηγίες προσανατολισμού, θέλουμε να μάθουμε τι είναι υγιεινό να τρώμε και ζητάμε τη γνώμη ενός ειδικού) για την επίλυση των οποίων τα παιδιά πρέπει να αναζητήσουν στο διαδίκτυο προφορικά κείμενα.</p> <p>2. Παιχνίδια ρόλου στην τάξη όπου τα παιδιά υποδύονται ρόλους και συνομιλούν για διαφορετικά θέματα σε διαφορετικό πλαίσιο κάθε φορά.</p> <p>3, 4. Τα παιδιά παρακολουθούν βιντεοσκοπημένους διαλόγους, συζητούν και στη συνέχεια καταγράφουν τα στοιχεία στα οποία βασίζουν τις υποθέσεις τους για το θέμα και το σκοπό των κειμένων καθώς επίσης σχολιάζουν τις στρατηγικές των συνομιλητών.</p> <p>3α. Περιήγηση στο youtube σε παλαιότερες διαφημίσεις ή ειδήσεις και σύγκρισή τους με αντίστοιχες σύγχρονες.</p> <p>5. Παρακολουθούν κινούμενα σχέδια ή βιντεοσκοπημένες παιδικές σειρές και σχολιάζουν τα χρησιμοποιούμενα παραγλωσσικά στοιχεία.</p> <p>7, 10. Οι μαθητές επεξεργάζονται ηχογραφημένες συνομιλίες και σχολιάζουν τις στρατηγικές αναζήτησης διευκρινίσεων,</p>	<p>Διάφορα προφορικά κείμενα του επιπέδου της ηλικίας των μαθητών και μαθητριών που θα συγκαταλέγονται στους τύπους κειμένου που περιγράφονται στη β' στήλη «Βασικά θέματα-Κειμενικά είδη».</p> <p>1.Γλώσσα Β' Δημοτικού «Ταξίδι στον κόσμο της Γλώσσας» Ενότητα 1 «Στο δρόμο για το σχολείο»</p> <p>2. Γλώσσα Β' Δημοτικού «Ταξίδι στον κόσμο της Γλώσσας» Ενότητα 2 «Με το σεις και με το σας»</p> <p>4. Γλώσσα Β' Δημοτικού «Ταξίδι στον κόσμο της Γλώσσας» Ενότητα 1 «Στο δρόμο για το σχολείο»</p>
---	--	--	---

<p>πληροφορία, προσωπική ερμηνεία με βάση σημεία του κειμένου).</p> <p>9. Κατανοούν το λεξιλόγιο και τις γραμματικές επιλογές του συνομιλητή τους ανάλογα με το χρησιμοποιούμενο κειμενικό είδος.</p> <p>10. Επιλέγουν στρατηγικές για να πάρουν το λόγο, να ζητήσουν διευκρινίσεις, να δηλώσουν τη συμφωνία τους ή την αντίθεσή τους στο συνομιλητή.</p> <p>11. Επιλέγουν το κατάλληλο κειμενικό είδος ανάλογα με το πλαίσιο επικοινωνίας, όταν πρέπει να συνεισφέρουν σε μια συνομιλία.</p> <p>12. Εναλλάσσουν τον τόνο (φιλικός, τυπικός κτλ.) ανάλογα με το πλαίσιο ή την πρόθεση της επικοινωνίας.</p> <p>13. Αντιλαμβάνονται διαισθητικά την προθετικότητα του συνομιλητή τους και είναι σε θέση να προβάλλουν τη δική τους προθετικότητα.</p>	<p>διαφημίσεις, παιδικές εκπομπές, συνταγές κτλ.)</p> <ul style="list-style-type: none"> - προφορικά παραμύθια - ποιήματα, τραγούδια, αινίγματα, γλωσσοδέτες, παροιμίες - πολυτροπικά κείμενα, κείμενα, δηλαδή, που συνδυάζουν προφορικό λόγο, ήχο/μουσική και εικόνα, π.χ. διαφημίσεις, συνταγές (βλ. και παραπάνω). 	<p>δήλωσης συμφωνίας κτλ. που χρησιμοποιούν οι συνομιλητές.</p> <p>8. Οι μαθητές καταγράφουν και συζητούν με τους συμμαθητές τους στην τάξη στρατηγικές που χρησιμοποίησαν για την κατανόηση των υπό ακρόαση κειμένων.</p> <p>9α. Οι μαθητές συγκρίνουν διαφορετικού τύπου ηχογραφημένα προφορικά κείμενα (οδηγίες, περιγραφές αντικειμένων, οδηγίες χρήσης, αφηγήσεις κτλ.) και καταγράφουν σε σχάρες τις ομοιότητες και διαφορές τους ως προς τις λεξιλογικές και γραμματικές επιλογές.</p> <p>9β. Αντιστοιχίση φράσεων με ψηφιακές φωτογραφίες που θα αποδίδουν όσο πιστά κρίνουν οι μαθητές τη σημασία των φράσεων αυτών σε πληθώρα επικοινωνιακών περιστάσεων.</p> <p>11. Οι μαθητές σχολιάζουν στην τάξη την αποτελεσματικότητα της επιλογής κειμενικών ειδών σε μαγνητοφωνημένους διαλόγους.</p> <p>12, 13. Οι μαθητές επεξεργάζονται βιντεοσκοπημένους διαλόγους και διατυπώνουν υποθέσεις σχετικά με την προθετικότητα των ομιλητών και τον τόνο της συνομιλίας.</p>	
--	--	---	--

B. ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΠΡΟΦΟΡΙΚΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ			
Προσδοκώμενα Μαθησιακά Αποτελέσματα	Βασικά θέματα	Δραστηριότητες	Εκπαιδευτικό υλικό
Α΄ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ			
<p>ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ & ΜΑΘΗΤΡΙΕΣ ΩΣ ΠΑΡΑΓΩΓΟΙ ΠΡΟΦΟΡΙΚΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΘΕΣΗ ΝΑ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Επικοινωνούν για διαφορετικούς λόγους κάθε φορά, για να δημιουργήσουν φιλικές σχέσεις, να εκφράσουν ή και να διερευνήσουν τις ιδέες τους, να διηγηθούν ιστορίες, να εκφράσουν τα συναισθήματά τους και τις απόψεις τους, να δώσουν οδηγίες ή να ακολουθήσουν οδηγίες, να περιγράψουν γεγονότα και αντικείμενα. 2. Διατυπώνουν προτάσεις, ερωτήσεις, εντολές για να υποστηρίξουν το λόγο για τον οποίο μιλούν. 3. Σχεδιάζουν τα βασικά σημεία του προφορικού τους μηνύματος 4. Επιλέγουν το είδος λόγου ή τον τύπο κειμένου που θα χρησιμοποιήσουν ανάλογα με την περίπτωση (περιγραφή, αφήγηση, επιχειρηματολογία, επεξήγηση), το χρησιμοποιούν σωστά και ορίζουν τις παραμέτρους του πλαισίου επικοινωνίας. 5. Επιλέγουν το λεξιλόγιο που θα χρησιμοποιήσουν <ul style="list-style-type: none"> - Χρησιμοποιούν τις κατάλληλες για την περίπτωση γραμματικές δομές και μηχανισμούς κειμενικής συνοχής. 	<p><i>Βασικά θέματα:</i> Ο Άνθρωπος και η ταυτότητά του, Η κοινωνική ζωή, Η φύση και το περιβάλλον</p> <p><i>Κειμενικά είδη:</i> -Προφορικές διηγήσεις, περιγραφές προσώπων, αντικειμένων, βιωματικές αναδιηγήσεις -Διάλογοι για παροχή πληροφορίας, έκφραση γνώμης, παροχή οδηγιών -Αφηγήσεις παραμυθιών και ιστοριών φανταστικών ή πραγματικών</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1α. Με αφορμή ενότητες του βιβλίου, άλλα αναγνώσματα ή εικόνες ψηφιακές ή μη ή cartoons τα παιδιά καλούνται να διηγηθούν πραγματικά γεγονότα σχετικά με τις εμπειρίες τους ή φανταστικά γεγονότα στους συμμαθητές τους. 1β. Τα παιδιά καλούνται να αφηγηθούν ιστορίες ή να εκφράσουν τις εμπειρίες τους περιγράφοντας αντικείμενα, πρόσωπα ή χώρους που τους εντυπωσίασαν ή που κίνησαν το ενδιαφέρον τους. 1γ. Τα παιδιά με τη συνεχή καθοδήγηση του δασκάλου δημιουργούν ηλεκτρονικούς χαρακτήρες cartoons και σκηνοθετούν μικρές ιστορίες με αυτούς τους χαρακτήρες που θα αποδίδουν τα κύρια σημεία μια ιστορίας που οι μαθητές αφηγήθηκαν στην τάξη. 2. Οι μαθητές συμμετέχουν σε συζητήσεις στην τάξη σχετικές με θέματα που τους ενδιαφέρουν. 3. Μέσα από εργασίες σε ομάδες τα παιδιά επεξεργάζονται θέματα που τους ενδιαφέρουν και κάθε ομάδα σχεδιάζει και παρουσιάζει στην τάξη το υλικό της ή την άποψή της γύρω από το θέμα. 	<p>Διάφορα προφορικά κείμενα του επιπέδου της ηλικίας των μαθητών και μαθητριών που θα συγκαταλέγονται στους τύπους κειμένου που περιγράφονται στη β΄ στήλη «Βασικά θέματα-Κειμενικά είδη».</p> <p>Ενότητες: Α1, Α3, Α4 Α0, Α1, Α2, Α3, Α4, Β5, Β6, Β7, Β8, Β9, Β10 Α3 (1 & 8), Α4 (2, 3 & 8)+ Β6 (1 & 2), Β5 (4 & 5), Β7 (1 & 4 & 5), Β8 (3, 5 & 8), Β9 (1 & 5)</p>

<p>6. Επιλέγουν τα παραγωγιστικά μέσα που θα υιοθετήσουν.</p> <p>7. Χρησιμοποιούν σταδιακά επικοινωνιακές στρατηγικές (παράφραση, επαναδιατύπωση) ή αντισταθμιστικές στρατηγικές (αναζήτηση βοήθειας).</p> <p>8. Αναπροσαρμόζουν το λόγο τους ανάλογα με τη συνεισφορά του συνομιλητή τους στο διάλογο ή την αντίδραση των ακροατών τους.</p>		<p>4α. Μέσα από παιχνίδι ρόλου δημιουργούνται επικοινωνιακά πλαίσια και τα παιδιά εξασκούνται στην παραγωγή προφορικών κειμένων σύμφωνα με τις δεσμεύσεις που κάθε φορά ισχύουν (π.χ. ποιος μιλά, για ποιο θέμα, με τι σκοπό, σε τι χώρο).</p> <p>4β. Μέσα από δραματοποίηση ή στο πλαίσιο οργανωμένων δραστηριοτήτων επιλέγουν ποιο προφορικό κείμενο ενδείκνυται για την κάθε περίπτωση.</p> <p>5. Μαγνητοφωνείται ο λόγος των μαθητών και γίνεται ομαδική αξιολόγηση ως προς την επιτυχία των λεξιλογικών και γραμματικών επιλογών.</p> <p>6. Τα παιδιά μέσα από ομαδικό θεατρικό παιχνίδι πειραματίζονται, ώστε να επιλέξουν τα κατάλληλα παραγωγιστικά, εξωγλωσσικά και πολυτροπικά στοιχεία, για να στηρίξουν τις πληροφορίες που κάθε φορά θέλουν να μεταδώσουν. (λ.χ. οδηγίες προσανατολισμού, διαφήμιση) Σύγκριση αποτελεσματικότητας λόγου ομάδων που χρησιμοποίησαν ή όχι αυτά τα στοιχεία.</p> <p>-Βιντεοσκόπηση ομάδων μαθητών που παράγουν λόγο με συγκεκριμένο επικοινωνιακό στόχο (λ.χ. δημιουργία διαφημιστικού σποτ) και σχολιασμός μέσα στην τάξη.</p> <p>7α. Οι μαθητές παρακινούνται να χρησιμοποιούν παραφράσεις ή επαναδιατυπώσεις όταν τίθεται πρόβλημα στο λόγο τους.</p> <p>7β. Παιχνίδια ρόλων μέσω των οποίων οι μα-</p>	
---	--	--	--

		θητές και οι μαθήτριες καλλιεργούν την ενσυναίσθηση, ώστε να καταφέρνουν να αντιληφθούν πότε ένας συμμαθητής ή μια συμμαθήτριά τους έχει ανάγκη από βοήθεια στο πλαίσιο της επικοινωνίας και προσαρμόζουν το λόγο τους, ώστε να διασφαλιστεί η επικοινωνία.	
Β΄ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ			
<p>1. Σχεδιάζουν τα βασικά σημεία του προφορικού τους μηνύματος.</p> <p>2. Επιλέγουν το είδος λόγου ή τον τύπο κειμένου που θα χρησιμοποιήσουν ανάλογα με την περίπτωση (περιγραφή, αφήγηση, επιχειρηματολογία, επεξήγηση), το χρησιμοποιούν σωστά και ορίζουν τις παραμέτρους του πλαισίου επικοινωνίας.</p> <p>3. Επιλέγουν το λεξιλόγιο και τις γραμματικές δομές που θα χρησιμοποιήσουν.</p> <p>4. Επιλέγουν τα παραγλωσσικά μέσα που θα υιοθετήσουν.</p> <p>5. Χρησιμοποιούν σταδιακά επικοινωνιακές στρατηγικές (παράφραση, επαναδιατύπωση) ή αντισταθμιστικές στρατηγικές (αναζήτηση βοήθειας).</p> <p>6. Μαθαίνουν να ακούν προσεκτικά το συνομιλητή τους πριν (ξανα)πάρουν το λόγο.</p> <p>7. Διατυπώνουν διευκρινιστικές ερωτήσεις όταν δεν κατανοούν κάτι, ώστε η συνεισφορά τους στη συνομιλία να είναι συναφής.</p> <p>8. Τηρούν βασικούς κανόνες ευγένειας απέναντι στο συνομιλητή.</p>	<p><i>Βασικά θέματα:</i> Ο Άνθρωπος και η ταυτότητά του, Η κοινωνική ζωή, Η φύση και το περιβάλλον</p> <p><i>Κειμενικά είδη:</i> -Προφορικές διηγήσεις, περιγραφές προσώπων, αντικειμένων, βιωματικές αναδιηγήσεις -Διάλογοι για παροχή πληροφορίας, έκφραση γνώμης, παροχή οδηγιών -Αφηγήσεις παραμυθιών και ιστοριών φανταστικών ή πραγματικών</p>	<p>1. Διοργανώνονται στην τάξη λογομαχίες (debate) σχετικά με θέματα που ενδιαφέρουν τα παιδιά (π.χ. αν τους άρεσε μια καινούρια ταινία που προβλήθηκε στον κινηματογράφο) και οι μαθητές χωρίζονται σε ομάδες. Κάθε ομάδα κρατά σημειώσεις με τα επιχειρήματά της και τη σειρά που θα τα παρουσιάσει.</p> <p>2, 3. Οι μαθητές χωρισμένοι σε ομάδες συμμετέχουν σε σχέδια δράσης και επιλέγουν τον τύπο κειμένου και το λεξιλόγιο που θα χρησιμοποιήσουν για να παρουσιάσουν τη δουλειά της ομάδας τους στην τάξη.</p> <p>4. Τα παιδιά μέσα από ομαδικό θεατρικό παιχνίδι πειραματίζονται, ώστε να επιλέξουν τα κατάλληλα παραγλωσσικά, εξωγλωσσικά και πολυτροπικά στοιχεία, για να στηρίξουν τις πληροφορίες που κάθε φορά θέλουν να μεταδώσουν.</p> <p>5. Οι μαθητές καλούνται να κρατούν ημερολόγιο μάθησης όπου καταγράφουν στο στίτι τεχνικές που τους βοηθούν να ξεπερνούν προβλήματα που τίθενται κατά την επικοινωνία τους. Οργάνωση των</p>	<p>Διάφορα προφορικά κείμενα του επιπέδου της ηλικίας των μαθητών και μαθητριών που θα συγκαταλέγονται στους τύπους κειμένου που περιγράφονται στη β΄ στήλη «Βασικά θέματα-Κειμενικά είδη».</p> <p>2. Γλώσσα Β΄ Δημοτικού «Ταξίδι στον κόσμο της Γλώσσας» Ενότητες 9 «Που λες, είδα...», 12 «Ποπο! Κόσμος που περνά!», 13 «Μες στο μουσείο», 19 «Τα μάθατε τα νέα;»</p> <p>8. Γλώσσα Β΄ Δημοτικού «Ταξίδι στον κόσμο της Γλώσσας» Ενότητα 2 «Με το σεας και με το σας»</p>

<p>9. Καταφέρνουν να δηλώσουν την προθετικότητα τους.</p> <p>10. Αναπροσαρμόζουν το λόγο τους ανάλογα με τη συνεισφορά του συνομιλητή τους στο διάλογο ή την αντίδραση των ακροατών τους.</p> <p>11. Αξιολογούν το προφορικό τους μήνυμα με βάση το κατά πόσο έγινε αποδεκτό με επιτυχία από το συνομιλητή-αποδέκτη.</p>		<p>παρατηρούμενων δυσκολιών με την καθοδήγηση του δασκάλου και ταξινόμηση των στρατηγικών ανάλογα με το αποτέλεσμα τους στις διάφορες καταστάσεις. Σε τακτά χρονικά διαστήματα οι μαθητές φέρνουν τα ημερολόγια και συζητούν για τις στρατηγικές τους.</p> <p>6, 7, 8. Μέσα από συμμετοχή σε συζητήσεις οι μαθητές μαθαίνουν να ακούν προσεκτικά το συνομιλητή και, όταν δεν καταλαβαίνουν κάτι, να ρωτούν με ευγενικό τρόπο.</p> <p>9α. Αφηγούνται ή περιγράφουν κάτι (π.χ. ένα συμβάν στην αυλή του σχολείου, μία ταινία που είδαν κτλ.) από διαφορετικές σκοπιές.</p> <p>9β. Διηγούνται ένα παραμύθι π.χ. «Τα τρία γουρουνάκια» από μια άλλη οπτική (π.χ. την οπτική του Κακού Λύκου).</p> <p>10, 11. Αναστοχασμός στην τάξη σχετικά με την παραγωγή λόγου των μαθητών στο σχολικό πλαίσιο.</p>	
--	--	--	--

Γ. ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΓΡΑΠΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ			
Προσδοκώμενα Μαθησιακά Αποτελέσματα	Βασικά θέματα	Δραστηριότητες	Εκπαιδευτικό υλικό
Α΄ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ			
<p>ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ & ΜΑΘΗΤΡΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΘΕΣΗ ΝΑ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Διευρύνουν τις αρχικές τους γνώσεις σχετικά με τις λειτουργίες του γραπτού λόγου. 2. Συνειδητοποιούν τους λόγους για τους οποίους χρειάζεται να κατακτήσει κανείς το μηχανισμό ανάγνωσης (λειτουργικός γραμματισμός, αναδυόμενος γραμματισμός). 3. Αναγνωρίζουν τους διαφορετικούς σκοπούς της ανάγνωσης (απόκτηση πληροφορίας, ενημέρωση, απόλαυση). 4. Διαβάζουν κάποιες λέξεις ολικά-αυτοματοποιημένα, χρησιμοποιώντας την προηγούμενη γνώση τους ή μαντεύοντας ή επιβεβαιώνοντας λέξεις, χρησιμοποιώντας γραφοφωνημικές αντιστοιχίες, σημασιολογικές ή συντακτικές αλληλουχίες. 5. Χρησιμοποιούν στρατηγικές για να βγάλουν νόημα από τα γλωσσικά, οπτικά και δομικά στοιχεία των κειμένων. 6. Συνειδητοποιούν τον τρόπο που οργανώνονται οι πληροφορίες των πολυτροπικών κειμένων. 7. Ανασύρουν στρατηγικές για να κατανοήσουν το νόημα (διαβάζοντας και ξαναδιαβάζοντας) ή συλλαβίζοντας. 8. Κατανοούν υποστηρικτικά κείμενα 	<p><i>Βασικά θέματα:</i> Η κοινωνική ζωή, Ο άνθρωπος και η υγεία του, Η σύγχρονη τεχνολογία και ο άνθρωπος, Το ταξίδι</p> <p><i>Κειμενικά είδη:</i> Έντυπα όπως λογαριασμοί, αποδείξεις αγορών, εισιτήρια -Προσκήσεις, αφίσες, ανακοινώσεις, επιστολές, ευχετήριες κάρτες, ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, μαγειρικές συνταγές, οδηγίες παιχνιδιών, κατάλογοι, ετικέτες προϊόντων, λεζάντες -Παραμύθια, εικονογραφημένα βιβλία, εξώφυλλα βιβλίων, τουριστικοί οδηγοί -Πολυτροπικά κείμενα (π.χ. διαφημίσεις, κόμιξ) -Χάρτες, απλοί πίνακες και σχεδιαγράμματα, φόρμες αιτήσεων</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Οι μαθητές μέσα από την επεξεργασία γραπτών κειμένων που αναζήτησαν στο διαδίκτυο ή σε άλλες πηγές έρχονται σε επαφή με διάφορα είδη του γραπτού λόγου και κατανοούν τις λειτουργίες που αυτός επιτελεί. 2α. Οι μαθητές καλούνται να αντιμετωπίσουν μέσα στην τάξη προβληματικές καταστάσεις, η διαχείριση των οποίων απαιτεί δεξιότητες ανάγνωσης. 2β, 3. Επεξεργασία στην τάξη ποικίλων εντύπων και σύγκρισή τους (π.χ. πρόσκλησης, καταλόγου, σημειωμάτων, αφισών, εφημερίδων, περιοδικών κτλ.). 4. Τα παιδιά επεξεργάζονται ερεθίσματα γραπτού λόγου που βρίσκονται στις τάξεις (λειτουργικοί πίνακες αναφοράς, ανακοινώσεις, πινακίδες, έντυπα, βιβλία) ή στο ευρύτερο περιβάλλον τους (ταμπέλες με τις οδούς, διαφημίσεις, αφίσες, πινακίδες στο σούπερ μάρκετ, προσκλήσεις, εφημερίδες). 5, 6, 7. Με αφορμή τις σελίδες του βιβλίου ή άλλο έντυπο υλικό που προσκόμισαν οι μαθητές, ο δάσκαλος τους ζητά να προσπαθήσουν να καταλάβουν τι μπορεί να 	<p>Ενότητα Α2: Η παρέα, πρώτη επαφή με ποικίλα είδη λόγου, όπως πεζός, έμμετρος, αίνιγμα</p> <p>Ενότητα Α3: Αφίσα, συνταγή, λάχνισμα</p> <p>Ενότητα Α4: Παραμύθι, κάρτα, οδηγίες κατασκευής</p> <p>Ενότητα Β5: Έκφραση συναισθημάτων, εντυπώσεις</p> <p>Ενότητα Β6: Αγγελία, ταυτότητα</p> <p>Β7, 8: Επιστολή, χάρτης, συνταγή, ημερολόγιο, περιγραφικός ορισμός, οδηγίες, αφηγηματικός λόγος, πληροφοριακό κείμενο, εγκυκλοπαίδειες, λεξικά</p> <p>Ενότητες Β9-10: ανακοίνωση, πρόσκληση, πληροφοριακό-αφηγηματικό κείμενο, πίνακες, διαγράμματα,</p>

<p>ανακαλώντας ή εντοπίζοντας πληροφορίες που βρίσκονται στο κείμενο, αναδιηγούμενοι/εξγεγονότα, με στόχο να συνοψίσουν τις πληροφορίες και να καταλήξουν σε απλά συμπεράσματα από οπτικά, έντυπα ή ηλεκτρονικά κείμενα.</p> <p>9. Διευρύνουν τις γνώσεις τους σχετικά με τις μορφολογικές καταλήξεις των λέξεων (κλίση ουσιαστικών και ρημάτων) και συνειδητοποιούν το λειτουργικό τους ρόλο (π.χ. πληθυντικός ευγενείας, χρήση παρελθοντικών χρόνων σε αφηγήσεις, χρήση προστακτικής σε κατευθυντικά κείμενα κτλ.).</p> <p>10. Αναλύουν διαισθητικά τις λέξεις σε μορφήματα και τα κείμενα σε συντακτικές φράσεις, με σκοπό τη διευκόλυνση της ανάγνωσης και της πρωτοεπίπεδης κατανόησης.</p> <p>11. Διευρύνουν το λεξιλόγιό τους.</p> <p>12. Διερευνούν τον τρόπο που τα κείμενα χρησιμοποιούν μεταφορικό λόγο, για να σχηματίσουν εικόνες ή ομοιοκαταληξία.</p> <p>13. Καλλιεργούν διαφορετικές αναγνωστικές στρατηγικές του γραπτού κειμένου (συνολική κατανόηση, επικέντρωση σε συγκεκριμένη πληροφορία).</p>		<p>λέει το κείμενο και να του εξηγήσουν πώς το κατάλαβαν. Οι μαθητές ανασύρουν εμπειρίες από προηγούμενες επαφές με γραπτά κείμενα, συζητούν και ανακοινώνουν τα πορίσματά τους εξηγώντας τον τρόπο που έφτασαν σε αυτά.</p> <p>6α. Μετασχηματισμοί των μορφών οπτικής αναπαράστασης ενός κειμένου (μορφή γραμμάτων, γραμματοσειρά, οπτική διάταξη στοιχείων) και συζήτηση των αλλαγών που επιφέρουν οι μετασχηματισμοί αυτοί στο κοινωνικό νόημα και την αποδεκτότητα του κειμένου.</p> <p>6β. Μετασχηματισμοί μονοτροπικών κειμένων σε πολυτροπικά και αντίστροφα, και συζήτηση των αλλαγών που επιφέρουν οι μετασχηματισμοί αυτοί.</p> <p>8. Παιχνίδια - δραστηριότητες προσδιορισμού πληροφοριών που στο ένα κείμενο παρουσιάζονται ως βασικές, ενώ σε άλλο ή άλλα ως απόρροια της γνώσης που εκλαμβάνεται ως γνωστή στους αποδέκτες και στις αποδέκτριες.</p> <p>9, 10, 11. Παιχνίδια διερεύνησης, με στόχο τη διάκριση ποιότητας πληροφοριών, τη διάκριση, δηλαδή, πληροφοριών σε ψευδείς («φανταστικές») και αληθείς («πραγματικές»).</p> <p>9, 10, 11. Παιχνίδια με μορφήματα: σπάσιμο λέξης σε μορφήματα, τοποθέτηση μορφημάτων σε ακατάλληλες θέσεις, ρίμες με μορφήματα.</p> <p>-Παιχνίδια στον προφορικό λόγο με τεμαχισμό φράσεων ή κειμένων σε μικρότερα νοηματικά</p>	<p>γραφήματα</p> <p>Αυθεντικά έντυπα, ψηφιακά και πολυτροπικά κείμενα του επιπέδου των μαθητών και μαθητριών της τάξης που θα συγκαταλέγονται στους τύπους κειμένου που περιγράφονται στη β' στήλη «Βασικά θέματα-Κειμενικά είδη».</p>
--	--	--	--

		<p>σύνολα. 9, 10, 11. Οι μαθητές καλούνται να βρουν τη σημασία ή τις σημασίες νέων λέξεων χρησιμοποιώντας το γλωσσικό/εξωγλωσσικό συγκείμενο ή καταφεύγοντας στο σχολικό λεξικό. Καταγράφουν τις σχετικές πληροφορίες στο προσωπικό τους λεξικό. 9, 10, 11. Οργανώνονται δραστηριότητες που περιλαμβάνουν αναζήτηση στη βιβλιοθήκη, τα λεξικά και κείμενα που φέρνει ο δάσκαλος στην τάξη για τη δημιουργία οικογενειών λέξεων και γλωσσικών χαρτών. 13. Οι μαθητές ασκούνται με βιωματικό τρόπο στη χρήση στρατηγικών κατανόησης κειμένου και στη συνέχεια αξιολογούν την επιτυχία της κάθε στρατηγικής ανάλογα με τον τύπο του κειμένου.</p>	
--	--	---	--

Β' ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

<p>1. Διευρύνουν τις αρχικές τους γνώσεις σχετικά με τις λειτουργίες του γραπτού λόγου.</p> <p>2. Αρχίζουν να αναγνωρίζουν τους διαφορετικούς σκοπούς της ανάγνωσης (αναζήτηση πληροφορίας, επίλυση προβλήματος, απόλαυση και ψυχαγωγία).</p> <p>3. Αναγνωρίζουν τα στοιχεία που απαρτίζουν το πλαίσιο του κειμένου.</p> <p>4. Αναγνωρίζουν ένα μονοτροπικό από ένα πολυτροπικό κείμενο.</p> <p>5. Καλλιεργούν διαφορετικές αναγνωστικές στρατηγικές του γραπτού κειμένου (συνολική κατανόηση, επικέντρωση σε συγκεκριμένη πληροφορία, προσωπική ερμηνεία με βάση σημεία του κειμένου).</p> <p>6. Καλλιεργούν διαφορετικές στρατηγικές κατανόησης του γραπτού κειμένου (υποθέσεις με βάση τα συμφραζόμενα, το ευρύτερο πλαίσιο, αξιοποίηση εικόνας, τίτλου, λέξεων κλειδιών).</p> <p>7. Καλλιεργούν διαφορετικές αναγνωστικές στρατηγικές ανάλογα με το αν το κείμενο είναι συνεχές, μη συνεχές (χάρτης, γράφημα, σχεδιάγραμμα κτλ.) ή υπερκείμενο.</p> <p>8. Διευρύνουν και σταθεροποιούν τις γνώσεις τους σχετικά με τις μορφολογικές καταλήξεις των λέξεων (κλίση ουσιαστικών και ρημάτων) και συνειδητοποιούν το λειτουργικό τους ρόλο (π.χ. πληθυντικός ευγενείας, χρήση παρελθοντικών χρόνων σε αφηγήσεις, χρήση προστακτικής σε</p>	<p><i>Βασικά θέματα:</i> Η κοινωνική ζωή, Ο άνθρωπος και η υγεία του, Η σύγχρονη τεχνολογία και ο άνθρωπος, Το ταξίδι</p> <p><i>Κειμενικά είδη:</i> Έντυπα όπως λογαριασμοί, αποδείξεις αγορών, εισιτήρια</p> <p>-Προσκλήσεις, αφίσες, ανακοινώσεις, επιστολές, ευχετήριες κάρτες, ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, μαγειρικές συνταγές, οδηγίες παιχνιδιών, κατάλογοι, ετικέτες προϊόντων, λεζάντες</p> <p>-Παραμύθια, εικονογραφημένα βιβλία, εξώφυλλα βιβλίων, τουριστικοί οδηγοί</p> <p>-Πολυτροπικά κείμενα (π.χ. διαφημίσεις, κόμιξ)</p>	<p>1. Οι μαθητές επεξεργάζονται στην τάξη πληθώρα γραπτών κειμένων και τα ταξινομούν με βάση τη λειτουργικότητά τους.</p> <p>2α. Οι μαθητές βρίσκονται αντιμέτωποι με προβληματικές καταστάσεις και καταφεύγουν σε γραπτά κείμενα για να τις επιλύσουν.</p> <p>2β. Συμμετοχή σε αναγνωστικές εμπυχωσεις.</p> <p>4. Αντιπαραβολή μονοτροπικών και πολυτροπικών κειμένων στην τάξη π.χ. μετατροπή αφηγήματος σε κόμικ (ηλεκτρονικά ή μη) και αντίστροφα.</p> <p>5. Οι μαθητές προσεγγίζουν τα κείμενα με τη βοήθεια διαφορετικού τύπου ερωτήσεων, οι οποίες άλλοτε πριμοδοτούν τη συνολική κατανόηση, άλλοτε εστιάζουν σε συγκεκριμένη πληροφορία, άλλοτε εκμαιεύουν μια προσωπική ερμηνεία του κειμένου.</p> <p>6. Τα παιδιά ασκούνται στη διατύπωση και έλεγχο υποθέσεων σχετικά με τα κείμενα που επεξεργάζονται.</p> <p>7. Οι μαθητές επεξεργάζονται στην τάξη και μαθαίνουν να «διαβάζουν» συνεχή και μη συνεχή κείμενα π.χ. παρουσιάζουν τα δεδομένα ενός πίνακα σε κείμενο, ή διαβάζουν ένα χάρτη και αντλούν πληροφορίες από αυτόν.</p> <p>8α. Παιγνιώδεις δραστηριότητες που εξασκούν τους μαθητές στην κλίση</p>	<p>Γλώσσα Β' Δημοτικού «Ταξίδι στον κόσμο της Γλώσσας» Ενότητα 4 «Ετοιμασίες για το ταξίδι», Ενότητα 5 «Πάμε για ψώνια», Ενότητα 6 «Είμαστε έτοιμοι;»</p> <p>4. Γλώσσα Β' Δημοτικού «Ταξίδι στον κόσμο της Γλώσσας» Ενότητα 18 «Ένα βιβλίο που σε ταξιδεύει»</p> <p>6. Γλώσσα Β' Δημοτικού «Ταξίδι στον κόσμο της Γλώσσας» Ενότητα 14 «Με προσκαλούν και προσκαλώ»</p> <p>7. Γλώσσα Β' Δημοτικού «Ταξίδι στον κόσμο της Γλώσσας» Ενότητα 18 «Ένα βιβλίο που σε ταξιδεύει»</p> <p>8. Γλώσσα Β' Δημοτικού «Ταξίδι στον κόσμο της Γλώσσας» Ενότητα 17 «Εφημερίδες!», 18 «Ένα βιβλίο που σε ταξιδεύει», 19 « Τα μάθατε τα νέα;», 20 «Ποιος είναι; Τι κάνει;», 22 «Πώς γίνεται, πώς</p>
--	--	--	--

<p>κατευθυντικά κείμενα κτλ.).</p> <p>9. Διευρύνουν το λεξιλόγιό τους (αρχική διάκριση μεταξύ λόγιου και μη λόγιου λεξιλογίου, γενικού και ειδικού λεξιλογίου, επίσημου και ανεπίσημου, διαλεκτικού και λεξιλογίου της Κοινής Νεοελληνικής).</p> <p>10. Αναγνωρίζουν τη λειτουργία βασικών μορφών κειμενικής οργάνωσης.</p> <p>11. Αναγνωρίζουν τη λειτουργία βασικών σημείων στίξης καθώς και τυπογραφικών συμβάσεων (π.χ. τύπο και μέγεθος γραμματοσειράς, πλάγια ή έντονα γράμματα, κτλ).</p> <p>12. Αναγνωρίζουν την προθετικότητα του συγγραφέα.</p> <p>13. Αρχίζουν να αναγνωρίζουν στοιχεία που υπονοούνται και μπορούν σιγά σιγά να κατανοούν το χιούμορ.</p> <p>14. Αρχίζουν να αξιολογούν τα υπό ανάγνωση κείμενα και την αποτελεσματικότητά τους.</p>		<p>ουσιαστικών και ρημάτων.</p> <p>8β. Οι μαθητές συζητούν στην τάξη τη λειτουργία διαφορετικών γραμματικών δομών και διατυπώνουν υποθέσεις για τη χρήση τους.</p> <p>9α. Κατασκευή λεξικού της τάξης και προσωπικού λεξικού των μαθητών, όπου σημειώνονται λέξεις και σχέσεις μεταξύ των λέξεων (συνώνυμα, αντώνυμα).</p> <p>9β. Παιχνίδια με οικογένειες λέξεων και χρήση ηλεκτρονικών εννοιολογικών χαρτών.</p> <p>10. Μετασχηματισμός κειμένων με αλλαγή ή κατάργηση δεικτών κειμενικής οργάνωσης.</p> <p>11. Μετασχηματισμός κειμένων με απαλοιφή των σημείων στίξης.</p> <p>12, 13, 14. Με τη βοήθεια ερωτήσεων διερευνούν την προθετικότητα των κειμένων, επεξεργάζονται χιουμοριστικά κείμενα και αξιολογούν την αποτελεσματικότητά τους.</p>	<p>παίζεται;»</p> <p>9. Γλώσσα Β' Δημοτικού «Ταξίδι στον κόσμο της Γλώσσας» Ενότητα 18 «Ένα βιβλίο που σε ταξιδεύει»</p> <p>11. Γλώσσα Β' Δημοτικού «Ταξίδι στον κόσμο της Γλώσσας» Ενότητα 7 «Πώς λέμε ΟΧΙ;»</p> <p>13. Γλώσσα Β' Δημοτικού «Ταξίδι στον κόσμο της Γλώσσας» Ενότητα 23 «Για να γελάσουμε Αυθεντικά έντυπα, ψηφιακά και πολυτροπικά κείμενα του επιπέδου των μαθητών και μαθητριών της τάξης που θα συγκαταλέγονται στους τύπους κειμένου που περιγράφονται στη β' στήλη «Βασικά θέματα-Κειμενικά είδη».</p>
--	--	---	--

Δ. ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΓΡΑΠΤΟΥ ΛΟΓΟΥ			
Προσδοκώμενα Μαθησιακά Αποτελέσματα	Βασικά θέματα	Δραστηριότητες	Εκπαιδευτικό υλικό
Α΄ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ			
<p>ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ & ΜΑΘΗΤΡΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΘΕΣΗ ΝΑ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Σχεδιάζουν και οργανώνουν το δικό τους γραπτό χρησιμοποιώντας πρότυπα, ζωγραφιές, παρατηρήσεις ή σχόλια και απλές περιγραφές. 2. Χρησιμοποιούν το κατάλληλο για την περίπτωση λεξιλόγιο. 3. Χρησιμοποιούν τις κατάλληλες για την περίπτωση γραμματικές δομές και μηχανισμούς κειμενικής συνοχής. 4. Επιλέγουν τα γλωσσικά ή οπτικά στοιχεία που θα χρησιμοποιήσουν σε ένα πολυτροπικό κείμενο. 5. Εφαρμόζουν τους απαραίτητους γραμματικούς κανόνες (κλίση, σύνταξη, ορθογραφία) και χρησιμοποιούν χρηστικά βοηθήματα (λεξικά, γραμματικές, πίνακες κλίσεων, συντακτικά), για να επαληθεύσουν τις επιλογές τους. 6. Χρησιμοποιούν απλά λογισμικά για την παραγωγή πολυτροπικών κειμένων, για να αναπαραστήσουν τις ιδέες τους. 7. Χρησιμοποιούν τα βασικά σημεία στίξης. 	<p><i>Βασικά θέματα:</i> Η κοινωνική ζωή, Ο άνθρωπος και η υγεία του, Η σύγχρονη τεχνολογία και ο άνθρωπος, Το ταξίδι</p> <p><i>Κειμενικά είδη:</i> -Προσκλήσεις, αφίσες, ανακοινώσεις, επιστολές, ευχετήριες κάρτες, ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, μαγειρικές συνταγές, οδηγίες παιχνιδιών, κατάλογοι, ετικέτες προϊόντων, λεζάντες, σημειώματα, μηνύματα. -Παραμύθια, εικονογραφημένα βιβλία, τουριστικοί οδηγοί, ρεπορτάζ -Περιγραφή προσώπων, αντικειμένων, χώρου -Πολυτροπικά κείμενα (π.χ. διαφημίσεις, κόμιξ)</p>	<p>1α. Μέσα από τεχνικές όπως η ιδεοθύελλα ή η εκπόνηση σχεδιαγράμματος, τα παιδιά επιλέγουν τα στοιχεία που θα συμπεριλάβουν στο μήνυμά τους. 1β, 2α, 3α. Πειραματισμοί με καθοδηγημένη γραφή (δόμηση λέξεων-κειμένων με βάση εικόνες, προεπιλογή θεματικού λεξιλογίου, σχολιασμός ύφους κ.ο.κ.). 1γ, 2β, 3β. Ο μαθητής ζωγραφίζει σε ηλεκτρονικό περιβάλλον και συνδέει εκφράσεις με κομμάτια της ζωγραφιάς ή προσθέτει διαλόγους μέσα σε σύννεφα cartoon με την καθοδήγηση του εκπαιδευτικού. 4. Παραγωγή πολυτροπικών κειμένων (ιστορίες με λέξεις και εικόνες, αφηγήσεις με τη μορφή διαλόγων σε κόμικς, κατάλογοι, απλές προσκλήσεις, συνταγές, ηλεκτρονικό βιβλίο για το κάθε γράμμα, π.χ. παρουσίαση Power point). 5, 7. Αυτοδιόρθωση των παραγόμενων κειμένων από τους μαθητές με τη βοήθεια λεξικών, γραμματικών και πινάκων. 6. Συμμετοχή σε σχέδια εκπαιδευτικής δράσης και χρήση απλών λογισμικών για παραγωγή πολυτροπικών κειμένων που θα προκύψουν.</p>	<p>Κείμενα των κειμενικών ειδών που περιγράφονται στη β΄ στήλη</p>

Β' ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

<ol style="list-style-type: none"> 1. Αποφασίζουν ποια είναι τα ουσιώδη στοιχεία που θα χρησιμοποιήσουν στο κείμενό τους. 2. Επιλέγουν το κειμενικό είδος που θα χρησιμοποιήσουν. 3. Χρησιμοποιούν το κατάλληλο για την περίπτωση λεξιλόγιο. 4. Χρησιμοποιούν τις κατάλληλες για την περίπτωση γραμματικές δομές και μηχανισμούς κειμενικής συνοχής. 5. Επιλέγουν τα γλωσσικά ή οπτικά στοιχεία που θα χρησιμοποιήσουν σε ένα πολυτροπικό κείμενο. 6. Εφαρμόζουν τους απαραίτητους γραμματικούς κανόνες (κλίση, σύνταξη, ορθογραφία) και χρησιμοποιούν χρηστικά βοηθήματα (λεξικά, γραμματικές, πίνακες κλίσεων, συντακτικά), για να επαληθεύσουν τις επιλογές τους. 7. Χρησιμοποιούν τα βασικά σημεία στίξης αυξάνοντας τη λειτουργικότητα των κειμένων τους. 8. Χειρίζονται κειμενογράφο και επιλέγουν κατάλληλες οπτικές και τυπογραφικές συμβάσεις (π.χ τύπο και μέγεθος γραμματοσειράς, πλάγια ή έντονα γράμματα, κτλ.). 9. Επιχειρούν σταδιακά να προβάλουν τη δική τους οπτική γωνία σε σχέση με ένα θέμα. 10. Αυτοαξιολογούν το κείμενό τους με βάση προκαθορισμένα κριτήρια (χρήση κατάλληλου 	<p><i>Βασικά θέματα:</i> Η κοινωνική ζωή, Ο άνθρωπος και η υγεία του, Η σύγχρονη τεχνολογία και ο άνθρωπος, Το ταξίδι</p> <p><i>Κειμενικά είδη:</i> -Προσκλήσεις, αφίσες, ανακοινώσεις, επιστολές, ευχετήριες κάρτες, ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, μαγειρικές συνταγές, οδηγίες παιχνιδιών, κατάλογοι, ετικέτες προϊόντων, λεζάντες, σημειώματα, μηνύματα, αγγελίες -Παραμύθια, εικονογραφημένα βιβλία, τουριστικοί οδηγοί, ρεπορτάζ -Περιγραφή προσώπων, αντικειμένων, χώρου -Πολυτροπικά κείμενα (π.χ. διαφημίσεις, κόμιξ)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1α. Ασκήσεις οργάνωσης κειμένου στην τάξη και παραγωγή κειμένου με υποβοήθηση. Χρήση της λειτουργίας των σχολίων στον κειμενογράφο. 1β. Ανάλυση βασικών χαρακτηριστικών των υπό παραγωγή κειμένων (έκταση, τύπος πληροφορίας, μορφή), με σκοπό να αξιοποιηθούν ως πόροι για τη συγγραφή. 2. Μέσα από οργανωμένες δραστηριότητες οι μαθητές καλούνται να επιλέξουν το κειμενικό είδος που είναι προσφορότερο για την κάθε κοινωνική κατάσταση (π.χ. πρόσκληση σε εκδήλωση που οργανώνουν, ανακοίνωση, αφίσα, λεζάντα κ.ά.). 3α. Ασκήσεις χρήσης λεξικού κατά τη διαδικασία παραγωγής κειμένων. 3β, 4α. Εργασία σε ομάδες. Παιχνίδια-δοκιμές παραγωγής γραπτού λόγου σε χαρτί του μέτρου. Συζήτηση για την καταλληλότητα ή την επάρκεια των προτεινόμενων κειμένων (επιλογή γλωσσικών στοιχείων και ύφους, οπτικών στοιχείων, ηχητικής επένδυσης κ.ά.). 4β. Ασκήσεις χρήσης μηχανισμών κειμενικής συνοχής με υποβοήθηση. 5α. Οργάνωση δράσεων όπου οι μαθητές καλούνται να αποφασίσουν (π.χ. στην κατασκευή αφίσας, σύνταξη πρόσκλησης ή άρθρου σε εφημερίδα σχολείου) για το πώς θα κατανείμουν γλωσσικό υλικό, εικόνες, 	<ol style="list-style-type: none"> 1.Γλώσσα Β' Δημοτικού «Ταξίδι στον κόσμο της Γλώσσας», Ενότητα 13 «Μες στο μουσείο» 2. Γλώσσα Β' Δημοτικού «Ταξίδι στον κόσμο της Γλώσσας» Ενότητες 9 «Που λες, είδα...», 12 «Ποπο! Κόσμος που περνά!», 13 «Μες στο μουσείο», 19 «Τα μάθατε τα νέα;» <p>Κείμενα των κειμενικών ειδών που περιγράφονται στη β' στήλη</p>
--	---	---	--

<p>κειμενικού είδους, τήρηση των χαρακτηριστικών του κειμενικού είδους, δείκτες συνοχής του κειμένου, γραμματική του κειμένου, προβολή της οπτικής τους) και προβαίνουν σε διορθώσεις όπου το κρίνουν αναγκαίο.</p>		<p>χάρτες ή διαγράμματα. 5β. Αντιπαραβολή σημειωτικών μέσων, όπως είναι, για παράδειγμα, ο τύπος και το μέγεθος της γραμματοσειράς σε πολυτροπικά κείμενα. 6, 7, 10. Αυτοαξιολόγηση στην τάξη των παραγόμενων κειμένων με τη βοήθεια χρηστικών βοηθημάτων. 8. Χρήση στην τάξη λογισμικών για την παραγωγή πολυτροπικών κειμένων που προκύπτουν από ομαδικές εργασίες. 9. Εργασία σε ομάδες. Κάθε ομάδα καλείται να δώσει λύση σε ένα πρόβλημα ή να τοποθετηθεί σε ένα θέμα που μελετήθηκε ή προέκυψε στη σχολική ζωή ή την επικαιρότητα, υιοθετώντας το ρόλο ενός εμπλεκόμενου ατόμου ή φορέα. 10. Ασκήσεις αυτοαξιολόγησης των παραγόμενων κειμένων με χρήση βοηθημάτων.</p>	
---	--	--	--

2. ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

2.1 Η ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ: ΘΕΜΕΛΙΩΣΗ ΤΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΚΑΙ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

Το προτεινόμενο πρόγραμμα συλλαμβάνει την παρουσία της λογοτεχνίας στην Υποχρεωτική Εκπαίδευση ως μια ενότητα που διακρίνεται από τους ίδιους σκοπούς και τις ίδιες μεθοδολογικές αρχές, όπως αναπτύχθηκαν παραπάνω. Τούτο δε σημαίνει, φυσικά, πως δε σημειώνονται διαφοροποιήσεις στην κάθε βαθμίδα, ανάλογα με την ηλικία και την πνευματική ανάπτυξη του παιδιού αλλά επίσης και το ρόλο που καλείται κάθε βαθμίδα να παίξει.

Κεντρικός σκοπός του Δημοτικού Σχολείου είναι η ολόπλευρη ανάπτυξη του παιδιού, δηλαδή η ταυτόχρονη καλλιέργεια των γνωστικών ικανοτήτων, του συναισθηματικού κόσμου και της κοινωνικότητάς του. Στο Δημοτικό παίρνει τα πρώτα και πιο γερά εδραιωμένα μηνύματα για τις βασικές έννοιες που κυριαρχούν στον πολιτισμό μας και στη μεταξύ μας επικοινωνία και εκεί είναι που δημιουργούνται οι πρώτες πεποιθήσεις για τις κοινωνικές σχέσεις και τη δική του θέση στον κόσμο. Σε σχέση με τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, στο Δημοτικό η εκπαιδευτική διαδικασία είναι στο σύνολό της περισσότερο παιδοκεντρική και λιγότερο γνωσιοκεντρική. Πριν δηλαδή από τον αναπόφευκτό τεμαχισμό της γνώσης και της αντίληψης του κόσμου, που θα γίνει στις ανώτερες βαθμίδες, το παιδί στο Δημοτικό μπορεί και πρέπει να έχει την ευκαιρία να προσεγγίσει τον κόσμο ενιαία, κατ' αρχήν μέσα από την εμπειρία και κατόπιν να περάσει στη λογική επεξεργασία της, με γνώμονα πάντα την ολόπλευρη και ισόρροπη ανάπτυξη της προσωπικότητάς του.

Είναι αυτονόητο πως η ανάγνωση, ως βασικό συστατικό της έννοιας του γραμματισμού, είναι ο θεμελιώδης λίθος της μάθησης, της κοινωνικοποίησης και της διά βίου ανάπτυξης του παιδιού. Σ' αυτά τα πρώτα χρόνια του σχολείου μπαίνουν οι βάσεις της σχέσης του παιδιού με την ανάγνωση και τη γραφή και συνακόλουθα της σχέσης του με το βιβλίο, τόσο ως πηγή γνώσεων και μάθησης όσο και ως πηγή πολιτισμικών εμπειριών και απόλαυσης. Βασικός μας σκοπός είναι να εντάξουμε την *ανάγνωση ολόκληρων λογοτεχνικών*, με την ευρεία έννοια, *βιβλίων*, μέσα στην καθημερινή εκπαιδευτική πρακτική του σχολείου. Από πρώτη άποψη, η ένταξη αυτή αφορά στο γλωσσικό μάθημα αλλά, λόγω της ιδιότητας της λογοτεχνίας να μιλά για όλα τα θέματα που απασχολούν τον άνθρωπο, θέματα που εντάσσονται παραδοσιακά στις γνωστικές περιοχές άλλων μαθημάτων, όπως της ιστορίας, της γεωγραφίας, της μελέτης του περιβάλλοντος, η ανάγνωση των βιβλίων δεν μπορεί να ανήκει σε ένα μάθημα, αλλά διαπερνά στην ουσία όλο το σχολικό πρόγραμμα και γίνεται ουσιαστικό μέρος της σχολικής ζωής στο σύνολό της. Με αυτή την έννοια, η λογοτεχνία στο Δημοτικό σχολείο μπορεί να παίξει έναν ιδιαίτερος σημαντικό ρόλο ως σύνδεσμος ανάμεσα στα γνωστικά αντικείμενα και τις διάφορες κοινωνικές και συναισθηματικές εμπειρίες που έχουν τα παιδιά στο χώρο του σχολείου και έξω από αυτόν.

Τούτο δε σημαίνει πως δεν πρέπει, στο ωρολόγιο πρόγραμμα του Δημοτικού Σχολείου, να είναι διακριτή μία τουλάχιστον ώρα την εβδομάδα, σε όλες τις τάξεις, η οποία θα αφιερώνεται στην ανάγνωση λογοτεχνικών κειμένων. Σήμερα έχει εισαχθεί μία διδακτική ώρα *φιλιαναγνωσίας* στην Α' και Β' τάξη των 800 Ολοήμερων

Δημοτικών Σχολείων. Προτείνουμε η ώρα αυτή να επεκταθεί σε όλες τις τάξεις και σε όλα τα σχολεία. Απαραίτητη είναι μία ακόμη διευκρίνιση: Η φιλιαναγνωσία δε νοείται ως κάτι διαφορετικό από την ανάγνωση της λογοτεχνίας. Και τα δύο «μαθήματα» τους ίδιους σκοπούς εξυπηρετούν και τις ίδιες μεθόδους διδασκαλίας θα πρέπει να ακολουθούν. Ούτως ή άλλως, ο βασικός σκοπός της διδασκαλίας της λογοτεχνίας είναι η προώθηση της φιλιαναγνωσίας. Από κει και πέρα, ανάλογα με το θέμα της διδακτικής ενότητας, η ανάγνωση λογοτεχνικών κειμένων και οι διαθεματικές δραστηριότητες που τη συνοδεύουν μπορεί να εκτείνονται είτε στις ώρες της σχολικής ζωής, είτε στις ώρες των καλλιτεχνικών μαθημάτων, είτε, ακόμα, στις ώρες διδασκαλίας άλλων γνωστικών αντικειμένων.

Ένα άλλο καίριο σημείο για την προώθηση της ανάγνωσης στις μικρές ηλικίες που πρέπει να τονιστεί είναι η δημιουργία κινήτρων για ανάγνωση. Παίρνοντας υπόψη ότι η υποχρεωτική ανάγνωση των σχολικών βιβλίων στερείται οποιουδήποτε κινήτρου, εκτός από το αίσθημα του καθήκοντος και το φόβο της εξέτασης, η δημιουργία κινήτρων για ανάγνωση θα πρέπει να βασιστεί στα ενδιαφέροντα των παιδιών αλλά και στη σύνδεση της ανάγνωσης με τις προσωπικές εμπειρίες τους. Αυτή η απλή πρόταση πρακτικά σημαίνει πως θα πρέπει να δημιουργήσουμε μέσα στην τάξη ένα νοηματοδοτικό περιβάλλον, το οποίο διαρκώς θα προκαλεί ερωτήματα και προβλήματα που μπορούν να απαντηθούν με την ανάγνωση. Συχνά τα παιδιά δεν διαβάζουν, γιατί δεν ξέρουν τι αναζητούν μέσα από την ανάγνωση.

Σε αρκετές τάξεις διαβάζονται λογοτεχνικά κείμενα ή και ολόκληρα βιβλία και γίνονται ενδιαφέρουσες συζητήσεις και παρουσιάσεις. Το πρόβλημα, ωστόσο, που αντιμετωπίζουν πολλοί δάσκαλοι είναι πώς να συνδέσουν τα διαφορετικά βιβλία και τις διαφορετικές αναγνώσεις μεταξύ τους, σε ένα σύνολο το οποίο να δίνει κίνητρα για ανάγνωση, να διευκολύνει τη νοηματοδότηση των κειμένων και να προσφέρει ευκαιρίες για μάθηση και πολιτισμικές εμπειρίες. Η ανάγνωση του κάθε βιβλίου, του κάθε κειμένου αποτελεί ένα στάδιο αυτής της διαδικασίας: με άλλα λόγια κάθε αναγνωστική εμπειρία τροφοδοτεί την επόμενη, το ένα κείμενο οδηγεί στο άλλο.

Αυτό το σκοπό εξυπηρετεί η οργάνωση της διδασκαλίας της λογοτεχνίας σε διδακτικές ενότητες. Υπάρχουν απεριόριστοι τρόποι να οργανωθεί μια διδακτική ενότητα. Το παρόν πρόγραμμα προτείνει κάποιες ενότητες **ως παραδείγματα**. Η έννοια του παραδείγματος στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν έχει τη σημασία του προτύπου αλλά της υπόδειξης κάποιων κριτηρίων επιλογής θεμάτων, βιβλίων και τρόπου οργάνωσης της όλης αναγνωστικής διαδικασίας. Εννοείται πως ο εκπαιδευτικός, παίρνοντας υπόψη το επίπεδο των συγκεκριμένων μαθητών και τις ανάγκες τους, μπορεί να οργανώσει ενότητες δικής του επιλογής ή να τροποποιήσει κάποιες από τις προτεινόμενες.

Οι διδακτικές ενότητες, τρεις για κάθε τάξη από την Β΄ έως την ΣΤ΄ Δημοτικού, που προτείνουμε αφορούν σε κρίσιμα ζητήματα της σύγχρονης ζωής, σε καταστάσεις τις οποίες βιώνουν τα παιδιά στην καθημερινότητά τους ενώ συσχετίζονται με το περιεχόμενο διαφόρων μαθημάτων του σχολείου.

Για την Α΄ τάξη δεν ενδείκνυται η ανάγνωση κειμένων σε θεματικές ενότητες. Πιο πρόσφορη είναι η εναλλαγή πολλών ειδών αφηγηματικών, πολυτροπικών και ποιητικών κειμένων. Το γεγονός ωστόσο ότι οι μαθητές της Α΄ Δημοτικού δε γνωρίζουν στην ηλικία αυτή να γράφουν και να διαβάζουν δεν

αποτελεί σε καμιά περίπτωση εμπόδιο, ώστε ν' αναβάλουν γι' αργότερα τη γνωριμία τους με λογοτεχνικά κείμενα διαφόρων ειδών. Μπορούν κάλλιστα, και σ' αυτή την περίοδο της ζωής τους, να ζητούν τη συντροφιά των βιβλίων και να διευρύνουν την όποια αναγνωστική εμπειρία διαθέτουν. Ανήκει πλέον στο παρελθόν η αντίληψη ότι προηγείται η διδασκαλία της ανάγνωσης και της γραφής και μετά η καλλιέργεια του ενδιαφέροντος των παιδιών για το βιβλίο. Το ενδιαφέρον μας στην τάξη αυτή εστιάζεται στο πώς θα καταφέρει το παιδί να περάσει από τον προφορικό στο γραπτό λόγο, από την εικόνα στη γραπτή αναπαράσταση της εικόνας. Ξεκινούμε από την παρατήρηση και περιγραφή εικόνων και την ακρόαση παραμυθιών, μικρών ιστοριών και ποιημάτων και περνούμε σταδιακά, παράλληλα με την πρόοδο των παιδιών στη γραφή και στην ανάγνωση, στην προσωπική ανάγνωση και στη συγγραφή μικρών κειμένων. Ανεξάρτητα αν τη λογοτεχνία την ακούμε ή τη διαβάζουμε, το είδος των δραστηριοτήτων που ακολουθούν μια ακρόαση ή μια ανάγνωση είναι αυτό που έχει τη μεγαλύτερη σημασία για να τεθούν οι βάσεις μιας βιωματικής και ταυτόχρονα κριτικής πρόσληψης του λογοτεχνικού λόγου. Για την Α' τάξη λοιπόν προτείνουμε μια ενιαία σκοποθεσία και δραστηριότητες για ολόκληρη τη σχολική χρονιά.

Για τις υπόλοιπες τάξεις, οι διδακτικές ενότητες που προτείνουμε είναι οι εξής:

ΔΗΜΟΤΙΚΟ			
Β	Το παραμύθι	Ποίηση και τραγούδι	Οικογένεια
Γ	Λογοτεχνία και φύση	Το ταξίδι	Φιλικές σχέσεις
Δ	Το παιχνίδι στη λογοτεχνία	Κόμικς	Ιστορίες άλλων λαών
Ε	Χιουμοριστικές ιστορίες	Η ποίηση ως παιχνίδι λέξεων και εικόνων	Λογοτεχνία και κινηματογράφος
Στ	Εικόνες του τόπου μου	Επιστημονική φαντασία	Ο ξένος

Γίνεται φανερό πως οι συγκεκριμένες επιλογές αποσκοπούν στην ισορροπία ανάμεσα στη διερεύνηση και συνειδητοποίηση του περιβάλλοντος μέσα στο οποίο ζούμε (φυσικό περιβάλλον, οικογένεια, ο τόπος μου) και στη γνωριμία με άλλους τόπους και άλλες κουλτούρες (ταξίδι, ιστορίες άλλων λαών, ο ξένος)· μια ισορροπία κρίσιμη για τη διαμόρφωση της ταυτότητας και της υποκειμενικότητας των παιδιών. Σταθερό μέλημά μας πρέπει να είναι η ενασχόληση με θέματα που έχουν βέβαιο ενδιαφέρον για τα παιδιά (παιχνίδι, φιλικές σχέσεις) ενώ παράλληλα επιδιώκουμε την εις βάθος γνωριμία των παιδιών με συγκεκριμένα λογοτεχνικά είδη που απευθύνονται στην ηλικία τους (παραμύθια, κόμικς, χιουμοριστικές ιστορίες) αλλά και με αφηγηματικά είδη που έχουν μεγάλη σημασία στο πλαίσιο του σύγχρονου πολιτισμού (κινηματογράφος, επιστημονική φαντασία) και θα μας δώσουν τη δυνατότητα για πλούσιο προβληματισμό αλλά και για μια ποικιλία ελκυστικών δραστηριοτήτων.

Τέλος, ιδιαίτερη μνεία πρέπει να γίνει για την ποίηση η οποία έχει δεινοπαθήσει στην εκπαίδευση από την υπέρμετρη ανάλυση και γλωσσική επεξεργασία. Θεωρούμε, λοιπόν, ότι πρέπει να τεθεί η διδασκαλία της σε νέες βάσεις γι αυτό και, εκτός από τα ποιήματα και τα τραγούδια τα οποία περιλαμβάνονται σε όλες σχεδόν τις διδακτικές ενότητες, προτείνουμε δύο ενότητες εξολοκλήρου αφιερωμένες στην ποίηση, με ειδική σκοποθεσία που αναδεικνύει τη διαχρονική σχέση της ποίησης με το τραγούδι αλλά και τον παιγνιώδη χαρακτήρα της.

Σχετικά με τη μέθοδο, εκτός από όσα αναφέρθηκαν στο οικείο κεφάλαιο του παρόντος ΠΣ, θα πρέπει να τονιστεί ιδιαίτερα πως οι προτεινόμενες δραστηριότητες δεν είναι αποκλειστικά γλωσσικές. Η γλώσσα είναι φυσικά το κυριότερο μέσο επικοινωνίας και το εργαλείο της ανάγνωσης και της γραφής, αλλά δεν είναι το μόνο μέσον εκδήλωσης της ανταπόκρισής μας στην ανάγνωση. Στις μικρές ηλικίες, η γλωσσική ικανότητα, στα παιδιά της ίδιας τάξης, διαφέρει πολύ και οι διαφορές αυτές οφείλονται συνήθως στο κοινωνικό και πολιτισμικό περιβάλλον από το οποίο προέρχονται. Όταν το μοναδικό μέσον έκφρασης της ανταπόκρισής τους στην ανάγνωση και τελικά της συμμετοχής τους στην όλη διαδικασία είναι η γλώσσα, δημιουργείται ανυπέβλητη ανισότητα μέσα στην κοινότητα της τάξης και τα αδύνατα παιδιά αποθαρρύνονται ενώ αυτά είναι κυρίως που θα έπρεπε να βοηθηθούν για να βελτιώσουν τη σχέση τους με την ανάγνωση. Οι δραστηριότητες, λοιπόν, που προτείνουμε, εκτός από την προφορική και τη γραπτή γλώσσα, χρησιμοποιούν πρακτικές από άλλες τέχνες όπως το θέατρο, η μουσική, η ζωγραφική, η φωτογραφία και το video. Ο σκοπός μας είναι μέσα από την ποικιλία των μέσων να δοθεί η δυνατότητα σε κάθε παιδί, όποια κι αν είναι τα προβλήματά του, να αναδείξει τις ικανότητές του και, μέσα από τη συμμετοχή, να νιώσει ότι η λογοτεχνία δεν είναι μια τέχνη που έχει αυστηρούς κανόνες και απευθύνεται σε λίγους αλλά μια κατηγορία κειμένων που μας βοηθά να επεξεργαστούμε τις εμπειρίες μας, να βελτιώσουμε τις σχέσεις μας με τους άλλους και να μάθουμε ένα σωρό πράγματα για τον κόσμο. Πιστεύουμε ότι αυτό είναι το πιο σπουδαίο μήνυμα για τις μικρές ηλικίες. Αν οι μικροί μαθητές αγαπήσουν το βιβλίο και αναπτύξουν σχέσεις εμπιστοσύνης και άνεσης με τα κείμενα, θα είναι πολύ πιο εύκολο, σε μεγαλύτερες ηλικίες, να εισχωρήσουν σε συνθετότερα ζητήματα του λογοτεχνικού πεδίου.

2.1.1 Α΄ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

Α΄ τάξη: από την προφορική στη γραπτή λογοτεχνία

Σκοποθεσία	Δεξιότητες	Περιεχόμενο	Δραστηριότητες	Εκπαιδευτικό υλικό
<ul style="list-style-type: none"> ✓ Να αντιλαμβάνονται μια ιστορία προφορική, γραπτή ή εικονική ως σύνολο με αλληλουχία γεγονότων. ✓ Να εξοικειωθούν με πολυτροπικά κείμενα. ✓ Να κατανοήσουν τα στοιχεία μιας αφήγησης: χρόνος, χώρος, χαρακτήρες, πλοκή, αφηγητής. ✓ Να κατανοήσουν τι είναι η περιγραφή μιας εικόνας ή ενός προσώπου. ✓ Να κατανοήσουν ότι υπάρχουν διαφορετικά είδη αφήγησης που ανταποκρίνονται σε διαφορετικούς σκοπούς. ✓ Να διακρίνουν ένα παραμύθι από άλλα είδη αφήγησης. ✓ Να διακρίνουν τα φανταστικά από τα πραγματικά γεγονότα, τις πραγματικές από τις φανταστικές ιστορίες. ✓ Να κατανοήσουν πώς δημιουργείται ρυθμός με τη χρήση επαναλαμβανόμενων μοτίβων. ✓ Να συνειδητοποιήσουν ότι υπάρχουν πολλά είδη βιβλίων και να μάθουν να τα ξεχωρίζουν. 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Να μπορούν να αφηγηθούν μικρές ιστορίες της καθημερινής τους ζωής. ✓ Να συσχετίζουν τις ιστορίες που διαβάζουν με τις προσωπικές τους εμπειρίες. ✓ Να μπορούν να αφηγηθούν μια ιστορία μόνο από μια εικόνα ή μια σειρά εικόνων. ✓ Να αναπαριστούν ένα προφορικό ή γραπτό κείμενο σε εικόνες. ✓ Να αναδιηγούνται μια ιστορία ή ένα παραμύθι παίρνοντας το ρόλο ενός προσώπου της ιστορίας. ✓ Να διακρίνουν το χιουμοριστικό στοιχείο στα ποιητικά και πεζά κείμενα. ✓ Να διακρίνουν τους δημιουργούς ενός βιβλίου: συγγραφέας, εκδότης, εικονογράφος, μεταφραστής. ✓ Να ανταλλάσσουν απόψεις για ένα βιβλίο που διάβασαν και να λένε τη γνώμη τους γι' αυτό. ✓ Να αναγνωρίζουν και να 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ελληνικά λαϊκά παραμύθια ✓ ευρωπαϊκά κλασικά παραμύθια ✓ παραμύθια άλλων λαών ✓ «ανατρεπτικά» παραμύθια ✓ εικονογραφημένες μικρές ιστορίες ✓ ζωόμορφες ιστορίες ✓ ιστορίες από την αρχαία ελληνική μυθολογία ✓ μύθοι του Αισώπου ✓ κόμικς ✓ τραγούδια ✓ παιχνιδόλεξα ✓ αφηγηματικά ποιήματα ✓ δημοτικά τραγούδια ✓ νανουρίσματα ✓ κάλαντα ✓ παιδική ποίηση ✓ επιλογές από την ποίηση για ενήλικες 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Ακρόαση παραμυθιών, μικρών ιστοριών, τραγουδιών-ποιημάτων ✓ Αφήγηση μιας ιστορίας με βάση σειρά εικόνων ✓ Αναδιήγηση μιας ιστορίας ✓ Αλλαγή στοιχείων της ιστορίας: πρόσθεση ή αφαίρεση ηρώων, επεισοδίων, αλλαγή τέλους, αλλαγή αφηγητή, αλλαγή τόπου ✓ Δραματοποίηση μιας ιστορίας ✓ Υπόδυση ρόλων ✓ Ζωγραφική ή εικονογράφηση μιας ιστορίας ✓ Μετατροπή μιας αφηγημένης ιστορίας σε κόμικς, κουκλοθέατρο ή θέατρο σκιών ✓ Ομαδική σύνθεση μιας πρωτότυπης ιστορίας ή «παραμυθοσαλάτας» ✓ Συγγραφή κειμένου για οπισθόφυλλο βιβλίου ✓ Ποιητικά παιχνίδια: μπερδεμένα ποιήματα, αλλαγή λέξεων, παιχνίδια με τις ομοιοκαταληξίες, σύνθεση ποιημάτων με βάση εικόνες, 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Κείμενα από το σχολικό ανθολόγιο. «Το δελφίνι» ✓ Παιδικά βιβλία γνώσεων ✓ Παιδικά βιβλία με εικονογραφημένες ιστορίες ✓ Τα «αγαπημένα» βιβλία των παιδιών ✓ Ανθολογίες ποιημάτων ✓ Κασέτες με ηχογραφημένες ιστορίες-παραμύθια ✓ Κόμικς ✓ DVD με ιστορίες για παιδιά ✓ Εκπαιδευτικά διαδραστικά λογισμικά με παιδικές ιστορίες

	απολαμβάνουν το ρυθμό στα ποιήματα		μελοποίηση ποιημάτων με απλά όργανα	
--	------------------------------------	--	-------------------------------------	--

2.1.2 Β' ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

Β' τάξη: Το παραμύθι

Σκοποθεσία	Δεξιότητες	Περιεχόμενο	Δραστηριότητες	Εκπαιδευτικό υλικό
<ul style="list-style-type: none"> ✓ Να γνωρίσουν το αφηγηματικό είδος του παραμυθιού. ✓ Να κατανοήσουν ότι τα βασικά στοιχεία του παραμυθιού είναι η πλοκή, τα πρόσωπα, οι λειτουργίες και το μαγικό ή φανταστικό στοιχείο. ✓ Να καταλάβουν ότι το παραμύθι είναι προφορικό είδος. ✓ Να το συνδέσουν με άλλα είδη του προφορικού λόγου (δημοτικά τραγούδια, μύθους, ανέκδοτα, συνθήματα .). 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Να διαβάζουν τα παραμύθια με επιτόνιση. ✓ Να μπορούν να βρουν τα βασικά πρόσωπα του παραμυθιού. ✓ Να αναγνωρίζουν τους ήρωες των παραμυθιών και τις πράξεις-λειτουργίες τους που επαναλαμβάνονται συχνά. ✓ Να διακρίνουν μεταξύ φανταστικών και πραγματικών γεγονότων. ✓ Να είναι σε θέση να εντοπίζουν το κεντρικό θέμα του παραμυθιού. ✓ Να εντοπίζουν τα στερεότυπα και τις συμβάσεις των παραμυθιών. 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ελληνικά λαϊκά-μαγικά παραμύθια ✓ ευρωπαϊκά κλασικά παραμύθια ✓ παραμύθια των βαλκανικών και άλλων λαών ✓ έντεχνα παραμύθια ελληνικά και ξένα ✓ «ανατρεπτικά» παραμύθια ✓ παραμύθια σε κόμικς 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Ανεύρεση παραμυθιών (από τη βιβλιοθήκη του σχολείου, της κοινότητας, του σπιτιού) ✓ Κατάταξη των παραμυθιών σε κατηγορίες (λαϊκά, έντεχνα, κλασικά ευρωπαϊκά, άλλων λαών κοκ) ✓ Αφήγηση των παραμυθιών με επιτόνιση ✓ Ακρόαση παραμυθιών από ψηφιακό μέσο ή από 'παραμυθάδες'-πληροφορητές της περιοχής ✓ Σύγκριση μεταξύ ηρώων από διαφορετικά παραμύθια για να φανούν οι ομοιότητες και οι κοινές τους λειτουργίες ✓ Χρήση της τράπουλας του Propp (ιδέα του Ροντάρι) για κατανόηση των προσώπων και των λειτουργιών ✓ Αλλαγή των παραμυθιών (του τέλους, της αρχής του, επιμήκυνση μιας σκηνής του) ✓ Συλλογή των αγαπημένων παραμυθιών της τάξης και εικονογράφησή τους 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Παραμύθια από τα σχολικά ανθολόγια ✓ Παραμύθια από παιδικές βιβλιοθήκες ✓ Παραμύθια σε δίσκους, κασέτες, cd, τηλεόραση ✓ Παραμύθια που θα μας αφηγηθούν σύγχρονοι ή και παλιοί παραμυθάδες

			<ul style="list-style-type: none"> ✓ Δραματοποίηση των παραμυθιών και εγγραφή τους σε video ✓ Συγγραφή παραμυθιών με βάση έναν ήρωα ή μία λειτουργία ✓ Δραματοποίηση 	
--	--	--	---	--

Ποίηση και τραγούδι

Σκοποθεσία	Δεξιότητες	Περιεχόμενο	Δραστηριότητες	Εκπαιδευτικό υλικό
<ul style="list-style-type: none"> ✓ Να καλλιεργήσουν την αγάπη για την ποίηση και το τραγούδι. ✓ Να κατανοήσουν τη μουσικότητα της «ποιητικής γλώσσας» και το ρυθμό της. ✓ Να εξοικειωθούν με τη μεταφορική χρήση της γλώσσας. ✓ Να απομυθοποιήσουν τη 'δυσκολία' της ποίησης. ✓ Να εξοικειωθούν με διαφορετικά είδη ποίησης (αφηγηματικής, λυρικής, για παιδιά, για ενηλίκους, σοβαρής, σκωπτικής). 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Να διαβάζουν ποιήματα με επιτόνιση. ✓ Να αναγνωρίζουν την 'προσωπική φωνή' στην ποίηση (ποιος μιλά;). ✓ Να δημιουργούν «εύκολα» και αστεία ποιήματα, λ.χ. Iymericis. ✓ Να διαβάζουν σιωπηλά και δυνατά διαφόρων ειδών ποιήματα. ✓ Να αναπτύσσουν και τεκμηριωμένη προσωπική άποψη για τα ποιήματα που διαβάζουν. ✓ Να απομνημονεύουν ποιήματα και να τα απαγγέλλουν στην τάξη. ✓ Να συγκρίνουν τα τραγούδια με τα ποιήματα. ✓ Να εντοπίζουν βασικά 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Συλλογές παιδικής ποίησης ✓ Ανθολογίες τραγουδιών (π.χ. Ν. Γκάτσος) ✓ Μεταφρασμένη ξένη ποίηση ✓ Τα ποιήματα για παιδιά γνωστών ποιητών (Σεφέρης, Ρίτσος, Βρεττάκος) ✓ Δημοτικά τραγούδια ✓ Τραγούδια από παιδικές εκπομπές ή θεατρικά έργα για παιδιά (λ.χ. <i>Λιλιπούπολη</i>, <i>Μυθολογία</i> του Δ. Σαββόπουλου) 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Διαμόρφωση «ποιητικής γωνιάς» με βιβλία, cd player, cd για χρήση ομαδική ή και κατά μόνας ✓ Εγγραφή της ανάγνωσης σε ψηφιακό μέσον, για αξιολόγηση και διόρθωση της ανάγνωσης ✓ Ανεύρεση των εικόνων, των αισθημάτων ενός ποιήματος, της μουσικής του (μήπως είναι η σιωπή;) ✓ Μεταφορά του ποιήματος σε πεζό ή σε ζωγραφιά ✓ Άσκηση στη ρίμα και την ομοιοκαταληξία παίζοντας με τις λέξεις ✓ Μετεγγραφή μιας ιστορίας σε ποίημα ✓ «Διαγωνισμός» συγγραφής ποιημάτων μόνο μεταξύ της τάξης ή και με διπλανές τάξεις ✓ Ακρόαση μελοποιημένων 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Ποιήματα από τα σχολικά ανθολόγια ✓ Μελοποιημένα ποιήματα ✓ Συλλογές παιδικής ποίησης ✓ cd ✓ τραγούδια από το youtube

	<p>στοιχεία της στιχουργίας (επανάληψεις λέξεων, αριθμός συλλαβών, ομοιοκαταληξίες).</p>		<p>ποιημάτων, ανάγνωσή τους και συσχέτιση των εντυπώσεων της ακρόασης και της ανάγνωσης</p> <ul style="list-style-type: none"> ✓ Ανάγνωση εικονογραφημένων ποιημάτων και εικονογράφηση ποιημάτων που επιλέγουν τα παιδιά ✓ Δημιουργία ποιητικής ανθολογίας με αγαπημένα ποιήματα της τάξης και εικονογράφησή της ✓ Δημιουργία ψηφιακής ανθολογίας με τίτλο: «τα αγαπημένα μας τραγούδια» ✓ project για έναν ποιητή ή για ένα θέμα από πολλούς ποιητές ή για μία 'συστάδα ποιημάτων' ή για έναν θεματικό άξονα 	
--	--	--	---	--

Οικογένεια

Σκοποθεσία	Δεξιότητες	Περιεχόμενο	Δραστηριότητες	Εκπαιδευτικό υλικό
<p>✓ Να συνειδητοποιήσουν, μέσα από τον ασφαλή και συμβολικό χώρο της λογοτεχνίας πως η οικογένεια είναι ο πρώτος χώρος στον οποίο καλύπτουμε τις ανάγκες μας:</p> <ul style="list-style-type: none"> • βιοτικές ανάγκες (ανάγκη για τροφή, στέγαση, υγιεινή) • συναισθηματικές (ανάγκη για αγάπη, ασφάλεια, εμπιστοσύνη), • γνωστικές. <p>✓ Να κατανοήσουν πως η οικογένεια είναι ο πρώτος φορέας κοινωνικοποίησης, δηλαδή ο πρώτος χώρος στον οποίο τα παιδιά οικειοποιούνται τρόπους συμπεριφοράς, βάζουν τις βάσεις της κοινωνικής τους ανάπτυξης, διαμορφώνουν το χαρακτήρα τους.</p> <p>✓ Να συνειδητοποιήσουν την ιστορικότητα του θεσμού, δηλαδή την αλλαγή της δομής και λειτουργίας της οικογένειας ανάλογα με το χώρο και το χρόνο (αγροτική πολυμελής οικογένεια, αστική πυρηνική οικογένεια, μονογονεϊκή, οικογένεια των χωριών SOS) και να</p>	<p>✓ Να αναγνωρίζουν μέσα στα κείμενα τον τρόπο με τον οποίο η οικογένεια καλύπτει τις βιοτικές, συναισθηματικές, κοινωνικοποιητικές, γνωστικές ανάγκες των μελών της.</p> <p>✓ Να παρατηρούν τις σχέσεις και τα συναισθήματα των ηρώων της οικογένειας του κειμένου και να τα ερμηνεύουν.</p> <p>✓ Να παρατηρούν τον τρόπο με τον οποίο η οικογένεια μέσα στο κείμενο επηρεάζει το ρόλο, το χαρακτήρα, το αξιακό σύστημα, τους στόχους των παιδιών.</p> <p>✓ Να αναζητούν και να καταγράφουν το ρόλο κάθε μέλους της οικογένειας και να τον ερμηνεύουν με βάση το χώρο και το χρόνο, το πολιτισμικό κεφάλαιο, τις ανάγκες, το χαρακτήρα, των μελών της.</p> <p>✓ Να ελέγχουν τον τρόπο με τον οποίο οι διαφορετικές μορφές οικογένειας προσπαθούν να καλύψουν τις ίδιες ανάγκες (βιοτικές, συναισθηματικές, κοινωνικοποιητικές).</p> <p>✓ Να συνδέουν τις παραπάνω παρατηρήσεις τους με την</p>	<p>✓ παραμύθια</p> <p>✓ μύθοι</p> <p>✓ μικρές ιστορίες για παιδιά</p> <p>✓ ζωόμορφες ιστορίες</p> <p>✓ αυτοβιογραφικά κείμενα</p> <p>✓ χιουμοριστικές ιστορίες</p> <p>✓ κόμικς</p> <p>✓ θεατρικά έργα</p> <p>✓ κινηματογραφικές ταινίες</p> <p>✓ παιδικά τραγούδια</p> <p>✓ δημοτικά τραγούδια</p>	<p>✓ Ανάγνωση κειμένων με ανάλογη θεματική</p> <p>✓ Παρουσίαση αγαπημένων ιστοριών των παιδιών (από κείμενα αφηγηματικά, οπτικά, πολυτροπικά)</p> <p>✓ Δραματοποίηση κομβικών σκηνών του κειμένου</p> <p>✓ Δραματοποίηση με προσθήκη σκηνών για να παρουσιασθούν καλύτερα ο χαρακτήρας και τα συναισθήματα ενός ήρωα (π.χ. ενός παιδιού) ή για να ακουσθεί και «η άλλη φωνή» (αυτή του πατέρα, της μητέρας, του αδελφού)</p> <p>✓ Συγγραφή ιστορίας με ανάλογο θέμα, με ύφος σοβαρό ή χιουμοριστικό</p> <p>✓ Μετατροπή κόμικ σε αφηγηματικό κείμενο για να δοθεί έμφαση στον τρόπο παρουσίασης των συναισθημάτων, σκέψεων, κτλ. των ηρώων</p> <p>✓ Γραφή ημερολογίου ενός ήρωα της ιστορίας</p> <p>✓ Μουσική επένδυση μίας</p>	<p>✓ Σχετικά κείμενα από όλα τα ανθολόγια του Δημοτικού Σχολείου</p> <p>✓ Αγαπημένα βιβλία των παιδιών με ανάλογη θεματική</p> <p>✓ Βιβλία της σχολικής βιβλιοθήκης με ανάλογη θεματική</p> <p>✓ Συλλογές παραμυθιών</p> <p>✓ Συλλογές μύθων</p> <p>✓ Παιδικές ανθολογίες</p> <p>✓ Βιβλία που βρίσκουμε στο διαδίκτυο</p> <p>✓ Λευκώματα με πίνακες ζωγραφικής</p> <p>✓ Οικογενειακές φωτογραφίες παλιές και καινούριες</p> <p>✓ Κείμενα των παιδιών</p>

<p>αποενοχοποιήσουν αυτές τις διαφοροποιήσεις.</p> <p>✓ Να συνδέσουν τα προβλήματα της σύγχρονης οικογένειας (διαζύγιο, αποξένωση) με τα κοινωνικά προβλήματα (οικονομική κρίση, ανασφάλεια).</p> <p>✓ Να αντιληφθούν πως οι ρόλοι μέσα στην οικογένεια διαφοροποιούνται ανάλογα με το χρόνο, το χώρο και τις πολιτισμικές ιδιαιτερότητες της οικογένειας.</p> <p>✓ Να αιτιολογούν τη διαφοροποίηση των στερεοτυπικών μορφών με βάση τις παραπάνω παρατηρήσεις.</p> <p>✓ Να καταλάβουν πως και ο ρόλος του παιδιού (υποχρεώσεις, δικαιώματα, σχέσεις), προσδιορίζεται από τις παραπάνω συνθήκες, αλλά και από το χαρακτήρα και τις σχέσεις των ενηλίκων της οικογένειας.</p> <p>✓ Να κατανοήσουν πως όλες οι οικογένειες περνούν δύσκολες και όμορφες στιγμές, πως όλα τα μέλη της οικογένειας μπορεί να διαχειρισθούν με επιτυχία ή αστοχία κάποια περιστατικά.</p> <p>✓ Να ενισχύσουν τη δυνατότητα της ενσυναίσθησης.</p>	<p>καθημερινή ζωή.</p>		<p>ιστορίας</p> <p>✓ Μεταφορά σκηνής σε ζωγραφιά</p> <p>✓ Συνεξέταση εικονογράφησης και αφήγησης ενός κειμένου: Επισήμανση σημείων του κειμένου που αποδίδονται, επαυξάνονται ή ανατρέπονται κατά την εικονογράφηση</p> <p>✓ Συλλογή οικογενειακών φωτογραφιών παλαιότερης εποχής ή σύγχρονης</p> <p>✓ Συνεντεύξεις με ενήλικες για τα βιώματά τους από την παιδική τους ηλικία</p> <p>✓ Δημιουργία εξώφυλλου και οπισθόφυλλου για την αγαπημένη ιστορία</p>	
--	------------------------	--	--	--